Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

den 19 maj 2021 *

”Dumpning – Import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Kina – Slutgiltig antidumpningstull – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till prövning – Sammanslutning – Talerätt – Berättigat intresse av att få saken prövad – Fastställande av skada – Beräkning av importvolymen – Makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer – Stickprovsförfarande – Beräkning av unionsindustrins produktionskostnader – Koncerninterna fakturerade priser – Orsakssamband – Bedömning av huruvida skadan kan tillskrivas dumpning – Avsaknad av bedömning av skadan för varje segment för sig – Bedömning av betydelsen av prisunderskridandet – Konfidentiell behandling av uppgifter – Rätten till försvar – Metod bestående av prövning av varje produktkontrollnummer för sig – Produkternas jämförbarhet – Beräkning av normalvärdet – Jämförbart land – Justering för mervärdesskatt – Fastställande av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst”

I mål T-254/18,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Beijing (Kina) och övriga sökande vars namn anges i bilaga I,[1] företrädda av advokaterna R. Antonini, E. Monard och B. Maniatis,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av T. Maxian Rusche och P. Němečková, båda i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

EJ Picardie, Saint-Crépin-Ibouvillers (Frankrike), och övriga intervenienter vars namn anges i bilaga II,[2] företrädda av U. O’Dwyer, B. O’Connor, solicitors, och advokaten M. Hommé,

intervenienter,

* Rättegångsspråk: engelska.

[1] Förteckningen över de övriga sökande har endast bifogats den version som delgetts parterna.

[2] Förteckningen över de övriga intervenienterna har endast bifogats den version som delgetts parterna.

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/140 av den 29 januari 2018 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina samt om avslutande av undersökningen av import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Indien (EUT L 25, 2018, s. 6), i den del den rör sökandena,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden S. Gervasoni och domarna L. Madise, P. Nihoul (referent), R. Frendo och J. Martín y Pérez de Nanclares,

justitiesekreterare: handläggaren E. Artemiou,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 29 juni 2020,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Den 31 oktober 2016 mottog Europeiska kommissionen ett klagomål enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21) (nedan kallad grundförordningen). Klagomålet syftade till att kommissionen skulle inleda ett antidumpningsförfarande rörande import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Republiken Indien.

2 Klagomålet ingavs av sju tillverkare i Europeiska unionen, nämligen Fondatel Lecomte SA, Fonderies Dechaumont SA, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain PAM SA och Ulefos Oy (nedan kallade klagandena). Klagomålet stöddes av de två unionstillverkarna EJ Picardie och Montini SpA.

3 Kommissionen inledde ett antidumpningsförfarande avseende den aktuella importen genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 10 december 2016 (EUT C 461, 2016, s. 22).

4 Undersökningen avsåg en produkt som bestod av ”vissa artiklar av gjutjärn med fjällig grafit (även kallat gråjärn) eller gjutjärn med sfäroidiserad grafit (även kallat segjärn), och delar därav[, vilka] är avsedda att täcka marksystem eller underjordiska system och/eller öppningar till marksystem eller underjordiska system” (nedan kallad den berörda produkten).

5 Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden 1 oktober 2015–30 september 2016 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av de faktorer som är relevanta för skadebedömningen omfattade perioden från och med den 1 januari 2013 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

6 Kommissionen antog genomförandeförordning (EU) 2017/1480 den 16 augusti 2017, varvid en provisorisk antidumpningstull infördes på import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 211, 2017, s. 14) (nedan kallad den provisoriska förordningen). Kommissionen konstaterade provisoriskt att det inte förekom dumpning i fråga om import med ursprung i Republiken Indien.

7 Efter antidumpningsförfarandet antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2018/140 av den 29 januari 2018 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina samt om avslutande av undersökningen av import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Indien (EUT L 25, 2018, s. 6) (nedan kallad den angripna förordningen).

8 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (nedan kallad CCCME) är en sammanslutning bildad enligt kinesisk rätt som bland sina medlemmar inbegriper kinesiska exporterande tillverkare av den berörda produkten. CCCME deltog i det administrativa förfarande som utmynnade i antagandet av den angripna förordningen.

9 De övriga juridiska personerna, vilka namnges i bilaga I, är nio kinesiska exporterande tillverkare av vilka två ingick i det urval av kinesiska exporterande tillverkare som kommissionen valde ut till stickprovet i undersökningen.

Förfarandet och parternas yrkanden

10 Sökandena, det vill säga CCCME och de övriga juridiska personer som namnges i bilaga I, har väckt den nu aktuella talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 23 april 2018. Svaromålet, repliken och dupliken inkom den 22 augusti 2018, den 12 november 2018 respektive den 23 februari 2019.

11 EJ Picardie och de övriga juridiska personer som namnges i bilaga II har genom handling som inkom till tribunalens kansli den 26 juli 2018 ansökt om att få intervenera i målet till stöd för kommissionens yrkanden. Ordföranden på tribunalens första avdelning biföll denna ansökan genom beslut av den 24 oktober 2018.

12 Intervenienterna inkom med en interventionsinlaga till tribunalens kansli den 13 december 2018. Sökandena och kommissionen inkom med sina yttranden över denna inlaga den 24 januari 2019.

13 I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på fjärde avdelningen, varför målet tilldelades denna avdelning.

14 På förslag av fjärde avdelningen beslutade tribunalen, med tillämpning av artikel 28 i sina rättegångsregler, att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.

15 Tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) beslutade på förslag av referenten att inleda det muntliga förfarandet. Som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna beslutade tribunalen att ställa skriftliga frågor till parterna och anmoda kommissionen att inkomma med en handling. Parterna besvarade dessa frågor och kommissionen inkom med handlingen inom den fastställda fristen.

16 Parterna utvecklade sin talan vid förhandlingen den 29 juni 2020.

17 Sökandena har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara den angripna förordningen i den del den rör sökandena och de medlemmar i CCCME som anges i bilaga A.2, och

– förplikta kommissionen och intervenienterna att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Sökandena har även begärt att tribunalen, som en åtgärd för processledning, ska förelägga kommissionen att förete beräkningar och källuppgifter avseende importvolym, skada och dumpningsmarginal för de kinesiska och de indiska exporterande tillverkarna.

19 Kommissionen har, med stöd av intervenienterna, yrkat att tribunalen ska

– avvisa talan,

– i andra hand delvis avvisa talan

– i tredje hand ogilla talan, och

– förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Upptagande till sakprövning

20 Kommissionen har med stöd av intervenienterna gjort gällande att talan inte kan tas upp till sakprövning och att flera rättegångshinder föreligger, nämligen

– att ansökan är oklar och otydlig (det första rättegångshindret, vilket anförts i första hand),

– att CCCME inte kunde agera för egen och för sina medlemmars räkning (det andra och det tredje rättegångshinder, vilka anförts i andra hand), och

– att talan inte kan tas upp till sakprövning i den del den har väckts av de övriga juridiska personer som namnges bilaga I (fjärde rättegångshindret, vilket också har anförts i andra hand).

21 I punkterna nedan prövas huruvida dessa rättegångshinder föreligger.

Huruvida ansökan är oklar och otydlig

22 Kommissionen har i första hand anfört, i påståendet om det första rättegångshindret, att talan ska avvisas i sin helhet på grund av att ansökan inte uppfyller minimikraven på klarhet och tydlighet enligt artikel 76 d i rättegångsreglerna, i och med att den samlade benämningen ”sökandena” för de enheter som bestritt den angripna förordningen innebär att det inte är möjligt att identifiera varje enskild enhets anspråk i ansökan.

23 Tribunalen påpekar att det framgår av artikel 21 i stadgan för Europeiska unionens domstol, vilken är tillämplig på förfaranden i tribunalen enligt artikel 53 första stycket i samma stadga, samt av artikel 76 d i rättegångsreglerna, att en ansökan ska innehålla bland annat sökandens namn samt en kortfattad framställning av de grunder som åberopas.

24 Dessa uppgifter ska vara så klara och precisa att svaranden kan förbereda sitt försvar och tribunalen kan pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter (dom av den 11 september 2014, Gold East Paper och Gold Huasheng Paper/rådet, T-444/11, EU:T:2014:773, punkt 93).

25 Kommissionen har inte anfört att sökandena i det nu aktuella fallet inte har identifierats i vederbörlig ordning eller att grunderna inte är tillräckligt klart framställda. Däremot har kommissionen gjort gällande att sökandena i sin talan inte har preciserat vilka grunder som åberopats av var och en av dem, trots att dessa preciseringar är nödvändiga för att det ska vara möjligt att bedöma hur deras ställning påverkar frågan om de åberopade grunderna kan tas upp till sakprövning.

26 Tribunalen framhåller att ansökan, i motsats till vad kommissionen har gjort gällande, innehåller de väsentliga uppgifterna om sökandenas förhållande till de åberopade grunderna.

27 I punkt 1 i ansökan preciseras nämligen att talan har väckts för det första av CCCME för egen räkning vad beträffar vissa anspråk, för det andra av CCCME för medlemmarnas räkning och, för det tredje, av nio kinesiska exporterande tillverkare som för sin egen talan, utan att gå genom CCCME.

28 Av denna redogörelse framgår att det enda yrkande som är avgränsat är CCCME:s yrkande om ogiltigförklaring.

29 Räckvidden av den talan som CCCME har väckt för egen räkning identifieras i punkt 5 i ansökan, av vilken framgår att syftet är att tillvarata CCCME:s processuella rättigheter, i och med att CCCME härvid har åberopat ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed, rätten till försvar och av vissa bestämmelser i grundförordningen, nämligen artikel 6.7, artikel 19.1–19.3 och artikel 20.2 och 20.4.

30 Ett samband mellan grunderna och de sökande som har åberopat dem kan således fastställas på grundval av ansökan, i motsats till vad kommissionen har anfört.

31 Av detta följer att kommissionen har kunnat lägga fram sitt försvar med hänsyn till hur sökandenas olika ställningar påverkar frågan om grunderna kan tas upp till prövning och att dra slutsatser på dessa punkter samt att tribunalen kan utföra sin kontroll med full kännedom om saken, i enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 24.

32 Under dessa förutsättningar ska den första invändningen om rättegångshinder underkännas.

Huruvida talan kan tas upp till prövning i den del den väckts av CCCME för egen räkning

33 CCCME har, enligt vad som anges i talan, väckt talan för egen räkning i syfte att tillvarata de processuella rättigheter som sammanslutningen tillerkändes under undersökningen i enlighet med grundförordningen.

34 Kommissionen menar, med stöd av intervenienterna, att talan inte kan tas upp till prövning i detta avseende, eftersom CCCME inte är en sammanslutning som företräder sina medlemmars intressen, utan ett organ som är hänförligt till Folkrepubliken Kina. CCCME kan därför inte åberopa de processuella rättigheter som medges intresseorganisationer och berörda parter i grundförordningen, utan bör mot bakgrund av denna förordning ges ställning som företrädare för exportlandet, vilket på sin höjd ger organisationen en rätt till information.

35 Till stöd för denna ståndpunkt, som har framförts i andra hand och som avser det andra rättegångshindret som anförts mot ett upptagande av talan till sakprövning, har kommissionen och intervenienterna anfört nedan angivna omständigheter.

36 I artikel 4 i CCCME:s stadgar, där det anges att organisationen ska verka under det kinesiska civil- och handelsministeriets överinseende, ledning och professionella vägledning, fastställs för det första att CCCME utgör en enhet i den kinesiska förvaltningen, inte en branschorganisation.

37 För det andra samlas inte CCCME:s medlemmar till stämma mer än vart femte år, enligt vad som anges i artikel 16 i dess stadgar, samtidigt som nämnda stämma beskrivs som koncernens högsta beslutande organ och därför ska ha de befogenheter som anges i artikel 14 i CCCME:s stadgar.

38 De kinesiska handelskamrarna härrör för det tredje från en omorganisation av statliga institutioner och det kinesiska kommunistpartiet. Denna omorganisation medförde emellertid ingen väsentlig ändring av den roll som handelskamrarna spelar som en förlängning av partiet och de offentliga myndigheterna. Deras agerande bestäms av de offentliga myndigheterna, vilket innebär att de inte har det oberoende som krävs för att de ska kunna betraktas som intresseorganisationer.

39 För det fjärde leds CCCME av den nationella myndighet som är behörig att leda sammanslutningar, i enlighet med den kinesiska lagstiftningen om sammanslutningar, vilket innebär att CCCME inte kan ta några initiativ eller ta ställning i något avseende utan att först ha fått Folkrepubliken Kinas medgivande.

40 Att det föreligger en nära anknytning till det kinesiska handelsministeriet styrks för det femte av att en biträdande direktör vid detta ministerium deltog aktivt vid ett sammanträde med CCCME den 9 december 2016 för att analysera den undersökning som kommissionen då planerade och som ledde fram till antagandet av den angripna förordningen. Kommissionen har klargjort att detta deltagande, vilket styrks av ett protokoll från nämnda möte som ingetts av sökandena, bekräftar att CCCME:s deltagande i undersökningen var ett sätt för Folkrepubliken Kina att bevaka genomförandet av undersökningen. Det var för att utföra denna kontroll som CCCME systematiskt närvarade vid de inspektioner som kommissionens tjänstemän utförde vid de kinesiska exporterande tillverkarnas huvudkontor. Dessa tillverkare såg för övrigt till att CCCME stod som mottagare av kopia på alla e-postmeddelanden som utväxlades med kommissionen, trots att de inte var medlemmar i CCCME.

41 Intervenienterna har för sin del anfört att CCCME i enlighet med Folkrepubliken Kinas anvisningar genomför en strategi som syftar till att undergräva legitimiteten i de handelspolitiska försvarsåtgärder som vidtas av unionen och Världshandelsorganisation (WTO). Detta framgår av den omständigheten att CCCME i den nu aktuella tvisten har förespråkat två grundläggande ändringar, dels en utvidgning av tribunalens prövning av lagenligheten av den angripna förordningen, dels fullständig tillgång till konfidentiella uppgifter som ingår i den undersökningsakt som upprättats av kommissionen.

42 För det sjätte har intervenienterna gjort gällande att CCCME på sin egen webbplats presenterar sig som en organisation som har till uppgift att anpassa och reglera det nationella marknadsekonomiska systemet. Intervenienterna har i linje med detta angett att CCCME har upprättat en intern arbetskommitté för självreglering inom industrin för att förhindra skadlig konkurrens mellan kinesiska företag i fråga om utrikeshandel och konsultverksamhet på utländska marknader.

43 För det sjunde visar de intyg som sökandena har ingett att de 19 företag som CCCME har påstått sig företräda inte var medlemmar i denna enhet under undersökningen, utan att de blev medlemmar först mellan december 2017 och januari 2018. Under sådana omständigheter kan CCCME inte påstå sig vara en verklig intresseorganisation för dessa medlemmar. Gjutjärnsprodukter anges för övrigt inte heller bland de branscher som på CCCME:s webbplats uppges företrädas av sammanslutningen.

44 Tribunalen erinrar om att unionsdomstolens uppgift, när den ska ta ställning till en invändning mot att en talan eller en del av talan tas upp till sakprövning, är att fastställa huruvida de krav som uppställs i rättspraxis avseende denna typ av invändningar är uppfyllda.

45 För att i det nu aktuella fallet utröna om CCCME har rätt att väcka talan för egen räkning, ska tribunalen enligt rättspraxis pröva dels om organisationen har talerätt, dels om den har ett berättigat intresse av att få saken prövad, vilket krävs enligt artikel 263 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 62 och där angiven rättspraxis).

– Talerätt

46 Vad gäller talerätten föreskrivs det i artikel 263 fjärde stycket FEUF att alla fysiska eller juridiska personer, på de villkor som anges i första och andra styckena i den artikeln, får väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder.

47 I och med att den angripna förordningen inte riktar sig till CCCME, ska tribunalen fastställa huruvida CCCME, i den del den strävar efter att tillvarata sina processuella rättigheter genom att väcka talan för egen räkning, kan grunda sig på det andra exemplet i artikel 263 fjärde stycket FEUF, det vill säga att sökanden kan visa att den angripna rättsakten berör sökanden direkt och personligen.

48 Dessa båda krav (att sökanden ska vara personligen och direkt berörd) prövas i tur och ordning i de följande punkterna.

49 Enligt rättspraxis innebär kravet att sökanden ska vara personligen berörd att den angripna rättsakten angår sökanden på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för sökanden eller på grund av en faktisk situation som särskiljer sökanden från alla andra personer och därigenom försätter sökanden i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett sådant beslut riktar sig till (dom av den 15 juli 1963, Plaumann/kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223).

50 Det är inte tillräckligt att en person eller en enhet på ett eller annat sätt deltar i det förfarande som leder till antagande av en angripen rättsakt för att utmärka vederbörande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 oktober 1983, Fediol/kommissionen, 191/82, EU:C:1983:259, punkt 31, dom av den 17 januari 2002, Rica Foods/kommissionen, T-47/00, EU:T:2002:7, punkt 55, och dom av den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet, T-276/13, EU:T:2016:340, punkt 81).

51 Däremot kan det anses vara fastställt att någon är personligen berörd när en unionsrättslig bestämmelse föreskriver ett förfarande, för att en unionsrättslig rättsakt ska kunna antas, och denna person eller enhet inom ramen för detta förfarande kan göra anspråk på processuella rättigheter, däribland rätten att få yttra sig, varvid vederbörandes särskilda rättsliga ställning är utmärkande för vederbörande i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 oktober 1983, Fediol/kommissionen, 191/82, EU:C:1983:259, punkt 31; av den 17 januari 2002, Rica Foods/kommissionen, T-47/00, EU:T:2002:7, punkt 55, och dom av den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet, T-276/13, EU:T:2016:340, punkt 81).

52 Tribunalen ska mot denna bakgrund pröva huruvida CCCME, under det förfarande som ledde fram till antagandet av den angripna förordningen, av kommissionen beviljades processuella rättigheter som CCCME skulle kunna försöka tillvarata genom att väcka talan för egen räkning vid unionsdomstolen.

53 Tribunalen konstaterar vid denna prövning att CCCME, på begäran, den 16 december 2016 fick kommissionens tillåtelse att få ta del av undersökningshandlingarna i enlighet med artikel 6.7 i grundförordningen.

54 Kommissionen översände sedan de preliminära undersökningsresultaten till CCCME i enlighet med artikel 20.1 i grundförordningen. Detta skedde enligt handlingarna i målet den 17 augusti 2017. CCCME inkom med ett skriftligt yttrande över de preliminära undersökningsresultaten den 15 september 2017.

55 Den 8 november 2017 mottog CCCME sedan, i enlighet med artikel 20.2 i grundförordningen, de slutliga resultaten av undersökning av vilka framgick att kommissionen avsåg att rekommendera att slutgiltiga åtgärder infördes.

56 CCCME inkom med ett skriftligt yttrande över de slutliga undersökningsresultaten den 20 november 2017, vilket kommissionen besvarade såsom anges i skäl 9 i den angripna förordningen.

57 Slutligen lät kommissionen CCCME delta i två utfrågningar som anordnades inom ramen för undersökningen, som föreskrivs i artikel 6.5 i grundförordningen för personer och enheter som, inom den frist som fastställts i *Europeiska unionens officiella tidning*, skriftligen begärt att få yttra sig genom att visa att de faktiskt är berörda parter, att de kan beröras av resultatet av förfarandet och att det finns särskilda skäl att höra dem.

58 Dessa processuella omständigheter visar att kommissionen under hela det administrativa förfarandet betraktade CCCME som en berörd part som skulle tillerkännas de processuella rättigheter som föreskrivs i grundförordningen.

59 Att CCCME tillerkändes denna ställning och de därmed förenade rättigheterna fördes in i den angripna förordningen, där kommissionen i skäl 25 har angett att denna enhet i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen skulle betraktas som en berörd part som bland annat företrädde den kinesiska gjutjärnsindustrin.

60 Mot denna bakgrund finner tribunalen att CCCME, eftersom organisationen således pekades ut enskilt av kommissionen under det administrativa förfarandet, uppfyller de krav som uppställs i rättspraxis för att anses vara personligen berörd av den angripna förordningen i den del som rör talan som CCCME väckt för egen räkning för att tillvarata sina processuella rättigheter.

61 Kommissionen och intervenienterna har bestritt denna slutsats och har gjort gällande, utan att ifrågasätta den omständigheten att CCCME beviljades processuella rättigheter och en särskild ställning under undersökningen i enlighet med grundförordningen, att detta i själva verket var följden av ett misstag. När kommissionen förberedde sitt försvar vid tribunalen insåg den att CCCME, eftersom organisationen är en del av Folkrepubliken Kina, i själva verket inte kunde beviljas den ställning och de processuella rättigheter som föreskrivs i grundförordningen. Kommissionen menar att erkännandet av detta misstag, även om det först sker då talan har väckts i domstol, bör innebära att den talan som CCCME väckt för egen räkning inte kan tas upp till sakprövning.

62 Som svar på detta argument erinrar tribunalen om att unionsdomstolen, när den ska ta ställning till en invändning som avser rättegångshinder, ska pröva huruvida de krav som följer av fördraget är uppfyllda. I det nu aktuella målet har tribunalen efter denna kontroll funnit att så är fallet.

63 Tribunalen framhåller också att innebörden av kommissionen resonemang är att den rättsliga ställning som kommissionen tillerkände CCCME i enlighet med grundförordningen ska lämnas utan avseende i detta mål, eftersom denna ställning var följden av ett misstag som kommissionen ska hållas ansvarig för.

64 Ett sådant misstag, förutsatt att det föreligger, kan inte undanröja vad som medgetts och beviljats under det administrativa förfarandet, särskilt som den institution som har antagit en angripen rättsakt har möjlighet att rätta till sina misstag när rättsakten antas. Denna institution kan således, när felet upptäcks, besluta att den berörda parten ska fråntas processuella rättigheter och den ställning som medgetts, utan att det påverkar möjligheten för denna part att då begära att unionsdomstolen prövar giltigheten av det således fattade beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 januari 2000, BEUC/kommissionen, T-256/97, EU:T:2000:21, punkterna 27 och 84). Om felet upptäcks efter det att det administrativa förfarandet har avslutats, såsom i det nu aktuella fallet enligt kommissionens argumentation, har den som antagit den angripna rättsakten möjlighet att upphäva den och återuppta förfarandet och korrigera felet i det skede då felet begicks (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 mars 2016, Frucona

Košice/kommissionen, T-103/14, EU:T:2016:152, punkt 61 och där angiven rättspraxis), återigen utan att det påverkar den berörda partens möjlighet att bestrida det beslut som fattats gentemot vederbörande.

65 Av detta följer att det argument som kommissionen fört fram med stöd av intervenienterna inte kan godtas.

66 För fullständighetens skull påpekar tribunalen att kommissionen vidare har anfört att CCCME, för det fall den kan göra anspråk på processuella rättigheter enligt grundförordningen, bör erkännas som en intresseorganisation i grundförordningens mening, inte som en berörd part i den mening som avses i samma förordning. Ställningen som intresseorganisation ger tillgång till mer begränsade processuella rättigheter än dem som är öppna för berörda parter, vilket får till följd att talan ska avvisas i fråga om vissa processuella rättigheter som åberopats av CCCME och som enligt grundförordningen endast ska beviljas de berörda parterna.

67 För att bemöta detta argument räcker det att påpeka att kommissionens presentation av CCCME inte motsvarar vad som anges i den angripna förordningen, vars motivering utgör den omständighet som ska beaktas i detta mål.

68 I den angripna förordningen angav kommissionen nämligen entydigt att CCCME hade ställning som berörd part, som anges ovan i punkt 59. Kommissionen uttryckte sig på följande sätt i skäl 25:

”Kommissionen ansåg dessutom att den öppna akt om ärendet som tillhandahållits till parterna, även till CCCME, innehöll alla relevanta uppgifter för att försvara deras intressen och som använts i undersökningen. Om uppgifterna bedömdes vara konfidentiella innehöll den öppna handlingen meningsfulla sammanfattningar av dessa. Alla berörda parter, inklusive CCCME, hade tillgång till den öppna akten och kunde konsultera den. Beträffande CCCME påpekade kommissionen att CCCME visserligen bland annat företräder den kinesiska gjutjärnsindustrin, men att man inte fått tillstånd från någon enskild exporterande tillverkare som ingick i urvalet att få tillgång till den tillverkarens konfidentiella uppgifter. De konfidentiella uppgifter som skickats till de enskilda kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet kunde därför inte lämnas ut till CCCME.”

69 Under förfarandet tillerkände kommissionen dessutom CCCME, som framgår ovan i punkterna 53–58, både de processuella rättigheter som uttryckligen föreskrivs för intresseorganisationer, exempelvis de rättigheter som anges i artikel 20.1 och 20.2 i grundförordningen vilka gör det möjligt att erhålla information om de faktiska omständigheter och de väsentliga överväganden som legat till grund för de provisoriska åtgärderna eller på grund av vilka man överväger att rekommendera institutionen slutliga åtgärder, och andra processuella rättigheter som utan åtskillnad beviljats de berörda parterna enligt samma förordning, till exempel rätten att yttra sig enligt artikel 6.5.

70 Mot bakgrund av det ovan anförda konstaterar tribunalen att CCCME uppfyller kraven för att anses vara personligen berörd i den mening som avses i artikel 263 fjärde strecksatsen FEUF, utan att det påverkar kommissionens möjlighet att i framtiden vid behov neka CCCME den ställning och de garantier som är i fråga och CCCME:s möjlighet att i ett sådant fall bestrida detta beslut vid unionsdomstolen.

71 Efter att således ha fastställt att CCCME är personligen berörd ska tribunalen pröva huruvida CCCME även kan anses vara direkt berörd, vilket kräver att följande kumulativa villkor ska vara uppfyllda.

72 Den angripna rättsakten måste för det första ha direkt inverkan på sökandens rättsliga ställning (dom av den 13 oktober 2011, Deutsche Post och Tyskland/kommissionen, C-463/10 P och C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 66).

73 För det andra får den angripna rättsakten inte lämna något utrymme för skönsmässig bedömning för dem som den riktar sig till och som ska genomföra den, vilket innebär att genomförandet ska ha en rent automatisk karaktär och endast följa av unionslagstiftningen, utan att några mellankommande regler tillämpas (dom av den 13 oktober 2011, Deutsche Post och Tyskland/kommissionen, C-463/10 P och C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 66).

74 Dessa villkor är uppfyllda i det nu aktuella fallet, eftersom CCCME endast kan göra gällande sina processuella rättigheter om den har möjlighet att bestrida den angripna förordningen.

75 Eftersom CCCME således, utöver att vara personligen berörd, också är direkt berörd, finner tribunalen att CCCME har rätt att väcka talan för egen räkning för att tillvarata sina processuella rättigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkterna 101–109).

76 För att komplettera analysen påpekar tribunalen att kommissionen anfört i svaromålet att CCCME inte var en juridisk person i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF. Vid förhandlingen tog kommissionen emellertid tillbaka denna invändning om rättegångshinder efter att ha granskat de handlingar som sökandena hade ingett avseende CCCME:s ställning som juridisk person enligt kinesisk rätt, vilket fördes in i förhandlingsprotokollet.

– *Huruvida sökanden har ett berättigat intresse av att få saken prövad*

77 Vad beträffar det berättigade intresset av att få saken prövad anges det i rättspraxis att en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person endast kan tas upp till sakprövning om sökanden har ett intresse av att få den angripna rättsakten ogiltigförklarad (dom av den 10 december 2010, Ryanair/kommissionen, T-494/08–T-500/08 och T-509/08, EU:T:2010:511, punkt 41, beslut av den 9 november 2011, ClientEarth m.fl./kommissionen, T-120/10, ej publicerat, EU:T:2011:646, punkt 46, och beslut av den 30 april 2015, EEB/kommissionen, T-250/14, ej publicerat, EU:T:2015:274, punkt 14).

78 En ogiltigförklaring av den angripna förordningen skulle innebära att kommissionen måste återuppta antidumpningsförfarandet och, för det fall den anser att villkoren i grundförordningen är uppfyllda, tillåta CCCME att delta i förfarandet och inhämta dess synpunkter i enlighet med grundförordningen.

79 I och med att en ogiltigförklaring kan få sådana effekter, skulle den kunna få rättsliga följder för CCCME som för talan för egen räkning.

80 Under dessa omständigheter finner tribunalen att CCCME har det berättigade intresse av att få saken prövad som erfordras för att väcka den nu aktuella talan för egen räkning.

Upptagande till sakprövning i den del talan väckts av CCCME för medlemmarnas räkning och upptagande till sakprövning av de argument som anförts till stöd för talan

81 I den tredje invändningen om rättegångshinder, som också framställts i andra hand, har kommissionen fört fram fyra argument för att bestrida att CCCME kan väcka talan för sina medlemmars räkning.

– Avsaknad av representativ karaktär

82 Kommissionen har med stöd av intervenienterna gjort gällande att den rätt att väcka talan som tillerkänns sammanslutningar när de agerar för sina medlemmars räkning enligt rättspraxis är förbehållen organisationer som är representativa. I medlemsstaternas rättstradition betecknar detta begrepp karaktären hos ett privaträttsligt organ som kan företräda sina medlemmars kollektiva intressen, såsom medlemmarna har definierat dessa intressen demokratiskt inom detta organ. Denna representativa karaktär saknas hos CCCME som bör betraktas som en del av Folkrepubliken Kina och således inte omfattas av den rättspraxis som är i fråga.

83 Enligt rättspraxis kan en sammanslutning väcka talan om ogiltigförklaring bland annat när den företräder sådana företags intressen som själva har talerätt (beslut av den 23 november 1999, Unión de Pequeños Agricultores/rådet, T-173/98, EU:T:1999:296, punkt 47, och dom av den 15 september 2016, Molinos Río de la Plata m.fl./rådet, T-112/14–T-116/14 och T-119/14, ej publicerad, EU:T:2016:509, punkt 33).

84 Möjligheten för en sammanslutning att väcka talan för medlemmarnas räkning grundas på den avsevärda fördel som detta förfarandesätt ger, genom att den ger möjlighet att undvika att talan avseende samma rättsakt väcks av ett stort antal medlemmar av sammanslutningen som företräder deras intressen (dom av den 6 juli 1995, AITEC m.fl./kommissionen, T-447/93 till T-449/93, EU:T:1995:130, punkt 60, och dom av den 15 september 2016, Molinos Río de la Plata m.fl./rådet, T-112/14–T-116/14 och T-119/14, ej publicerad, EU:T:2016:509, punkt 35, och dom av den 30 april 2019, UPF/kommissionen, T-747/17, EU:T:2019:271, punkt 25).

85 Den rättspraxis som anges ovan i punkt 84 innebär att det för det första krävs och är tillräckligt för att denna fördel ska anses föreligga att sammanslutningen i fråga agerar för sina medlemmars räkning (vilka själva har talerätt, vilket sedan ska prövas) och för det andra att den har befogenhet att väcka talan enligt stadgarna.

86 Tribunalen ska pröva huruvida dessa två krav kan anses vara uppfyllda med avseende på CCCME.

87 Vad gäller det första kravet konstaterar tribunalen att CCCME för vart och ett av de företag för vars räkning talan har väckts har gett in en handling till tribunalen för att styrka företagets medlemskap.

88 Vad gäller det andra kravet noterar tribunalen att syftet med CCCME:s verksamhet i de stadgar som organisationen företett beskrivs på ett sådant sätt att det kan inbegripa att föra talan i domstol för att försvara medlemmarnas intressen mot handelspolitiska skyddsåtgärder.

89 Detta konstaterande grundar sig på artikel 3 i CCCME:s stadgar, enligt vilken verksamhetssyftet är att ”till medlemmarna tillhandahålla samordning, samråd och service, bibehålla rättvisa spelregler mot protektionism, tillvarata medlemmarnas rättigheter och legitima intressen och främja en sund utveckling av mekaniska industrier och elektronikindustrier”.

90 Detta konstaterande grundar sig även på artikel 6.4, 6.5 och 6.9 i stadgarna, som ger CCCME rätt att ”organisera företagen för att hantera handelsrättsliga överklaganden och immaterialrättsliga tvister rörande export till utlandet av mekaniska och elektroniska produkter från Kina, tillhandahålla juridisk rådgivning och juridiskt stöd till medlemmarna, begära att regeringen undersöker illojal konkurrens från utländska företag[,] organisera framtagandet av bestämmelser om industrins tjänster, främja industrins självreglering[,] upprätthålla en normal handel vid import och export samt medlemmarnas gemensamma intressen … och företa annat arbete utifrån medlemmarnas behov”.

91 I den mån det är nödvändigt framhåller tribunalen att CCCME:s verksamhetssyfte beskrivs i stadgarna i liknande ordalag som i stadgarna för de sökande sammanslutningarna i det mål som domstolen avgjorde genom dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkterna 60–63), i vilken domstolen slog fast att villkoret om talerätt för dessa sammanslutningar var uppfyllt.

92 Tribunalen finner således att de två villkor som uppställs i rättspraxis för att en sammanslutning ska få väcka talan för sina medlemmars räkning är uppfyllda i det nu aktuella fallet.

93 Kommissionen och intervenienterna har emellertid bestritt denna ståndpunkt på två punkter.

94 Intervenienterna har för det första påpekat att de intyg som CCCME har företett för att styrka medlemskapet för de företag som gör anspråk på att företrädas av organisationen upprättades strax innan talan väcktes. Deras tillhörighet styrktes aldrig under det administrativa förfarande som utmynnade i antagandet av den angripna förordningen.

95 För att den rättspraxis som ger sammanslutningar rätt att föra talan för sina medlemmars räkning ska komma i fråga, måste det vara styrkt att representationen avser hela förfarandet, inbegripet det administrativa förfarandet. I annat fall rör det sig om en konstlad representation, som enbart handlar om att väcka talan.

96 Tribunalen erinrar i detta avseende om att det är ett processuellt skäl som rör god rättskipning som enligt rättspraxis ligger till grund för att sammanslutningar har medgetts rätt att väcka talan för sina medlemmars räkning, nämligen den fördel som följer av att en enda talan omfattar varje enskild talan som annars skulle väckas av varje berört företag (se ovan punkt 84). Representationen behöver inte omfatta hela förfarandet, däribland den administrativa fasen, för att en sammanslutning ska kunna väcka talan för sina medlemmars räkning.

97 I det nu aktuella fallet föreligger verkligen en sådan fördel, eftersom den talan som väckts av CCCME för medlemmarnas räkning kan förhindra att talan väcks av varje enskild medlem vars talan förs av CCCME. Det är vidare utrett att de företag för vars räkning CCCME har väckt talan verkligen var medlemmar i denna sammanslutning då talan väcktes.

98 För det andra har kommissionen, med stöd av intervenienterna, gjort gällande att ett tredje krav, utöver de två krav som granskats ovan, infördes genom domen av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), nämligen att den aktuella sammanslutningen ska vara representativ i den mening som avses i medlemsstaternas gemensamma rättstradition.

99 Tribunalen framhåller i detta avseende att domstolen i domen av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkterna 120–125), fann att avsaknaden av en rösträtt eller ett annat medel för företaget att tillvarata sina intressen inom en sammanslutning inte utgjorde hinder för att den sistnämnda väckte talan för medlemmarnas räkning.

100 På den grunden upphävde domstolen domen av den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet (T-276/13, EU:T:2016:340), genom vilken tribunalen i första instans hade funnit, genom att införa ytterligare ett krav utöver de ovan granskade villkoren, att det var nödvändigt, för att sammanslutningar skulle ha talerätt när de gjorde anspråk på att föra talan för sina medlemmars räkning, att det fanns en rösträtt eller ett annat medel som gjorde det möjligt för medlemmarna att göra gällande sin ståndpunkt inom organisationen.

101 Kommissionens och intervenienternas tolkning av domen av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), ska således underkännas, eftersom tolkningen innebär att sammanslutningars rätt att väcka talan vid domstol för medlemmarnas räkning är förenad med ytterligare ett villkor knutet till sammanslutningens representativa karaktär i den mening som avses i medlemsstaternas gemensamma rättstradition.

102 Unionslagstiftaren har dessutom visat prov på viss realism genom att i antidumpningsbestämmelserna beakta den situationen att den dumpade importen kommer från ett land utan marknadsekonomi. I artikel 2 i grundförordningen anges således olika regler för fastställandet av normalvärdet beroende på om de berörda exporterande tillverkarna är etablerade i ett land med eller utan marknadsekonomi.

103 Om det ställdes upp ett villkor om att en enhet som utger sig för att vara en sammanslutning ska vara representativ, skulle hänsyn behövas tas, för att bedöma om detta villkor är uppfyllt, dels till de särskilda omständigheterna i den tredjestat som enheten härrör från, dels till att de offentliga myndigheterna, när det rör sig om en stat utan marknadsekonomi, i större utsträckning ingriper i driften och verksamheten i de företag eller sammanslutningar som verkar i staten.

104 Mot bakgrund av dessa överväganden kan tribunalen inte godta kommissionens och intervenienternas första argument att den talan som CCCME väckt för sina medlemmars räkning inte kan tas upp till sakprövning.

– *Den angripna förordningens art*

105 Kommissionen har anfört, fortfarande för att bestrida CCCME:s möjlighet att föra talan för medlemmarnas räkning, att den angripna förordningens art utgör hinder för att rättspraxis om upptagande till sakprövning av en talan som väckts av en sammanslutning tillämpas i en tvist avseende handelspolitiska skyddsåtgärder.

106 Kommissionen menar att den angripna förordningen omfattar ett antal beslut som var för sig avser en viss exporterande tillverkare. Verkningarna av en eventuell ogiltigförklaring av denna förordning kan endast gagna den exporterande tillverkare som väckt talan, och därför är det av rättssäkerhetsskäl väsentligt att identifiera vilka företag som begärt nämnda ogiltigförklaring genom den sammanslutning som agerar för dess räkning. Det är inte möjligt att göra denna identifiering på grundval av tillkännagivandet i *Europeiska unionens officiella tidning* angående domstolsförfaranden vid Europeiska unionens domstol, när talan har väckts av en sammanslutning för medlemmarnas räkning.

107 Tribunalen framhåller i detta avseende att rättspraxis inte gör det möjligt att utesluta att en sammanslutning har talerätt för medlemmarnas räkning i ett tvistemål angående handelspolitiska försvarsåtgärder (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 126, dom av den 21 mars 2012, Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening m.fl./rådet, T-115/06, ej publicerad, EU:T:2012:136, punkt 29, och dom av den 15 september 2016, Molinos Río de la Plata m.fl./rådet, T-112/14–T-116/14 och T-119/14, ej publicerad, EU:T:2016:509, punkt 63).

108 De processuella fördelarna med denna typ av talan, vilka erkänts i rättspraxis, uppkommer även i det nu aktuella fallet, eftersom förordningar om införande av antidumpningstullar kan påverka ett stort antal exporterande tillverkare som identifieras i dessa rättsakter eller som berörs av undersökningen före förordningarnas antagande.

109 Det är visserligen riktigt att en enskild aktör enligt rättspraxis endast är personligen berörd av en förordning om införande av olika antidumpningstullar genom de bestämmelser i vilka aktören påförs en särskild antidumpningstull och där storleken på denna tull fastställs, och inte genom de bestämmelser i vilka antidumpningstullar påförs andra bolag (dom av den 10 mars 1992, Ricoh/rådet, C-174/87, EU:C:1992:108, punkt 7).

110 En talan om ogiltigförklaring som riktas mot en förordning om antidumpningstullar medför således, om talan vinner bifall, att förordningen ogiltigförklaras i den del den påför sökanden en antidumpningstull. Ogiltigförklaringen påverkar inte giltigheten av andra delar av denna förordning, särskilt inte den antidumpningstull som gäller för andra aktörer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 februari 2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 27).

111 Det räcker emellertid att tribunalen konstaterar att de exporterande tillverkare för vars räkning CCCME har väckt talan är de 19 kinesiska exporterande tillverkare som namnges i bilaga A.2. Det rör sig om Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd, Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd, Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd, Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd, Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd, Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd, Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd, Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd, Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd, Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd, Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd, Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd, Zibo Joy's Metal Co. Ltd, Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial, Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd, Laiwu City Haitian Machinery Plant, Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry, Rockhan Technology Co. Ltd och Botou GuangTai Precision Casting Factory.

112 Av detta följer, i enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 110, att det endast är dessa medlemmar som skulle kunna gagnas av en ogiltigförklaring om tribunalen bifaller CCCME:s talan.

113 Tribunalen kan av detta skäl inte godta det andra argumentet som kommissionen fört fram för att bestrida att den talan som CCCME väckt för sina medlemmars räkning kan tas upp till sakprövning.

– *Medlemmar som inte ingår i stickprovet*

114 Kommissionen har erinrat om att medlemmarna i CCCME inte ingick i det stickprov av kinesiska exporterande tillverkare som kommissionen valde ut under undersökningen och har hävdat att talerätt enligt rättspraxis är förbehållen de aktörer som valts ut till ett sådant stickprov.

115 Tribunalen erinrar i detta avseende om att en person enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF, som anges ovan i punkt 46, har talerätt mot en rättsakt som är riktad till vederbörande, som direkt och personligen berör vederbörande eller mot en regleringsakt som direkt berör vederbörande och som inte medför genomförandeåtgärder.

116 Det första och det tredje alternativet i denna bestämmelse rör inte medlemmarna i CCCME, eftersom den angripna förordningen inte är riktad till dem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 september 2016, Molinos Río de la Plata m.fl./rådet, T-112/14–T-116/14 och T-119/14, ej publicerad, EU:T:2016:509, punkt 39), och eftersom den angripna förordningen medför genomförandeåtgärder, i och med att det system som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1), som den angripna förordningen ingår i, i själva verket föreskriver att de tullar som fastställs genom den sistnämnda ska tas ut med stöd av åtgärder som ska antas av de nationella myndigheterna (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 21 januari 2014, Bricmate/rådet, T-596/11, ej publicerat, EU:T:2014:53, punkt 72 och där angiven rättspraxis).

117 Det första och det tredje alternativet i artikel 263 fjärde stycket FEUF är inte tillämpligt i det nu aktuella fallet, och därför ska tribunalen fastställa huruvida villkoren för tillämpning av det andra alternativet är uppfyllda vad beträffar CCCME:s medlemmar. Tribunalen ska således pröva om de är direkt och personligen berörda.

118 I det nu aktuella fallet är villkoret om att de ska beröras direkt uppfyllt, i och med att den angripna förordningen direkt påverkar den rättsliga ställningen för CCCME:s medlemmar och tullmyndigheterna i medlemsstaterna, utan att ha något utrymme för skönsmässig bedömning, är skyldiga att ta ut de tullar som fastställts genom den angripna förordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 mars 1979, ISO/rådet, 118/77, EU:C:1979:92, punkt 26, och dom av den 15 september 2016, Molinos Río de la Plata m.fl./rådet, T-112/14–T-116/14 och T-119/14, ej publicerad, EU:T:2016:509, punkt 62).

119 Vad beträffar frågan om de berörs personligen erinrar tribunalen om att förordningar om införande av antidumpningstullar till sin beskaffenhet och räckvidd har normativ karaktär, eftersom de är generellt tillämpliga på berörda näringsidkare (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 april 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 19, och dom av den 28 februari 2019, rådet/Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, punkt 47). Denna normativa karaktär hindrar dock inte att nämnda förordningar personligen kan avse de tillverkare och exportörer av den berörda produkten som hålls ansvariga för dumpningen på grundval av uppgifter om deras handelsverksamhet. Detta är generellt fallet med exportörer och producenter som kan visa att de har utpekats i rådets och kommissionens rättsakter eller som berörs av de förberedande undersökningarna (dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 79; se även dom av den 16 januari 2014, BP Products North America/rådet, T-385/11, EU:T:2014:7, punkt 74 och där angiven rättspraxis).

120 Tribunalen konstaterar att CCCME:s medlemmar är företag som tillverkar och exporterar den berörda produkten vilka dels har lämnat information till kommissionen genom att besvara frågeformuläret i bilaga I till meddelandet om inledandet av undersökningen, dels namnges i den angripna förordningen, närmare bestämt i den bilaga som anges i artikel 1.2 i förordningens normativa del. I egenskap av andra samarbetsvilliga företag som namngetts i denna bilaga har CCCME:s medlemmar påförts en antidumpningstull på ett specifikt belopp som skiljer sig från

det belopp som ska tillämpas på alla andra bolag som inte namnges men som omfattas av den angripna förordningen. Såsom kommissionen själv har gjort gällande, vilket anges ovan i punkt 106, omfattar den angripna förordningen därmed en rad beslut som vart och ett avser en viss exporterande tillverkare.

121 Under dessa förutsättningar anser tribunalen, mot bakgrund av de kriterier som följer av rättspraxis som erinras om ovan i punkt 119, att CCCME:s medlemmar, utöver att de berörs direkt av den angripna förordningen, också berörs personligen av förordningen.

122 CCCME:s medlemmar har slutligen ett berättigat intresse av att få sin sak prövad, i och med att de omfattas av antidumpningstullarna enligt den angripna förordningen och därför har ett intresse av att få förordningen ogiltigförklarad.

123 Tribunalen anser således att CCCME:s medlemmar, och följaktligen sammanslutningen i sig, uppfyller villkoren för att deras talan ska kunna tas upp till prövning. Det tredje argument som kommissionen har fört fram mot denna slutsats ska därmed underkännas.

– Begränsning av vilka argument som kan åberopas

124 Kommissionen har anfört att CCCME inte för sina medlemmars räkning kan åberopa ett åsidosättande av bestämmelser i grundförordningen som rör andra delar än den rörande kommissionens fastställande av den skada som unionsindustrin har vållats.

125 Kommissionen har nämligen framhållit att det mandat som de kinesiska exporterande tillverkarna gav CCCME under antidumpningsundersökningen endast omfattade försvaret av dessa företag mot kommissionens påståenden om skadan. CCCME:s medlemmar gav följaktligen CCCME rätt att företräda dem under undersökningen, och följaktligen inom ramen för den nu aktuella talan, men enbart för att försvara dem mot kommissionens bedömningar av skadan.

126 Tribunalen erinrar om att en av CCCME:s uppgifter, vilka enligt stadgarna tilldelades sammanslutningen innan den bildades och organiserades, är att tillvarata medlemmarnas intressen, som anges ovan i punkterna 88–90.

127 Ett sådant uppdrag inbegriper, till följd av sin allmänna karaktär, att väcka talan i domstol i syfte att tillvarata sina medlemmars intressen mot handelspolitiska försvarsåtgärder och att i det sammanhanget lägga fram alla grunder som kan ifrågasätta lagenligheten av dessa åtgärder, även om det mandat som medlemmarna beviljade, under undersökningen, var begränsat till skadan.

128 Tribunalen framhåller vidare att en sammanslutning, vars stadgeenliga verksamhetsföremål innefattar tillvaratagande av medlemmarnas intressen, som i CCCME:s fall, enligt rättspraxis inte behöver ha en särskild behörighet eller fullmakt från medlemmarna för att ha talerätt vid unionsdomstolen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 januari 2013, Aiscat/kommissionen, T-182/10, EU:T:2013:9, punkt 53), eftersom det är en naturlig del av tillvaratagandet av sådana intressen att väcka talan vid domstol.

129 Tribunalen kan således inte godta kommissionens fjärde argument, att det var omöjligt för CCCME att för sina medlemmars räkning åberopa ett åsidosättande av bestämmelser som inte rör den skada som unionsindustrin lidit.

Upptagande till sakprövning av talan i den del den har väckts av andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I

130 I andra hand har kommissionen även bestritt att talan kan tas upp till sakprövning i den del den har väckts av de andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I.

131 För det första har kommissionen anfört att sju andra juridiska personer som anges med namn i bilaga I och som är kinesiska exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet, av det skäl som redogörs för ovan i punkt 114, inte uppfyller kraven för att ha talerätt.

132 Dessa företag, som i likhet med CCCME:s medlemmar är exporterande tillverkare av den berörda produkten, har dels lämnat upplysningar till kommissionen som svar på frågeformuläret i bilaga I till tillkännagivandet om inledande av undersökningen, dels identifierats i den angripna förordningen som andra samarbetsvilliga företag som räknas upp i bilagan till förordningen. Deras namn anges i nämnda bilaga och en antidumpningstull har fastställts för dem med ett specifikt belopp, varför slutsatsen måste bli att den angripna förordningen innehåller en rad beslut som vart och ett avser en viss exporterande tillverkare. Tribunalen finner således, av samma skäl som dem som redogörs för ovan i punkterna 118–122, att dessa sju juridiska personer har ett berättigat intresse av att få sin sak prövad och att de har talerätt.

133 Kommissionen har för det andra anfört att de mandat som lämnats av de andra juridiska personer som namnges i bilaga I är behäftade med oegentligheter som utgör hinder för ett upptagande till sakprövning. Som grund för detta har kommissionen anfört att de inte klart och tydligt har angett de undertecknande personernas funktion och att de inte har styrkt att dessa personer hade befogenhet att underteckna sådana handlingar.

134 När det närmare bestämt gäller sju av de andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I, angavs för den person som undertecknade mandatet ”verkställande direktör”, ”generaldirektör”, ”styrekonom” eller ”direktör”, utan närmare precisering eller att det var styrkt huruvida denna person enligt kinesisk rätt hade befogenhet att underteckna ett sådant mandat.

135 De två andra juridiska personer som namnges i bilaga I lämnade ett mandat utan att ange undertecknarens funktion och bifogade inte heller några handlingar för att styrka att undertecknaren hade befogenhet att underteckna en sådan handling.

136 Tribunalen framhåller i detta avseende att rättegångsreglerna, i den version som gäller enligt förordning av den 23 april 2015 (EUT L 105, 2015, s. 1), inte kräver bevis för att det mandat som getts åt en advokat har upprättats av en företrädare som är kvalificerad för detta ändamål, som var fallet i de rättegångsregler av den 2 maj 1991 som gällde dessförinnan (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 7 mars 2016, Sopra Steria Group/parlamentet, T-182/15, ej publicerat, EU:T:2016:165, punkterna 26–29, dom av den 28 september 2016, European Food/EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS), T-476/15, EU:T:2016:568, punkt 19, och om av den 17 februari 2017, Batmore Capital/EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK), T-596/15, ej publicerad, EU:T:2017:103, punkterna 19 och 20).

137 Av detta följer att kommissionens invändning om rättegångshinder ska underkännas.

138 De andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I ska följaktligen anses ha rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av den angripna förordningen.

Slutsats om upptagande till sakprövning

139 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att talan kan tas upp till sakprövning för det första i den del den har väckts av CCCME som för egen räkning avser att tillvarata sina processuella rättigheter, för det andra i den del den har väckts av CCCME för de 19 namngivna medlemmarnas räkning och, för det tredje, i den del den har väckts av de andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I.

Prövning i sak

140 Sökandena har åberopat sex grunder till stöd för sin talan.

141 Den första grunden avser åsidosättande av artikel 3.2, 3.3 och 3.5–3.7 i grundförordningen samt av principen om god förvaltningssed, genom att kommissionen inte grundade sina slutsatser om skadan och orsakssambandet på faktiska bevis eller på en objektiv granskning.

142 Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen vid kommissionens bedömning av orsakssambandet.

143 Den tredje grunden avser åsidosättande av rätten till försvar samt av artikel 6.7, artikel 19.1–19.3 och artikel 20.2 och 20.4 i grundförordningen genom att kommissionen nekade sökandena tillgång till uppgifter som användes vid fastställandet av dumpningen och skadan.

144 Den fjärde grunden avser åsidosättande av artikel 2.10, artikel 3.2 a, artikel 3.3 och artikel 9.4 i grundförordningen samt av principen om god förvaltningssed vid fastställandet av dumpningsmarginalen, prisunderskridandet och skadeelimineringsnivån.

145 Den femte grunden avser åsidosättande av artikel 2.10 b och artikel 2.7 a i grundförordningen genom kommissionens justering för mervärdesskatt i samband med jämförelsen mellan exportpriset och normalvärdet.

146 Den sjätte grunden avser åsidosättande av artikel 2.7 a i grundförordningen vid fastställandet av de försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinster som använts för att konstruera normalvärdet.

Domstolsprövningens omfattning

147 Sökandena har inledningsvis anfört att domstolsprövningen angående den angripna förordningen ska vara fullständig och inte endast avse frågan om en uppenbart oriktig bedömning som i allmänhet ligger bakom en domstolsprövning av komplexa ekonomiska bedömningar.

148 Vid förhandlingen angav sökandena att avsikten med detta inledande övervägande inte var att frångå befintlig rättspraxis, utan att de endast ville understryka att unionsdomstolen enligt sökandenas mening var tvungen att pröva den materiella riktigheten, tillförlitligheten och samstämmigheten i den bevisning som åberopats av kommissionen även på de områden där kommissionen hade ett stort utrymme för skönsmässig bedömning.

149 Tribunalen erinrar i detta avseende om den rättspraxis enligt vilken unionsinstitutionerna, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska och politiska situationer som de ska bedöma. Unionsdomstolens prövning ska därför vara begränsad till en kontroll av att rättsreglerna och handläggningsreglerna har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 september 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

150 I detta sammanhang ankommer det på tribunalen att, som sökandena har yrkat, pröva dels huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, dels huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och kontrollera huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dras (se dom av den 7 april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P och C-193/14 P, EU:C:2016:209, punkt 36).

Den första grunden: fastställande av skada och orsakssamband

151 Den första grunden består av sex delar.

– Den första grundens första del: beräkningen av importens omfattning

152 I den första delgrunden har sökandena anfört att kommissionen har använt otillförlitliga uppgifter från klagandena för att beräkna omfattningen av den dumpade importen.

153 Kommissionen har bestritt detta argument.

154 Tribunalen erinrar inledningsvis om att en antidumpningstull enligt artikel 1.1 i grundförordningen får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom unionen vållar skada.

155 Enligt artikel 3.2 a i grundförordningen ska en skada fastställas på grundval av faktiska bevis och inbegripa en objektiv granskning av bland annat den dumpade importens omfattning.

156 Uppgifter från Europeiska unionens statistikkontor (Eurostat) ska användas för att beräkna den dumpade importens omfattning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 mars 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 30). De ska klassificeras enligt nummer från Kombinerade nomenklaturen (KN). Den angripna förordningen avser produkter med KN-nummer ex 7325 10 00 (icke-aducerat gjutjärn) och KN-nummer ex 7325 99 10 (aducerat gjutjärn). Angivelsen ”ex” före koden anger i båda fallen att den produkt som berörs av undersökningen endast omfattas av en del av det aktuella numret.

157 För att fastställa omfattningen av den dumpade importen adderas alla transaktioner som registrerats med dessa nummer under den aktuella perioden, det vill säga 1 januari 2013–30 september 2016.

158 I det nu aktuella fallet krävdes vissa justeringar för att komma till rätta med tre svårigheter som uppkom vid beräkningen av den dumpade importens omfattning.

159 Den första svårigheten avsåg produkter av icke-aducerat gjutjärn (KN ex 7325 10 00). Dessa produkter ingick fram till 2014 i en större grupp (KN ex 7325 10), som var uppdelad i underkategorier varav tre inbegrep den berörda produkten. Den tredje underkategorin, KN ex 7325 10 99, var emellertid inte begränsad till denna produkt. Denna uppdelning försvann från och med 2014. För att fastställa den dumpade importens omfattning hade kommissionen endast tillgång till uppgifter för KN-nummer ex 7325 10 00, vilket omfattade den berörda produkten tillsammans med andra produkter. För att lösa detta var kommissionen tvungen att i dessa mer allmänna siffror isolera de siffror som motsvarade importen av den berörda produkten under den aktuella perioden. Kommissionen grundade sig för detta ändamål på ett förslag från klagandena, vilket innebar två metodbeslut. För att fastställa den del av importen som omfattade den berörda produkten i den allmänna kategorin, föreslog klagandena först och främst att kommissionen skulle grunda sig på den andel som denna import utgjorde i de tre underkategorier som före 2014 kunde ge uppgifter om produkten. För den tredje underkategorin, som var bredare och inte endast omfattade den berörda produkten, föreslogs sedan att 30 procent kunde hänföras till den berörda produkten.

160 Utifrån detta resonemang observerades, beträffande den kinesiska importen, att före 2014 härrörde 60 procent av den import som räknats som kinesisk import under KN-nummer ex 7325 10 från de tre underkategorier som motsvarade den berörda produkten. För den indiska importen var denna andel 73 procent, medan den var 50 procent för övriga tredjeländer. Dessa procentsatser tillämpades då på import som registrerats under KN-nummer ex 7325 10 00 från och med den 1 januari 2014 till och med undersökningsperiodens slut.

161 Den andra svårigheten avsåg aducerat gjutjärn (KN ex 7325 99 10). Koden för denna produkt ändrades aldrig under hela den aktuella perioden men den omfattade emellertid även andra produkter än den berörda produkten. För att lösa det problemet använde sig kommissionen av en metod som klagandena hade föreslagit, precis som den hade gjort beträffande icke-aducerat gjutjärn.

162 Först och främst noterade kommissionen, som klagandena, att importörerna av den berörda produkten aducerat gjutjärn från Folkrepubliken Kina hade börjat använda KN-nummer ex 7325 99 10 år 2005, då de föregående antidumpningsåtgärderna infördes genom rådets förordning (EG) nr 1212/2005 av den 25 juli 2005 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa gjutjärnsprodukter med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 199, 2005, s. 1). För att beräkna den import som berördes av detta KN-nummer valde kommissionen, på grundval av denna iakttagelse, året före, det vill säga 2004, som referensår. För detta referensår förfogade kommissionen över uppgifter som för Folkrepubliken Kinas del redovisade import som motsvarade KN-nummer ex 7325 99 10 men som inte avsåg den berörda produkten. Kommissionen beräknade därför mängden av den produkt som importerats från Folkrepubliken under detta KN-nummer genom att dra av transaktioner som gjordes 2004 från den importerade volymen under den aktuella perioden. Enligt detta resonemang ansåg kommissionen således, för Folkrepubliken Kinas del, att 100 procent av de transaktioner som avsåg den berörda produkten omfattades av KN-nummer ex 7325 99 10, från vilken 14 645 ton skulle dras av.

163 Därefter gjordes en liknande beräkning för import från Republiken Indien. Klagandena påpekade att den berörda produkten hade börjat importeras från detta land under KN-nummer ex 7325 99 10 år 2010. Klagandena menade att förklaringen till detta kunde vara att det lägstaprisåtagande som CCCME och vissa kinesiska bolag omfattades av inom ramen för de tidigare antidumpningsåtgärderna enligt förordning nr 1212/2005 hade upphävts. Från och med detta upphävande försökte många aktörer göra sina inköp hos indiska producenter. Detta ledde till att importen av den berörda produkten från detta land utvecklades. Efter detta konstaterande gick

kommissionen på klagandenas förslag och beräknade mängden av den berörda produkten under KN-nummer ex 7325 99 10 i importen från Republiken Indien genom att dra bort 2009 års importvolym från importvolymen under den aktuella perioden. Enligt detta resonemang fann kommissionen således att 100 procent av transaktionerna avseende den berörda produkten omfattades av KN-nummer ex 7325 99 10, och att 6 074 ton skulle dras bort.

164 Undersökningar som klagandena hade genomfört visade slutligen att det inte var sannolikt att import under detta nummer från andra tredjeländer innehöll den berörda produkten. Kommissionen anslöt sig till klagandenas bedömning och ansåg att för övriga tredjeländer omfattades 0 procent av transaktionerna avseende den berörda produkten av KN-nummer ex 7325 99 10.

165 Den tredje svårigheten avsåg avloppsgaller. Produkterna ingick i Eurostats uppgifter för de KN-nummer som använts för den berörda produkten men togs inte med i undersökningen, såsom anges i skäl 41 i den angripna förordningen. För att fastställa den dumpade importens omfattning var det således nödvändigt att från de tillgängliga sifferuppgifterna dra bort de siffror som var hänförliga till avloppsgaller.

166 För att lösa detta grundade sig kommissionen, på eget initiativ, på en uppskattning av importen av avloppsgaller. Kommissionen gjorde denna uppskattning genom att utgå från den genomsnittliga försäljningen av avloppsgaller för de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet under undersökningsperioden. Denna försäljning utgjorde 10 procent av den sammanlagda importen under perioden. Denna procentsats tillämpades på de siffror som erhållits för den import som registrerats under den aktuella perioden.

167 Efter denna redogörelse för bakgrunden till den första grundens första del påpekar tribunalen att sökandena i denna delgrund har anfört tre invändningar mot den beräkning som kommissionen gjorde för att fastställa den dumpade importens omfattning.

168 Genom den första invändningen har sökandena klandrat kommissionen för att den utan några kontroller godtog de uppgifter som klagandena lagt fram, vilket strider mot den opartiskhet som ska vägleda kommissionens förhållningssätt i denna typ av förfarande.

169 Tribunalen framhåller att kommissionen i det nu aktuella fallet, för att beräkna omfattningen av den dumpade importen, inte enbart använde uppgifter som klagandena hade lagt fram. I stället använde sig kommissionen av en metod som föreslagits av klagandena och såg till att på grundval av denna metod, som kommissionen under tiden hade godkänt, själv göra de beräkningar som utmynnade i de siffror som kommissionen slutligen använde.

170 Kommissionen har förklarat i minst två handlingar varför den valde den metod som klagandena föreslagit. I skäl 122 i den provisoriska förordningen angav kommissionen således att ”klagandena i klagomålet förklarat sin metod för att nå fram till importuppgifter som endast avsåg den berörda produkten fastän de använde sig av uppgifter från Eurostat” och att kommissionen ”inte hade tillgång till vare sig en mer tillförlitlig metod eller tillförlitligare uppgifter” och därför hade ”fastställ[t] den importvolymen från [Folkrepubliken] Kina av den berörda produkten på grundval av denna metod och uppgifter från Eurostat som inte omfattar avloppsgaller[, och i och med att] CCCME … dessutom inte [hade] lämnat några alternativa uppgifter”. I skälen 110 och 111 i den angripna förordningen angav kommissionen bland annat att den ”noterade att den metod som klagandena använt för att komma fram till importuppgifterna för den berörda produkten under skadeundersökningsperioden grundades på

uppgifter från Eurostat”, vilken metod sedan beskrevs kortfattat, och att ”kommissionen[, eftersom den] inte fann några alternativa informationskällor som mer korrekt kunde avspegla importuppgifterna för den berörda produkten, ansåg … att den metod som grundades på uppgifter från Eurostat var den lämpligaste”.

171 Kommissionen analyserade således den aktuella metoden innan den valde att tillämpa den och förklarade varför den ansåg att den var lämplig. I skäl 113 i den angripna förordningen avvisade kommissionen således en begäran från den tillfälliga sammanslutningen av icke närstående importörer, Free Castings Imports (FCI), och CCCME att undanta KN-nummer 7325 99 10 eller att använda en procentandel av detta nummer för beräkningen av importvolymen för den berörda produkten genom att ange att ”en analys av importen enligt detta KN-nummer sedan införandet av de provisoriska åtgärderna och fram till början av oktober 2017 [hade] visat att det [förekom] en betydlig import (6 796 ton) enligt Taric-nummer 7325991051 från Kina, som endast [avsåg] den berörda produkten”, och att det ”därför [stod] klart att den berörda produkten även [importerades] enligt KN-nummer 7325 99 10”. Kommissionen angav att den ”inte [hade någon] bevisning för att import av andra produkter enligt detta KN-nummer [hade] följt samma tendens som den berörda produkten sedan 2005” och att ”använda en procentandel under skadeundersökningsperioden … således inte [skulle ha varit] tillförlitligt”.

172 Tribunalen framhåller också att kommissionen inte godtog den beräkningsmetod som klagandena hade föreslagit utan några kontroller. Kommissionen gjorde nämligen ett besök på plats hos klagandenas företrädare den 30 maj 2017. Efter denna kontroll kom kommissionen fram till dels att den föreslagna fördelningen mellan de olika KN-numren var den mest tillförlitliga uppskattningen för att fastställa den dumpade importens omfattning, dels att denna uppskattning utgjorde en objektiv bedömning av dessa uppgifter i avsaknad av mer detaljerade uppgifter från en annan källa.

173 Under dessa omständigheter kan tribunalen inte godta sökandenas första invändning, att kommissionen ”automatiskt” godtog den metod som klagandena föreslagit.

174 Genom den andra invändningen har sökanden gjort gällande att de uppgifter som kommissionen använde sig av vilar på omotiverade och orimliga antaganden som inte grundar sig på någon faktisk bevisning, vilket kommissionen för övrigt själv medgav.

175 Tribunalen framhåller att kommissionen, i motsats till vad sökandena har angett, inte har medgett att den metod för att beräkna importens omfattning som den använde sig av var oriktig, orimlig eller otillförlitlig eller att de importpriser som blev resultatet av denna metod var oriktiga, orimliga eller otillförlitliga.

176 I skäl 126 i den provisoriska förordningen, som sökandena har hänvisat till, angav kommissionen visserligen att ”[e]ftersom dessa uppgifter [baserades] på importstatistik och produkttypmixen [som] inte [var] känd i detalj [var] prisutvecklingen inte helt tillförlitlig”.

177 Detta medgivande betyder emellertid endast att resultatet av den använda metoden, som kommissionen har angett, inte blev lika detaljerat som den hade önskat. Det innebär inte, som kommissionen ser det, att uppgifter som erhållits med denna metod helt saknade tillförlitlighet och inte kunde användas vid utarbetandet av den angripna förordningen.

178 Det ankommer följaktligen på sökandena, om de avser att bestrida tillförlitligheten hos de uppgifter som kommissionen använt beträffande den dumpade importens omfattning, att stödja sina påståenden på omständigheter som konkret kan ge upphov till tvivel om huruvida den metod eller de uppgifter som använts av kommissionen är trovärdiga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2019, Jinan Meide Casting/kommissionen, T-650/17, EU:T:2019:644, punkt 357 (ej publicerad)).

179 En sökande som vill vinna framgång kan härvid inte endast förete alternativa siffror, till exempel siffror som erhållits på grundval av uppgifter som härrör från tullmyndigheter som den omtvistade importen härrör från, utan måste förete uppgifter som kan ifrågasätta de uppgifter som lagts fram av kommissionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2019, Jinan Meide Casting/kommissionen, T-650/17, EU:T:2019:644, punkt 357 (ej publicerad)).

180 Kommissionen har dessutom ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den analyserar uppgifter, däribland uppgifter som tillhandahållits av Eurostat (dom av den 23 september 2015, Schroeder/rådet och kommissionen, T-205/14, EU:T:2015:673, punkt 41).

181 I det nu aktuella fallet har sökandena bestritt fem antaganden som kommissionen grundade sig på vid beräkningen av importvolymen utifrån Eurostats uppgifter.

182 Tribunalen framhåller att sökandena, på varje enskild punkt i bestridandet, fick förklaringar under undersökningen om den metod som användes för att göra de uppskattningar som låg till grund för kommissionens justeringar av Eurostats uppgifter om importen.

183 Sökandena har för det första bestritt att omfattningen av importen av den berörda produkten mot bakgrund av den sammanlagda import som deklarerats enligt den tidigare underkategorin KN-nummer ex 7325 10 99 (icke-aducerat gjutjärn) låg stabilt på 30 procent under perioden 2009–2013 och att den har varit oförändrad sedan år 2013.

184 Förklaringen på denna punkt var att nästan 30 procent av den sammanlagda import som deklarerats under det tidigare KN-numret ex 7325 10 99 avsåg den berörda produkten. Kommissionen menar att denna uppskattning kunde betraktas som försiktig när 2005 års antidumpningsåtgärder hade trätt i kraft. Vid den tidpunkten hade ett tiosiffrigt nummer fastställts i Europeiska unionens integrerade tulltaxa (Taric-nummer) för denna produkt, vilket innebar att kommissionen och tullmyndigheterna kunde få vetskap om de exakta beloppen.

185 På så sätt förklarades att de 30 procent som kommissionen använde sig av motsvarade den procentandel som hade fastställts efter antagandet av förordning nr 1212/2005, när antidumpningstullar för första gången tillämpades på import av gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina. Kommissionen använde sig därefter av denna procentandel inom ramen för det nu aktuella förfarandet, i avsaknad av en uppskattning som framstod som mer tillförlitlig.

186 Sökanden har för det andra bestritt den omständigheten att procentandelen 30 procent, vilken var resultatet av en uppskattning av uppgifterna för import från Folkrepubliken Kina, tillämpades på alla ursprungsländer till den import som beaktades i förfarandet inför antagandet av den angripna förordningen.

187 På den punkten var förklaringen att uppskattningen 30 procent hade tillämpats på de övriga tredjeländerna, eftersom det inte fanns några särskilda uppgifter för de länderna. De enda uppgifter som hade kunnat erhållas var de uppgifter som inhämtades tack vare införandet, genom förordning nr 1212/2005, av antidumpningsåtgärder avseende import enbart från Folkrepubliken Kina.

188 För det tredje har sökandena bestritt antagandet att importvolymen av den berörda produkten, med hänsyn till den totala importvolym som registrerats enligt det gamla KN-nummer ex 7325 10, har varit oförändrad sedan 2013.

189 På den punkten förklarade kommissionen att den för att beräkna omfattningen av importen av den berörda produkten som från och med 2014 hade registrerats under det allmänna KN-numret ex 7325 10, hade grundat sig på den andel som denna import utgjorde av de tre underkategorier som, före 2014, gav exaktare uppgifter om denna produkt. Härvid beaktade kommissionen separata uppgifter för Folkrepubliken Kina, Republiken Indien och övriga tredjeländer (se ovan punkt 159).

190 För det fjärde har sökandena bestritt antagandet att den sammanlagda importvolymen från Folkrepubliken Kina under KN-nummer ex 7325 99 10 (aducerat gjutjärn) varit oförändrad sedan år 2004.

191 På den punkten förklarade kommissionen vilken metod som använts för att beräkna omfattningen av importen från Folkrepubliken Kina under KN-nummer ex 7325 99 10. Metoden gick ut på att identifiera ett år då importen av den produkt som undersökningen avsåg inleddes under detta nummer i det berörda tredjelandet och att jämföra antalet registrerade importer under detta nummer året före detta referensår med motsvarande antal under skadeundersökningsperioden, så att omfattningen av importen av den berörda produkten under KN-nummer ex 7325 99 10 under skadeundersökningsperioden kunde fastställas, vilken motsvarade skillnaden (se ovan punkterna 162–164.)

192 Slutligen har sökandena för det femte bestritt antagandet att den procentandel av den sammanlagda kinesiska importen som utgjort import av avloppsgaller har varit oförändrad sedan 2013 och identisk med procentandelen avloppsgaller av den sammanlagda importen för de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet. Sökandena har även bestritt antagandet att tredjeländerna inte exporterar avloppsgaller, eftersom tredjeländerna, såvitt de inte misstagit sig, inte tycks ha varit föremål för något undantag. Om ett undantag hade förelegat, skulle antagandet ha varit, vilket enligt sökandena vore lika omotiverat, att importen av avloppsgaller från tredjeland utgjorde en procentandel av den sammanlagda importen från tredjeland som varit stabil sedan 2013 och identisk med den procentandel som utgjordes av import av avloppsgaller från de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet under undersökningsperioden.

193 På denna sista punkt förklarade kommissionen att i och med att den inte hade tillgång till information om importvolymen för de avloppsgaller som skulle undantas från den berörda produkten, grundade den sig på procentandelen avloppsgaller som importerats av vissa tillverkare som ingick i stickprovet under undersökningen. I sitt svar på tribunalens frågor preciserade kommissionen att den i detta sammanhang grundat sig på uppgifter från stickprovet av kinesiska exporterande tillverkare och uppgifter från stickprovet av indiska exporterande

tillverkare avseende undersökningsperioden. Denna uppskattning tillämpades därefter på all import, det vill säga import från Folkrepubliken Kina, från Republiken Indien och från andra tredjeländer.

194 Det framgår av det ovan anförda att sökandena inte på någon punkt i bestridandet har lagt fram uppgifter som gör det möjligt att ifrågasätta tillförlitligheten hos dessa uppskattningar. I sak har de inte bestritt tillförlitligheten hos de uppskattningar som kommissionen grundade sig på, utan i stället den omständigheten att de tillämpades på en senare period än den som motsvaras av de uppgifter som gett upphov till dessa uppskattningar (det första, tredje, fjärde och femte antagandet, vilka avses ovan i punkterna 183, 188, 190 respektive 192) eller att de tillämpats på andra länder än det land som de uppgifter som legat till grund för uppskattningarna härrör från (det andra och det femte antagandet som avses ovan i punkterna 186 respektive 192).

195 Kommissionen angav emellertid att den inte förfogade över några mer exakta och senare uppgifter som skulle ha en liknande eller högre grad av tillförlitlighet.

196 I ett sådant sammanhang, där det inte fanns exaktare och senare uppgifter som var lika tillförlitliga eller tillförlitligare och där de uppskattningar som kommissionen lagt fram är rimliga och trovärdiga, vilket framgår av kommissionens förklaringar i syfte att motivera användningen av dessa uppskattningar, kan tribunalen, mot bakgrund av kommissionens stora utrymme för skönsmässig bedömning, inte godta sökandenas andra invändning, enligt vilken de uppgifter som använts av kommissionen vilar på omotiverade och orimliga antaganden som inte grundar sig på någon faktisk bevisning.

197 Genom den tredje invändningen har sökandena anfört att avsaknaden av alternativa och tillförlitligare uppgifter berodde på bristande omsorg och passivitet från kommissionens sida, vilket enligt sökandena bör föranleda en ogiltigförklaring av den angripna förordningen.

198 Tribunalen framhåller i detta avseende att kommissionen enligt rättspraxis är skyldig att *ex officio* undersöka alla tillgängliga uppgifter. Dess roll när den bedriver en antidumpningsundersökning är nämligen inte en skiljedomares, vars behörighet inskränker sig till att fatta ett avgörande uteslutande på grundval av upplysningar och bevis som parterna har tillhandahållit. Artikel 6.3 och 6.4 i grundförordningen ger kommissionen rätt att anmoda medlemsstaterna att förse den med upplysningar och utföra alla nödvändiga inspektioner och kontroller (dom av den 22 mars 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 32).

199 För att fastställa omfattningen av de krav som åligger kommissionen ska hänsyn emellertid tas till vilka tidsbegränsningar som kommissionen har att rätta sig efter, mot bakgrund av bland annat de tidsfrister som fastställts för förfarandet, vilka kan vara otillräckliga för att företa de granskningar, kontroller och undersökningar som skulle kunna övervägas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2019, Jinan Meide Casting/kommissionen, T-650/17, EU:T:2019:644, punkt 408 (ej publicerad)).

200 Hänsyn ska även tas till om sannolikheten är tillräckligt stor att de uppgifter som övervägs kan ge tillförlitligare resultat än dem som erhålls inom gällande tidsfrister (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2019, Jinan Meide Casting/kommissionen, T-650/17, EU:T:2019:644, punkt 410 (ej publicerad)).

201 I det nu aktuella fallet tycks kommissionen inte ha frångått den rättspraxis som anges ovan i punkterna 198–200, enligt vilken kommissionen ska konsultera alla källor som den förfogar över.

202 Vad beträffar de uppgifter som enligt sökandena hade kunnat erhållas från de nationella tullmyndigheterna, framhåller tribunalen att det, som kommissionen har angett, i själva verket skulle vara orimligt att kräva att kommissionen, även om den visserligen har befogenhet enligt grundförordningen, ska inhämta förteckningar över all import, transaktion för transaktion, från tullmyndigheterna i alla medlemsstater, och sedan sammanställa alla uppgifter för den berörda produkten under fyra år för hela unionen.

203 Sökandena har i sina inlagor anfört två argument för att bestrida kommissionens beteende vad gäller sökandet efter tillförlitliga uppgifter.

204 Sökandena har för det första anfört att kommissionen skulle ha kunnat inhämta vissa detaljuppgifter från de nationella tullmyndigheterna för att kontrollera trovärdigheten i antagandena och därefter generalisera resultatet av denna analys med avseende på samtliga uppgifter.

205 Tribunalen framhåller att sådana uppgifter inte är omedelbart tillgängliga, utan måste inhämtas särskilt hos de berörda nationella myndigheterna. Kommissionen måste sedan invänta svaret från dessa myndigheter, och kommunicera de begärda uppgifterna, för att kunna göra ett stickprov av uppgifter. Ett sådant tillvägagångssätt skulle kräva en avsevärd arbetsinsats och bli mycket tidsödande, två aspekter som ska ses i förhållande till de strikta tidsfrister för handläggningen som kommissionen måste iaktta, som angetts ovan i punkt 199.

206 För övrigt skulle ett sådant urval av transaktioner även kunna väcka frågor om de utvalda transaktionerna representativitet, utöver att väcka tvivel om dess relevans, eftersom det inte skulle göra det möjligt att exakt beräkna omfattningen av importen av den berörda produkten.

207 För det andra har sökandena hävdat att kommissionen skulle ha kunnat vända sig till importörerna med ett frågeformulär och att svaren i detta formulär skulle ha gjort det möjligt för kommissionen att kontrollera tillförlitligheten hos de använda uppgifterna och göra korrigeringar.

208 Unionsinstitutionerna har använt sig av denna källa för att få information i andra antidumpningsundersökningar, till exempel den som utmynnade i antagandet av rådets genomförandeförordning (EU) nr 430/2013 av den 13 maj 2013 om införande av en slutlig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand, samt om avslutande av förfarandet med avseende på Indonesien (EUT L 129, 2013, s. 1).

209 Tribunalen framhåller i detta avseende att det, som kommissionen angett, inte var möjligt i det nu aktuella fallet att erhålla tillförlitligare uppgifter från importörerna. De 28 importörer som gav sig till känna under undersökningen lämnade en samlad sifferuppgift, i svaren på frågeformuläret i bilaga II till tillkännagivandet av inledandet av undersökningen, som inbegrep importvolymen för den berörda produkten och enbart avsåg import från Folkrepubliken Kina och Republiken Indien, vilka var de två länder som avsågs med undersökningen. Vidare var dessa uppgifter i det nu aktuella fallet inte uppdelade utifrån KN-nummer för den produkt som undersökningen avsåg. Svaren kunde slutligen endast kontrolleras för de tre importörer i stickprovet som besvarade frågeformuläret. Det är inte fastställt att dessa importörer var tillräckligt representativa för samtliga importörer av den produkt som undersökningen avsåg. Kommissionen angav nämligen att marknaden var fragmenterad och karakteriserades av ett stort antal små och medelstora

företag och att det i ett sådant sammanhang inte var uteslutet att många andra oberoende importörer på marknaden inte hade direkt intresse av att samarbeta i undersökningen och inte hade gett sig till känna.

210 Tribunalen finner således att kommissionen i det nu aktuella fallet inte gjorde sig skyldig till någon uppenbart oriktig bedömning när den, vid beräkningen av omfattningen av importen av den aktuella produkten, avgränsade sin bedömning till uppgifter från Eurostats databas, vilka hade justerats på grundval av motiverade antaganden och vilka återspeglade en rimlig uppskattning av de faktiska siffrorna för nämnda import.

211 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första delgrunden.

– Den första grundens andra del: makroekonomiska indikatorer som kommissionen använde för att fastställa skada för unionsindustrin

212 I den andra delgrunden har sökandena bestritt tillförlitligheten av de makroekonomiska indikatorer som kommissionen använde för att fastställa den skada som unionsindustrin lidit.

213 Tribunalen framhåller inledningsvis att kommissionen, som klargjorts i parternas svar på tribunalens frågor, bedömde de makroekonomiska indikatorerna för hela unionsindustrin.

214 Kommissionen grundade sig härvid på olika typer av uppgifter. För unionstillverkarna i stickprovet (nedan kallade tillverkarna i stickprovet) beaktade kommissionen uppgifter som lämnats av dessa tillverkare och som kommissionen hade kontrollerat. För de övriga unionstillverkare som inkom med det klagomål som låg till grund för undersökningen (nedan kallade de övriga klagandena) grundade sig kommissionen på uppgifter som hämtades från svaren på de frågeformulär som skickat till dessa företag. För de övriga unionstillverkarna (nedan kallade de återstående tillverkarna) använde sig kommissionen slutligen av uppskattningar som klagandena lämnat beträffande dessa tillverkare.

215 Sökandena har i detta fall framställt sex invändningar som kommissionen har bestritt.

216 Genom den första invändningen har sökandena klandrat kommissionen för att den inte uppdaterade sina uppgifter om de övriga klagandena.

217 Tribunalen framhåller i detta avseende att uppgifterna angående de övriga klagandena enligt skäl 136 i den angripna förordningen härrörde från svar som de lämnat på frågeformulär som de tillsänts av kommissionen, eftersom dessa uppgifter hade sammanställts av klagandena och att de ”därefter uppdaterades för att täcka undersökningsperioden.” Kommissionen lade fram en skrivelse som översändes till CCCME onsdagen den 14 juni 2017, i vilken kommissionen angav att klagandenas sammanställning av uppgifterna hade gjorts på grundval av svaren på frågeformuläret, vilka hade kontrollerats av kommissionen, och av uppgifter som inhämtats med e-post från de tillverkare som hade lämnat in eller gett sitt stöd till klagomålet. Intervenienterna har för sin del angett att dessa uppgifter hade uppdaterats för att utesluta uppgifter angående avloppsgaller och för att integrera de senast tillgängliga kvartalsuppgifterna.

218 Eftersom sökandena inte har anfört någon omständighet som kan ifrågasätta dessa påståenden, kan talan inte vinna bifall såvitt avser den första invändningen.

219 I den andra invändningen har sökandena bestritt den angripna förordningen på den grunden att kommissionen för att anta förordningen inte grundade sig på faktiska uppgifter utan på uppskattningar för de återstående tillverkarna.

220 Tribunalen framhåller härvidlag att kommissionen inte har några undersökningsbefogenheter enligt grundförordningen som gör att den kan tvinga företag att delta i undersökningen eller att lägga fram uppgifter. Den är således beroende av att parterna frivilligt samarbetar och ger kommissionen nödvändiga upplysningar inom föreskrivna frister (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 maj 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/rådet, T-310/12, ej publicerad, EU:T:2015:295, punkt 152 och där angiven rättspraxis).

221 Mot den bakgrunden ska tribunalen kontrollera huruvida kommissionen i det nu aktuella fallet omsorgsfullt vinnlade sig om att inhämta faktiska uppgifter innan den grundade sig på uppskattningar baserade på de uppgifter som den kunde få fram.

222 I tillkännagivandet om inledandet av undersökningen anmodade kommissionen unionstillverkare som tillverkade den berörda produkten att delta i antidumpningsförfarandet och alla berörda parter att senast 21 dagar efter offentliggörandet av tillkännagivandet inkomma med sin ståndpunkt angående urvalet av unionstillverkare till stickprovet.

223 Kommissionen informerade därefter uttryckligen klagandena och andra tillverkare som var kända i unionen om att undersökningen hade inletts och anmodade dem att delta i undersökningen.

224 Genom e-postmeddelande av den 16 maj 2017 begärde kommissionen, efter att ha konstaterat att de uppgifter som klagandena hade lämnat endast avsåg deras egen situation, att klagandenas företrädare skulle tillhandahålla kommissionen makroekonomiska uppgifter för hela industrin.

225 Under dessa omständigheter kan kommissionen inte klandras för att den grundade sig på uppskattningar som klagandena hade lämnat vad gäller de återstående tillverkarna, eftersom målet enligt artikel 4.1 i grundförordningen var att erhålla en överblick över hela unionsindustrin.

226 Såsom intervenienterna har påpekat kan det dessutom visa sig nödvändigt att använda uppskattningar inom ramen för antidumpningsförfaranden när vissa tillverkare väljer att inte samarbeta eller när vissa unionstillverkare, såsom i det nu aktuella fallet, inte längre tillverkar eller existerar vid den tidpunkt då de makroekonomiska uppgifterna samlas in.

227 Tribunalen erinrar också om att uppskattningarna inte är antaganden och att klagandena har använt en beräkningsmetod som har kontrollerats av kommissionen, vilken efter denna kontroll begärde vissa ändringar. Intervenienterna har framhållit att kommissionen i stället för klagandenas förslag, att de aktuella aktörernas faktiska tillverkning skulle uppskattas, beslutade att använda sig av dessa tillverkares tillverkningskapacitet, vilket ökade unionens globala tillverkning och minskade de marknadsandelar som vunnits av de kinesiska exporterande tillverkarna. Intervenienterna har av detta dragit slutsatsen, vilket inte har bestritts, att kommissionens val drog ned en skadeindikator, till fördel för de kinesiska exporterande tillverkarna.

228 Den andra invändningen kan således inte godtas.

229 I den tredje invändningen har sökandena anfört att de uppgifter som kommissionen använt sig av reviderades i väsentlig mån utan förklaring.

230 Tribunalen framhåller härvidlag att det framgår av handlingarna i målet och av parternas svar på tribunalens frågor att kommissionen såg över de makroekonomiska uppgifterna på följande sätt.

231 Den 7 april 2017 begärde kommissionen skriftligen att klagandenas företrädare senast den 12 maj 2017 skulle inkomma med vissa makroekonomiska uppgifter för den aktuella perioden till kommissionen. Den 12 maj 2017 lämnade klagandenas företrädare per e-post in en tabell som innehöll makroekonomiska uppgifter.

232 Den 15 maj 2017 begärde kommissionen, genom e-postmeddelande, en icke-konfidentiell version av denna handling. Den 16 maj 2017 sände kommissionen ett annat e-postmeddelande och begärde att få ta del av en version som innehöll makroekonomiska uppgifter för hela unionsindustrin med undantag av avloppsgaller. Den 24 maj 2017 skickade kommissionen ytterligare ett e-postmeddelande till klagandenas företrädare och bad dem att skicka de begärda uppgifterna senast den 29 maj 2017 och att godta att uppgifterna kontrollerades på plats hos dem den 30 maj 2017.

233 Den 29 maj 2017 lämnade klagandenas företrädare per e-post in en ny version av tabellen med makroekonomiska uppgifter (nedan kallad den andra versionen av de makroekonomiska indikatorerna). Kommissionen kontrollerade dessa uppgifter den 30 maj 2017. Vid kontrollbesöket lämnade klagandena mer omfattande upplysningar om de tillverkare som ingick i urvalet, vilket motiverade en uppdatering av sifferuppgifterna. Kommissionen angav vidare att uppgifterna i den andra versionen av de makroekonomiska indikatorerna visade konsoliderade uppgifter för de återstående tillverkarna men att klagandena inte hade varit i stånd att kontrollera samstämmigheten mellan dessa uppgifter och de styrkande handlingarna inom den fastställda fristen inför kontrollbesöket. Den grupp som hade ansvar för kontrollen begärde således att klagandena skulle dela upp uppgifterna per känd tillverkare och inge en uppdaterad tabell i enlighet därmed.

234 Den 1 juni 2017 tillhandahöll klagandenas företrädare genom e-postmeddelande en ny icke-konfidentiell version av de makroekonomiska uppgifterna (nedan kallad den tredje versionen av de makroekonomiska indikatorerna), med de ändringar som kommissionen hade begärt. Sökandena menar att denna version skiljer sig avsevärt från den tidigare versionen. CCCME begärde i ett e-postmeddelande att kommissionen skulle förklara skälen till denna skillnad. Kommissionen svarade i ett e-postmeddelande att det rörde sig om en uppdatering av uppgifterna efter den kontroll som genomfördes den 30 maj 2017. Den 2 juni 2017 begärde kommissionen per e-post att få kontrollera de uppdaterade tabellerna på plats hos klagandenas företrädare samma dag. Klagandenas företrädare godtog detta genom e-postmeddelande.

235 Efter denna kontroll lämnade klagandena samma dag in den fjärde versionen av de makroekonomiska indikatorerna till kommissionen på ett USB-minne. Den 12 juni 2017 skickade klagandenas företrädare på nytt den fjärde versionen av de makroekonomiska indikatorerna, men denna gång, genom e-postmeddelande, i en konfidentiell och icke-konfidentiell version. Intervenienterna har angett att den tredje versionen av de makroekonomiska indikatorerna, som granskades vid kontrollbesöket, av misstag innehöll uppgifter om tillverkningen av avloppsgaller för två tillverkare och att den hade ändrats på plats. De har dessutom angett att i den fjärde versionen beaktades även den kompletterande information som erhållits från unionsindustrin denna dag avseende andra tillverkare.

236 Kommissionen har vidare angett att FCI:s yttrande av den 21 juni 2017 fick till följd att den fjärde versionen av de makroekonomiska indikatorerna kompletterades med uppgifter om en unionstillverkare som klagandena av misstag utelämnat.

237 Mot bakgrund av dessa omständigheter finner tribunalen att sökandena erhöll ett svar på det e-postmeddelande som avses ovan i punkt 234, i vilket de frågade kommissionen varför den andra och den tredje versionen av de makroekonomiska indikatorerna skiljde sig åt.

238 I övrigt framhåller tribunalen, mot bakgrund av handlingarna i målet och de förklaringar som lämnats i svaren på tribunalens frågor, att syftet med de revideringar som gjordes var att komplettera, förfina och således förbättra tillförlitligheten hos uppgifterna. Som intervenienterna har understrukit har vissa av de beskrivna ändringarna gjorts just för att beakta invändningar från de berörda parterna som godtogs av kommissionen. Det var därför det var nödvändigt att dels lägga till uppgifter om ytterligare en unionstillverkare, som klagandena hade utelämnat, dels utesluta uppgifter om avloppsgaller som kommissionen gått med på att undanta från definitionen av den produkt som undersökningen avsåg.

239 Tribunalen kan under dessa omständigheter inte godta den tredje invändningen.

240 I den fjärde invändningen har sökandena hävdat att förteckningen över de källor som kommissionen använt för att beräkna de makroekonomiska indikatorerna är inkonsekvent, eftersom den innehåller uppgifter som i likhet med investeringar inte kan beaktas, eftersom de inte utgör en makroekonomisk indikator.

241 Tribunalen framhåller i detta avseende att kommissionen, som angetts ovan i punkt 214, grundade sig på de olika typerna av uppgifter beroende på den aktuella kategorin av unionstillverkare. Den aktuella förteckningen, som har rubriken ”Kompletterande styrkande handlingar”, omfattar inte alla källor som använts, utan är endast av kompletterande karaktär mot bakgrund av samtliga uppgifter som använts.

242 Vad gäller innehållet i denna förteckning nämns dessutom, såsom sökandena har angett, tre handlingar med rubriken ”[bolagets namn] re investments”. Antalet handlingar som sökandena har bestritt får emellertid anses som begränsat mot bakgrund av alla de handlingar som ingår i den aktuella förteckningen. Minst 13 av alla 22 handlingar på förteckningen, några avseende klagandena och andra avseende övriga unionstillverkare, avser således ”tillgångar”, ”tillgångar och investeringar”, ”balansräkningar”, ”finansiella rapporter”, ”sysselsättning”, ”indirekt sysselsättning” och ”arbetstillfällen”, vilka är relevanta för att fastställa makroekonomiska uppgifter.

243 Slutligen lämnade klagandena ytterligare uppgifter om de källor som använts för att beräkna de makroekonomiska indikatorerna i sina yttranden under undersökningen, där följande angavs:

”Vi har samlat in uppgifter om klagandena och de företag som lämnat sitt stöd till klagomålet vilka har hämtats från deras konton. För övriga företag har klagandena gjort uppskattningar på grundval av extrapolerade uppgifter från dessa andra företags balansräkningar och från webbsidor, tidningsartiklar och från sin egen kännedom om marknaden.”

244 Mot bakgrund av det ovan anförda kan den fjärde invändningen inte godtas.

245 I den femte invändningen har sökandena klandrat kommissionen för att den gjorde ett besök på plats hos klagandenas företrädare enbart för att kontrollera de uppgifter som de hade lämnat. Sökandena har angett att kommissionen till exempel skulle ha kunnat kontakta de återstående tillverkarna och be dem bekräfta eller kommentera uppskattningarna i deras avseende.

246 Tribunalen framhåller att riktigheten enligt artikel 6.8 i grundförordningen i görligaste mån ska undersökas i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas.

247 Som framhålls ovan med anledning av andra argument som sökandena fört fram, hade kommissionen inga undersökningsbefogenheter som tillät den att tvinga företagen att delta i undersökningen eller att lämna upplysningar, utan kommissionen var beroende av att parterna samarbetade frivilligt för att ge kommissionen information (punkt 220 ovan).

248 I det nu aktuella fallet uppmanade kommissionen unionstillverkare som tillverkade den aktuella produkten att delta i undersökningen (se ovan punkterna 222 och 223). Det var emellertid endast klagandena som tillhandahöll de uppgifter som behövdes för att beräkna de makroekonomiska indikatorerna. Mot den bakgrunden vände sig kommissionen till klagandena för att erhålla uppgifter om de unionstillverkare som inte hade samarbetat i undersökningen och erhöll uppskattningar om dessa tillverkare (punkt 224 ovan).

249 Enligt artikel 16.1 i grundförordningen får kommissionen, när den anser det lämpligt, utföra besök för att kontrollera de lämnade upplysningarna.

250 Av detta följer således att kommissionen, för att kontrollera om de upplysningar som lämnats var riktiga, kunde göra ett kontrollbesök hos de personer som hade lämnat upplysningarna i fråga, eftersom dessa upplysningar i det nu aktuella fallet kom från klagandena.

251 Vad gäller den omständigheten att kontrollen utfördes på plats hos klagandenas företrädare, framhåller tribunalen att kommissionen redan i början av förfarandet uppmanade klagandena, genom deras företrädare, att spara alla ”styrkande handlingar och arbetsmaterial som använts för att förbereda frågorna till denna skrivelse samt för de makroekonomiska uppgifter som angavs i klagomålet för åren 2013–2015”.

252 Kommissionen kunde av praktiska skäl gå med på att göra ett besök på plats hos klagandenas företrädare för att, inför en kontroll, konsultera de handlingar från vilka klagandena hade hämtat de uppgifter som de lagt fram, eftersom det var nödvändigt att grunda analyserna på tillförlitliga och trovärdiga uppgifter.

253 Den femte invändningen kan således inte godtas.

254 I den sjätte invändningen har sökandena kritiserat kommissionen för att den inte angett exakt vilka uppgifter som kontrollerades.

255 Tribunalen framhåller i detta avseende att kommissionen under förfarandet klargjorde att kontrollen den 30 maj 2017 skulle avse ”uppgifter angående de makroekonomiska indikatorer som [hade] lagts fram (källhandlingar som använts för de deklarerade uppgifterna, hur uppgifterna [hade] sammanställts, hur vissa siffror som angavs i klagomålet angående förbrukning och import [hade] erhållits m.m.)” och att kommissionen således, i motsats till vad sökandena har anfört, angav vilka upp uppgifter som kontrollen skulle avse.

256 Eftersom sökandena fick kännedom om denna information, kan invändningen inte godtas. Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grundens andra del.

– ***Den första grundens tredje del: unionstillverkarnas lönsamhet***

257 I den tredje delgrunden har sökandena bestritt de sifferuppgifter som kommissionen har använt för att fastställa den försämring som enligt kommissionen kännetecknar utvecklingen av unionstillverkarnas lönsamhet under de år som föregick undersökningen.

258 I skäl 162 i den provisoriska förordningen angav kommissionen att unionstillverkarna hade en lönsamhet på ca 10 procent 2006, vilken dock minskade till endast 5,3 procent under skadeundersökningsperiodens första år, det vill säga år 2013, för att därefter fortsätta att minska under resten av skadeundersökningsperioden.

259 Sökandena har i detta avseende anfört tre invändningar som bestritts av kommissionen.

260 I den första invändningen har sökandena i huvudsak gjort gällande att kommissionen tillkännagav de sifferuppgifter som använts för att beräkna lönsamheten för unionsindustrin utan grund, i och med att de enda uppgifter som kommissionen erhöll från unionsindustri lämnades den 2 oktober 2017, det vill säga efter antagandet av den provisoriska förordningen och mer än fem månader efter kontrollbesöket på plats hos klagandenas företrädare.

261 Tribunalen påpekar att invändningen saknar stöd i de faktiska omständigheterna.

262 I varje fall lämnades uppgifterna om lönsamheten för åren 2006–2012 i själva verket till kommissionen den 11 maj 2017, det vill säga innan den provisoriska förordningen antogs och kontrollbesöken ägde rum den 30 maj och den 2 juni 2017. Kommissionen har lagt fram det e-postmeddelande genom vilket uppgifterna lämnades och har förklarat att denna handling lämnades in av klagandena, på eget initiativ, i en konfidentiell version, vilket var skälet till att den inte hade förts in i den akt som var tillgänglig för de berörda parterna, utan enbart i den del av akten som var förbehållen kommissionen. Kommissionen har även angett att den handling av den 2 oktober 2017 som klagandena översänt bara var en version av handlingen av den 11 maj 2017 som var tillgänglig för berörda parter.

263 Beträffande lönsamheten för unionsindustrin under den aktuella perioden står det klart att den beräknades utifrån svaren från unionstillverkarna i stickprovet på kommissionens frågeformulär. Detta skulle ges in till kommissionen senast den 22 februari 2017, det vill säga innan den provisoriska förordningen antogs.

264 Den första invändningen kan följaktligen inte godtas.

265 I den andra invändningen har sökandena hävdat att handlingen av den 2 oktober 2017, vilken angetts ovan i punkt 260, inte ger någon information om vilka källor som använts.

266 Härvidlag behöver tribunalen bara konstatera att de källor som sökanden har efterfrågat och som klagandena använde sig av för att fastställa lönsamheten för unionsindustrin 2006–2012 i handlingen av den 11 maj 2017, inte är relevanta för att bedöma lagenligheten av kommissionens bedömning av de mikroekonomiska indikatorerna. Trots att unionsindustrins lönsamhetsnivå år 2006 angavs i skäl 162 i den provisoriska förordningen grundade sig kommissionen nämligen,

som den själv har understrukit, enbart på lönsamheten för unionsindustrin under skadeundersökningsperioden (1 januari 2013–30 september 2016) för att bedöma dess utveckling, såsom framgår av skäl 168 i nämnda förordning.

267 Invändning är således verkningslös, vilket av samma skäl även gäller sökandenas tredje invändning, enligt vilken de siffror som kommissionen beaktade motsägs av de siffror som angavs i unionsindustrins begäran om översyn vilken gavs in år 2010 för att de antidumpningsåtgärder som infördes genom förordning nr 1212/2005 skulle upphöra att gälla.

268 De uppgifter om unionsindustrins lönsamhet som var i fråga i denna begäran om omprövning måste nämligen ha avsett åren före 2010. Även om kommissionen angav år 2006 i skäl 162 i den provisoriska förordningen är det, som anges ovan i punkt 266, uppgifterna för skadeundersökningsperioden, det vill säga 1 januari 2013–30 september 2016, som var relevanta och som låg till grund för kommissionens beslutsfattande.

269 Uppskattningen av lönsamheten inom ramen för undersökningen vilade i varje fall, som intervenienterna har gjort gällande, på uppgifter från unionstillverkarna i stickprovet, medan den genomsnittliga lönsamhet som unionsindustrin angav i sin begäran om omprövning då antidumpningsåtgärderna enligt förordning nr 1212/2005 löpte ut, vilade på uppgifter från sex ytterligare tillverkare.

270 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den första grundens tredje del.

– ***Den första grundens fjärde del: unionstillverkarna i stickprovet***

271 I den fjärde delgrunden har sökandena ifrågasatt kommissionens urval av unionstillverkarna till det stickprov som låg till grund för bedömningen av effekterna av den dumpade importen.

272 Sökandena har i detta sammanhang anfört två invändningar som har bestritts av kommissionen.

273 I den första invändningen har sökandena gjort gällande att kommissionen inte på ett verkningsfullt sätt uppmanade de berörda parterna att inkomma med synpunkter på det preliminära urvalet.

274 CCCME fick nämligen, efter att ha kontaktat kommissionen i ärendet, den 18 januari 2017 tillgång till dels en handling av den 12 december 2016 som hade rubriken ”Förslag till urval av unionstillverkare” och som innehöll ett urval av tre unionstillverkare, dels ett frågeformulär som kommissionen översände den 16 januari 2017 till ”EJ Picardie + 4 andra” unionstillverkare enligt vad som framgick av rubriken på denna handling.

275 Sökandena menar att dessa handlingar gav intrycket att det preliminära urvalet i något skede utvidgades till att omfatta fler unionstillverkare. Den 20 januari 2017 förde kommissionen emellertid in det slutliga urvalet av unionstillverkare, daterat den 16 januari 2017, i den icke konfidentiella akten, i vilket kommissionen bekräftade det ursprungliga valet av tre tillverkare.

276 Sökandena anser att dessa omständigheter visar att kommissionen lämnade ut det preliminära urvalet till de berörda parterna efter det att beslutet om det slutliga urvalet hade fattats och att frågeformulären gick ut till de tillverkare som ingick i urvalet, vilket utgör ett åsidosättande av de berörda parternas rätt till försvar och av artikel 17.2 i grundförordningen, enligt vilken urvalet helst ska göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke.

277 I artikel 17.2 i grundförordningen anges följande: ”Det slutliga urvalet av parter, slag av produkter eller transaktioner som görs i enlighet med dessa bestämmelser om stickprov ska kommissionen ansvara för, men urvalet ska helst göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke, under förutsättning att dessa parter inom tre veckor efter det att undersökningen inletts givit sig till känna och lämnat tillräckliga uppgifter för att ett representativt stickprov ska kunna göras.”

278 För att samrådet med berörda parter enligt artikel 17.2 i grundförordningen ska bli verkningsfullt måste det ske i ett skede där kommissionen kan beakta synpunkter som lämnas och vid behov ändra urvalet.

279 I det nu aktuella fallet angav kommissionen i tillkännagivandet om inledande av undersökningen att den hade beslutat att begränsa antalet unionstillverkare i undersökningen till ett rimligt antal genom att göra ett urval och att den för detta ändamål hade upprättat ett preliminärt urval vars sammansättning ställdes till de berörda parternas förfogande för samråd. I tillkännagivandet angav kommissionen också att de berörda parter som önskade lämna annan användbar information om urvalet till stickprovet, om ingenting annat angavs, skulle göra det senast 21 dagar efter offentliggörandet av nämnda tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

280 Kommissionen har i sina inlagor gjort gällande att skälet till att handlingen av den 12 december 2016, med rubriken ”Förslag till urval av unionstillverkare”, först inte fördes in i den icke-konfidentiella akten, som angavs i tillkännagivandet om inledandet, berodde på att den grupp som ansvarade för undersökningen skrev fel. Handlingen benämndes av misstag som ”konfidentiell”, när den borde ha betecknats som ”icke-konfidentiell”, så att alla berörda parter skulle ha kunnat ta del av den. När CCCME den 18 januari 2017 underrättade kommissionen om att denna handling saknades bland de upplysningar som enheten hade tillgång till, betecknades handlingen som ”icke-konfidentiell” i systemet så att de berörda parterna, däribland CCCME, skulle kunna ta del av den.

281 Av detta följer att samråd skedde med CCCME den 18 januari 2017, det vill säga drygt en månad efter det att undersökningen inleddes, det vill säga vid en tidpunkt då dess synpunkter kunde beaktas vid urvalet.

282 CCCME yttrade sig inte om stickprovets sammansättning, trots att den då fick den möjligheten.

283 Sökandena har visserligen anfört att antalet företag i stickprovet ändrades, och sedan fastställdes, innan sökandena hördes, vilket de menar resulterade i att samrådet inte var verkningsfullt, eftersom stickprovets sammansättning fastställdes innan de kunde yttra sig.

284 För det fallet att kommissionen faktiskt avsåg att ändra det preliminära urvalet, eftersom den ändrade sin ståndpunkt innan CCCME fick ta del av sammansättningen av det föreslagna stickprovet, är det för att bemöta detta argument tillräckligt att framhålla för det första att de berörda parterna i det nu aktuella fallet bereddes möjlighet att yttra sig om den sammansättning

av stickprovet som kommissionen föreslagit, för det andra att den sammansättning som var föremål för samrådet omfattade tre företag och, för det tredje, att det slutliga urvalet faktiskt avsåg dessa tre företag.

285 Sökanden skulle således ha kunnat göra gällande synpunkter på urvalet av unionstillverkare som kommissionen skulle ha kunnat beakta. Följaktligen iakttogs sökandenas deras rätt till försvar och artikel 17.2 i grundförordningen, tvärtemot vad sökandena har anfört.

286 Av dessa skäl kan den första invändningen inte godtas.

287 I den andra invändningen har sökandena anfört att kommissionens urval inte är representativt för de många olika situationer som unionstillverkarna befinner sig i, i synnerhet inte den specifika situationen för tillverkarna i Österuropa.

288 Kommissionen menar att sökandena inte har grund för detta argument och att det dessutom inte kan tas upp till prövning, eftersom det anförts för första gången vid tribunalen.

289 Tribunalen framhåller i saken att kommissionen enligt artikel 4.1 i grundförordningen ska grunda sin analys på unionsindustrin som helhet för att få en tillförlitlig bild av den ekonomiska situationen för industrin i hela unionen.

290 Kommissionen har emellertid, i stora ärenden, rätt att begränsa undersökningen till ett rimligt antal parter med hjälp av stickprov enligt artikel 17 i grundförordningen.

291 I artikel 17.1 och 17.2 i grundförordningen föreskrivs två metoder för att göra ett urval som kan anses vara representativt enligt nämnda förordning. Den första metoden går ut på att kommissionen grundar sig på ett stickprov av parter, produkter eller transaktioner som är statistiskt representativt enligt de uppgifter som är tillgängliga när urvalet görs. Den andra stickprovsmetoden enligt artikel 17.1 i samma förordning innebär att ett stickprovs representativitet grundar sig på den omständigheten att det omfattar den största produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande (se dom av den 15 juni 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, punkt 24 och där angiven rättspraxis).

292 Det framgår dessutom av artikel 17.2 i grundförordningen att det ankommer på kommissionen att göra det slutliga urvalet av parter i enlighet med bestämmelserna om urval (dom av den 10 september 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 87, och dom av den 15 mars 2018, Caviro Distillerie m.fl./kommissionen, T-211/16, EU:T:2018:148, punkt 48).

293 Hänsyn ska även tas till den omständigheten att kommissionen, när den använder sig av stickprov, har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning och att unionsdomstolens kontroll följaktligen är begränsad på det sätt som anges ovan i punkterna 149 och 150 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 september 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 93).

294 I rättspraxis anges slutligen att kommissionen, när den väljer att tillämpa den andra urvalsmetoden, har ett visst handlingsutrymme som är kopplat till bedömningen av vad den räknar med att rimligen kunna åstadkomma under den tid de har på sig för att genomföra undersökningen (dom av den 15 juni 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, punkt 31, och dom av den 15 mars 2018, Caviro Distillerie m.fl./kommissionen, T-211/16, EU:T:2018:148, punkt 41).

295 I ett sådant sammanhang, som kännetecknas av att kommissionen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning och att unionsdomstolens kontroll är begränsad, ankommer det enligt rättspraxis på sökandena att lägga fram sådana bevis att tribunalen kan fastställa att kommissionen på grund av sammansättningen av urvalet av unionstillverkare har gjort en uppenbart oriktig bedömning vid fastställandet av skadan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 mars 2018, Caviro Distillerie m.fl./kommissionen, T-211/16, EU:T:2018:148, punkt 49).

296 I det nu aktuella fallet tillämpade kommissionen den metod som avses ovan i punkt 291 och baserade urvalet till stickprovet på de största tillverknings- och försäljningsvolymerna, som medges i artikel 17.1 i grundförordningen.

297 Enligt skäl 13 i den provisoriska förordningen svarade detta urval för 48 procent av den totala produktionsvolymen och 43 procent av unionsindustrins totala försäljning, utan att omfattningen av tillverkningsvolymen och den sammanlagda försäljningen för dessa tillverkare har bestritts av sökandena.

298 I och med att man valde denna stickprovsmetod är det inte möjligt att grunda ett bestridande på otillräcklig geografisk representativitet, eftersom tillverknings-, försäljnings- eller exportvolymerna i stickprovet, om de är stora, anses utgöra en lämplig grund för att bedöma situationen för hela industrin.

299 Sökandena har således fel när de anser att kommissionens stickprov inte var tillräckligt representativt i den mening som avses i artikel 17.1 i grundförordningen på den grunden att det inte omfattade östeuropeiska tillverkare.

300 Tribunalen underkänner således den andra invändningen i sak, utan att behöva ta ställning till kommissionens argument i fråga om upptagande till sakprövning.

301 Talan kan mot bakgrund av det ovan anförda inte vinna bifall såvitt avser den första grundens fjärde del.

– Den första grundens femte del: inbegripandet av koncerninterna priser i beräkningen av unionsindustrins kostnader

302 I den femte delgrunden har sökandena anfört att kommissionen för att beräkna den skada som unionsindustrin lidit, i fråga om Saint-Gobain PAM använde sig av fakturerade priser för återförsäljning inom den bolagskoncern som denna tillverkare ingår i (användning av internpris), utan att bedöma dessa inköpsprisers självständiga karaktär.

303 För att bedöma den faktiska lönsamheten borde kommissionen ha jämfört försäljningsvärdet till icke närstående kunder och kostnaderna för tillverkningen av produkterna och återförsäljarnas försäljnings- och administrationskostnader och andra administrativa kostnader. Utan en sådan jämförelse blir kommissionens analys av skadan felaktig.

304 Kommissionen har bestritt sökandenas argument.

305 Tribunalen framhåller i detta avseende att kommissionen i sitt svar på tribunalens frågor förklarade att Saint-Gobain PAM sålde den aktuella produkten direkt till icke närstående kunder men också, som sökandena har framhållit, indirekt, genom närstående handlare.

306 Detta visade sig emellertid sakna betydelse vid fastställandet av tillverkningskostnaderna, i och med att de två typerna av försäljning avser produkter som har tillverkats av det aktuella företaget och att det värde som beaktades i kommissionens beräkning motsvarade företagets tillverkningskostnader i samband med tillverkningen, oberoende av vilken typ av försäljning som sedan inträffade.

307 Den omständigheten att viss försäljning skett genom närstående bolag har således, som kommissionen angett, inte påverkat beräkningen av tillverkningskostnaderna för Saint-Gobain PAM och därmed inte bedömningen av den skada som unionsindustrin lidit.

308 Det är riktigt att kommissionen i sitt svar på tribunalens frågor angett att Saint-Gobain PAM köpte vissa råvaror av närstående företag.

309 För att kunna inkludera produktionskostnaderna för dessa transaktioner i beräkningen kontrollerade kommissionen emellertid om transaktionerna kunde anses ha genomförts på normala marknadsvillkor.

310 Kommissionen konstaterade nämligen, efter att ha jämfört de direkta kostnaderna i produktionskostnaderna per enhet och i återförsäljningspriset till icke närstående parter i unionen, att Saint-Gobain PAM låg i samma spann som de två andra tillverkarna i urvalet, vilka inte hade köpt sina råvaror av närstående leverantörer.

311 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grundens femte del.

– Den första grundens sjätte del, huvudsakligen avseende skillnaden mellan det agerande som tillskrevs de exporterande tillverkarna beroende på om de var indiska eller kinesiska

312 I den sjätte delgrunden har klagandena anfört flera invändningar varav en prövas här. På grund av föremålet för de andra invändningarna prövas dessa i andra avsnitt i denna dom (se nedan punkt 325).

313 I den invändning som granskas här anser sökandena att det är obegripligt att kommissionen dragit slutsatsen att de indiska exporterande tillverkarna inte kan hållas ansvariga för någon dumpning, samtidigt som dumpning har fastställts för de kinesiska exporterande tillverkarna. Sökandena menar att denna slutsats är oförenlig med följande två faktiska omständigheter. För det första var de indiska exportpriserna lägre än de kinesiska exportpriserna. För det andra använde sig kommissionen av samma uppgifter för att fastställa normalvärdet för indiska och kinesiska exporterande tillverkare, eftersom Republiken Indien hade valts som jämförbart land.

314 Kommissionen har yrkat att denna invändning ska underkännas.

315 För att ta kunna ta ställning finns det skäl att framhålla att importen av den berörda produkten från Republiken Indien till unionen, som sökandena har erinrat om, parallellt med importen från Folkrepubliken Kina, varit föremål för en undersökning som syftade till att fastställa dumpning (se ovan punkt 3).

316 Inom ramen för undersökningen konstaterade kommissionen, på grundval av volymen i ton, att priserna på import med ursprung i Folkrepubliken Kina i genomsnitt var högre än priserna med ursprung i Republiken Indien.

317 I och med att Folkrepubliken Kina inte betraktas som ett land med marknadsekonomi, fastställdes samtidigt det normalvärde som användes för att avgöra om de kinesiska exporterande tillverkarna ägnade sig åt dumpning på grundval av uppgifterna från Republiken Indien, i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen (nedan kallad metoden med jämförbart land).

318 En produkt ska i enlighet med artikel 1.2 i grundförordningen anses vara dumpad om exportpriset till unionen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.

319 Sökandena menar att den logiska följden av att kommissionen vid bedömningen av en eventuell dumpning från de kinesiska och indiska exporterande tillverkarnas sida skulle ta hänsyn till att normalvärdet i bägge fallen grundades på indiska uppgifter och på att de indiska exporterande tillverkarnas exportpriser var lägre än de kinesiska exporterande tillverkarnas priser, borde vara att de indiska exporterande tillverkarna hade högre dumpningsmarginaler och att kommissionen borde ha fastställt att de exporterande tillverkarna i detta land ägnade sig åt dumpning, i och med att den drog en sådan slutsats om de kinesiska exporterande tillverkarna.

320 Tribunalen framhåller att kommissionen under undersökningen förklarade denna skillnad mellan de kinesiska och de indiska exporterande tillverkarna.

321 Kommissionen medgav visserligen att de genomsnittliga indiska exportpriserna var lägre än de kinesiska priserna baserat på volym i ton men förklarade att dessa priser inte kunde jämföras på ett adekvat sätt. Kommissionen menar nämligen, som angavs ingående i skäl 179 i den provisoriska förordningen som kommissionen hänvisade till i skäl 19 i den angripna förordningen, att förklaringen till prisskillnaden var att de indiska exporterande tillverkarna exporterade gråjärn. I och med att gråjärn är sprödare, krävs en större mängd råvara jämfört med produkter av segjärn från Folkrepubliken Kina för att uppnå samma resultat. Detta var skälet till att de kinesiska priserna var högre om jämförelsen gjordes på grundval av volymen i ton. Däremot förhöll det sig annorlunda om jämförelsen gjordes för varje produkt, vilket utgjorde ett adekvat kriterium för den försäljning som skulle jämföras.

322 Vidare fanns det också, som kommissionen påpekade i skäl 20 i den angripna förordningen, ett skatterelaterat särdrag hos de inhemska priserna på indiska produkter som krävde vissa justeringar. Av kommissionens analys framgick att mervärdesskatt inte tillämpades på de indiska inhemska priser som enligt metoden med jämförbart land användes för att fastställa det normalvärde som tjänade till att fastställa dumpning från Folkrepubliken Kina. Detta skapade en asymmetri mellan de kinesiska exportpriserna och de indiska inhemska priser som användes för att fastställa normalvärdet. För att kunna jämföra de sistnämnda priserna justerade kommissionen därför normalvärde så, att mervärdesskatt inkluderades. Därmed ökade det normalvärde som användes för att bedöma förekomsten av dumpning från de kinesiska exporterande tillverkarnas sida.

323 Efter detta resonemang, vars inre samstämmighet inte har kunnat ifrågasättas av sökandena, drog kommissionen olika slutsatser i fråga om dumpning beträffande de kinesiska och de indiska exporterande tillverkarna.

324 Den första invändningen kan mot denna bakgrund inte godtas.

325 Sökandena har anfört två ytterligare invändningar i den sjätte delgrunden. Dessa invändningar bedöms tillsammans med andra grunder som de hänför sig till. Sökandena har kritiserat kommissionen för att den inte beviljade CCCME någon som helst tillgång till de uppgifter som var nödvändiga för att kontrollera kommissionens analyser. Denna invändning prövas i samband med den tredje grunden. Sökandena har också bestritt kommissionens vägran att samla in uppgifter för att värdera skadeindikatorerna för varje medlemsstat och för varje produktkategori, gråjärn eller segjärn. Denna invändning prövas i samband med den andra grundens andra del.

326 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den första grundens sjätte del underkännas såvitt avser den invändning som prövas ovan. Bedömningen av de två invändningar som har anknytning till andra grunder och därmed av den första grunden i dess helhet, får anstå.

Den andra grunden: orsakssamband

327 Den andra grunden består av tre delar och avser artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen, enligt vilken kommissionen ska undersöka i vilken mån en skada som unionsindustrin eventuellt har lidit är en följd av den omtvistade importen och inte av andra faktorer.

– Den andra grundens första del: ökningen av den dumpade importen sammanfaller inte med försämringen av unionsindustrins situation

328 I den första delgrunden har sökandena bestritt det resonemang som kommissionen förde för att fastställa ett orsakssamband mellan ökningen av den dumpade importen och den fastställda försämringen av situationen för unionsindustrin under undersökningsperioden.

329 Denna delgrund, som har bestritts av kommissionen, är uppdelad i fyra invändningar.

330 I den första invändningen har sökandena anfört att kommissionen, för att fastställa orsakssambandet, jämförde de ekonomiska indikatorerna i början och slutet av skadeundersökningsperioden, när den i stället borde ha analyserat de tendenser som iakttogs under denna period. Om kommissionen hade valt detta tillvägagångssätt, skulle den ha kunnat fastställa att de indikatorer som kännetecknade situationen för unionsindustrin försämrades från och med år 2014. Det framgår av de uppgifter som kommissionen har lämnat att importen från Folkrepubliken Kina minskade från och med det året. Sökandena menar att en sådan minskning inte är förenlig med slutsatsen att nämnda import bidrog till den försämrade situationen för unionsindustrin.

331 Tribunalen framhåller att de indikatorer som återges i tabellen nedan utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden.

Index (2013=100)	2013	2014	2015	Undersöknings-s-period
Unionsindustrins försäljningsvolym (i ton)	100	97	90	89
Unionsindustrins tillverkningsvolym (ton)	100	103	96	96
Unionsindustrins marknadsandel (%)	100	97	95	97
Importvolym från Folkrepubliken Kina (ton)	100	124	120	116
Andel av unionsmarknaden som utgjordes av import från Folkrepubliken Kina (%)	100	125	126	126

332 Av tabellen framgår, såsom sökandena har angett, att importvolymen från Folkrepubliken Kina minskade år 2015 jämfört med 2014 års nivå.

333 Detta innebär emellertid inte att det är uteslutet att det finns ett orsakssamband mellan utvecklingen av denna import och utvecklingen av indikatorerna för unionsindustrin.

334 Tabellen visar nämligen att minskningen av importen från och med år 2014 är relativ, eftersom importnivån är betydligt högre än den som uppnåddes i början av skadeundersökningsperioden (16 procent högre). Det vore därför konstlat att tala om en minskning av importen om hänsyn tas till en längre period.

335 I sökandenas framställning anges dessutom inte att den aktuella importen ökade betydligt mellan 2013 och 2014 (+24 procent). En sådan omfattande ökning kunde mätta unionsmarknaden och leda till att kunder i unionen tidigarelade sina beställningar vilket fick till följd att försäljningen sedan avstannade, i synnerhet 2015, det år då unionsindustrins försäljningsvolym minskade (-10 procent jämfört med utgångsindex) samtidigt som importen också minskade, även om denna minskning fortfarande var relativ jämfört med unionsindustrins minskning.

336 Utöver att ifrågasätta de specifika överväganden som granskas ovan har sökandena genom sin argumentation i grunden ifrågasatt kommissionens metod, vilken gick ut på att grunda slutsatserna på en jämförelse mellan uppgifter som karakteriserar början och slutet på skadeundersökningsperioden.

337 Tribunalen vill i detta avseende erinra om att tanken bakom fastställandet av en skadeundersökningsperiod enligt rättspraxis är att göra det möjligt för kommissionen att granska en längre period än den som omfattas av undersökningen i egentlig mening, så att analysen

grundas på reella och virtuella tendenser som för att kunna identifieras, kräver en tillräckligt lång period (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 maj 1991, Nakajima/rådet, C-69/89, EU:C:1991:186, punkt 87).

338 Det är just vad kommissionen gjorde i det nu aktuella fallet, genom att inte begränsa sin analys till utvecklingen under ett eller två år, utan genom att undersöka tendenser över en längre period (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 december 2014, Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler/rådet, T-643/11, EU:T:2014:1076, punkt 145 (ej publicerad)). Kommissionen drog således slutsatsen att den dumpade importen sammanlagt hade ökat med 16 procent från 2013 till slutet av undersökningsperioden, medan unionsindustrins försäljningsvolym hade minskat med 11 procent och denna industris marknadsandel hade minskat med 3 procent under samma period.

339 I och med att sökandena har bestritt att kommissionen kan grunda sig på början och slutet av skadeundersökningsperioden, har de i realiteten ifrågasatt kommissionens metodval.

340 Enligt rättspraxis har unionsinstitutionerna i denna typ av fråga ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning vilket innebär att en sökande som med framgång vill bestrida institutionernas handlande, måste visa att det föreligger en uppenbart oriktig bedömning (dom av den 14 mars 2007, Aluminium Silicon Mill Products/rådet, T-107/04, EU:T:2007:85, punkt 71).

341 Tribunalen konstaterar att sökandena i det nu aktuella fallet genom sitt resonemang inte har lagt fram uppgifter som gör det möjligt att fastställa att det föreligger en sådan oriktig bedömning, utan i stället har föreslagit en annan tolkning av utvecklingen av de ekonomiska indikatorerna och påpekat att de ser kommissionens tillvägagångssätt som konstlat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma, C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 172).

342 Av dessa skäl kan den första invändningen inte godtas.

343 I den andra invändningen har sökandena framhållit att kommissionen i skäl 174 i den angripna förordningen angav dels att den dumpade importen hade lett till en försämrad situation för unionsindustrin, dels att nämnda import hade utvecklats parallellt med unionsindustrins utveckling, det vill säga en ökning, följd av en minskning.

344 Sökandena har anfört att kommissionens resonemang är svårt att följa, eftersom den omständigheten att ökningen av den dumpade importen sammanfaller med ökningen av unionsindustrins tillverkningsvolym och att den efterföljande importminskningen sammanfaller med en volymminskning hos unionsindustrin, snarare visar att det inte finns något orsakssamband.

345 Tribunalen framhåller i detta avseende att kommissionen, som sökandena har angett, i den angripna förordningen redogjorde för en parallell utveckling för den dumpade importen och unionsindustrins tillverkning.

346 Detta konstaterande är riktigt, eftersom den dumpade importen, som anges i tabellen i punkt 331 ovan, ökade år 2014, från index 100 till index 124, precis som unionsindustrins tillverkningsvolym som ökade från index 100 till index 103. Båda dessa index sjönk år 2015, då den dumpade importen gick ned till index 120 och unionsindustrins tillverkningsvolym till index 96.

347 Det finns emellertid skäl att använda samma formuleringar som kommissionen i hela skäl 174 i den angripna förordningen för att fastställa hur den kom fram till att det fanns ett orsakssamband mellan den dumpade importen och försämringen för unionsindustrin.

348 Utifrån kommissionens samlade förklaringar i skäl 174 i den angripna förordningen, är det möjligt att förstå varför den mot bakgrund av de siffror som anges i skadeindikatorerna för unionsindustrin fann att dessa hade försämrats samtidigt som den dumpade importen hade ökat och att ett orsakssamband kunde fastställas mellan dessa båda fenomen.

349 I skäl 174 i den angripna förordningen angav kommissionen nämligen att tendensen för hela skadeundersökningsperioden gav stöd för att det fanns ett orsakssamband mellan försämringen för unionsindustrin, både när det gäller volymer och marknadsandelar och ökningen av den dumpade importen under denna period.

350 Siffrorna ovan i tabellen i punkt 331 ger stöd för denna slutsats. Det framgår av tabellen att den dumpade importen ökade under skadeundersökningsperioden, från index 100 till index 116, medan indikatorerna för unionsindustrins situation i stort visade på en fallande tendens, eftersom tillverkningsvolymen minskade från index 100 till index 96, försäljningsvolymen från index 100 till index 89 och marknadsandelen sjönk från index 100 till index 97 under samma period.

351 Sökandena har således möjlighet att följa kommissionens resonemang och förstå varför kommissionen, utan att göra sig skyldig till någon oriktig bedömning, fann att utvecklingen av den dumpade importen och de indikatorer som framhålls ovan i punkt 350 sammanföll tidsmässigt under hela skadeundersökningsperioden.

352 Av dessa skäl kan den andra invändningen inte godtas.

353 I den tredje invändningen har sökandena bestritt kommissionens påstående att den minskade förbrukningen i unionen inte bröt orsakssambandet mellan ökningen av den dumpade importen och försämringen av de indikatorer som kännetecknar unionsindustrins situation.

354 I skäl 191 i den provisoriska förordningen medgav kommissionen att förbrukningen av den berörda produkten hade minskat under skadeundersökningsperioden.

355 Kommissionen underströk emellertid i samma skäl att förekomsten av denna minskning och den inverkan som den kunde ha på utvecklingen av indikatorerna inte kunde bryta orsakssambandet mellan ökningen av den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

356 För att motivera denna ståndpunkt grundade sig kommissionen på tre rader av siffror. För det första noterade kommissionen att förbrukningen av den berörda produkten hade minskat med 8 procent. För det andra konstaterade kommissionen att försäljningsvolymen för unionsindustrin hade minskat med 11 procent. Eftersom den andra siffran var högre än den första, ansåg kommissionen att minskningen av försäljningsvolymen inte helt kunde förklaras av den minskade förbrukningen. För det tredje påpekade kommissionen att den dumpade importen samtidigt hade ökat med 16 procent. Kommissionen menar att denna ökning gör det möjligt att förklara skillnaden mellan den minskade förbrukningen och den större minskning som påverkade försäljningsvolymen för unionsindustrin.

357 Sökandena har inte lagt fram några uppgifter i sin argumentation som ger stöd för att kommissionen genom detta resonemang ska anses ha gjort en oriktig bedömning. Resonemanget framstår tvärtom som förenligt med rättspraxis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 december 2014, Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler/rådet, T-643/11, EU:T:2014:1076, punkt 122 (ej publicerad)).

358 Den tredje invändningen kan således inte godtas.

359 I den fjärde invändningen har sökandena bestritt att det prisunderskridande som blev följden av den dumpade importen som kommissionen angav i den angripna förordningen kunde minska unionstillverkarnas marknadsandelar och vinster, eftersom unionsindustrins marknadsandel ökade under den period då prisunderskridandet fastställdes, det vill säga undersökningsperioden, från index 95 till index 97.

360 För att fastställa orsakssambandet tycks kommissionen ha grundat sig på dels förekomsten av ett prisunderskridande (i storleksordningen 31,6–39,2 procent) som fastställts för undersökningsperioden, dels den omständigheten att unionsindustrins marknadsandel under skadeundersökningsperioden minskade med 2,1 procentenheter samtidigt som marknadsandelen för den dumpade importen ökade med 5,6 procentenheter.

361 Mot den bakgrunden uppkommer frågan huruvida kommissionen kan grunda sig på ett prisunderskridande som konstaterats för undersökningsperioden för att fastställa en inverkan på unionsindustrin under hela skadeundersökningsperioden.

362 Tribunalen erinrar först om att analysen av ett prisunderskridande i enlighet med artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen ska syfta till att avgöra om den dumpade importen prismässigt har kunnat påverka försäljningen av unionsindustrins likadana produkt. Ett prisunderskridande ska fastställas med hjälp av uppgifter som tillhandahålls av de exporterande tillverkare som valts ut till stickprovet, bland annat för att fastställa deras dumpningsmarginaler. Uppgifterna ska beräknas på grundval av undersökningsperioden. Kommissionen kan under dessa förutsättningar inte anses ha begått ett fel genom att beräkna prisunderskridandet på grundval av uppgifter som avsåg denna period (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/kommissionen, T-500/17, ej publicerad, överklagad, EU:T:2019:691, punkt 51).

363 Tribunalen understryker vidare att det finns ett samband mellan, å ena sidan, fastställandet av ett prisunderskridande och, mer allmänt, effekten av den dumpade importen på priset för en likadan produkt från unionsindustrin enligt artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen och, å andra sidan, fastställandet av ett orsakssamband enligt artikel 3.6 i grundförordningen (se dom av den 24 september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/kommissionen, T-500/17, ej publicerad, överklagad, EU:T:2019:691, punkt 32; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 30 november 2011, Transnational Company ”Kazchrome” och ENRC Marketing/rådet och kommissionen, T-107/08, EU:T:2011:704, punkt 59).

364 Bevisen för förekomsten av skada, inbegripet de bevis som avser den dumpade importens inverkan på priset på den likadana produkten från unionsindustrin, beaktas nämligen inom ramen för kommissionens bedömning av orsakssambandet enligt artikel 3.6 i grundförordningen. Den jämförelse som kommissionen gör enligt artikel 3.3 i grundförordningen ska därför ligga till

grund för dess analys av huruvida det finns ett orsakssamband mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit (dom av den 24 september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/kommissionen, T-500/17, ej publicerad, överklagad, EU:T:2019:691, punkt 57).

365 Av detta följer att kommissionen inte kan klandras för att den beaktade ett prisunderskridande som fastställts för undersökningsperioden för att bedöma dess effekter på försämringen för unionsindustrin, sett över en längre period.

366 Den omständigheten att unionsindustrins marknadsandel under det undersökningsår då prisunderskridandet fastställts ökade, samtidigt som den minskade år 2014 och 2015 och, allmänt sett, under skadeundersökningsperioden, kan inte bryta det orsakssamband som kommissionen fastställt i detta avseende.

367 Av dessa skäl kan den fjärde invändningen inte godtas.

368 I den femte invändningen har sökandena anfört att kommissionen borde ha värderat utvecklingen av marknadsandelarna och den dumpade importen genom att skilja mellan produkter av segjärn och produkter av gråjärn.

369 Eftersom denna invändning har nära anknytning till den andra grundens andra del, ska den prövas inom ramen för den delgrunden.

370 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den andra grundens första del underkännas såvitt avser de fyra invändningar som prövats ovan. Bedömningen av den femte invändningen, som har anknytning till en annan delgrund, får anstå.

– Den andra grundens andra del: behovet av att analysera skadan i varje segment för sig

371 Sökandena menar att kommissionen inte bara allmänt kunde påstå att den dumpade importen hade orsakat den fastställda skadan, utan att den borde ha fastställt ett samband mellan dessa båda omständigheter genom att analysera varje segment för sig.

372 Kommissionen har anfört dels att denna delgrund inte kan tas upp till prövning, dels att den ska underkännas, eftersom sökandenas argument inte är juridiskt formulerade.

373 Vad gäller frågan om huruvida delgrunden kan tas upp till prövning, påpekar tribunalen att sökandena har åberopat ett åsidosättande av artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen, i den del kommissionen inte bedömde hur den dumpade importen, bestående av en produkttyp (en standardprodukt och nästan uteslutande i segjärn), kunde ha orsakat den fastställda skadan samtidigt som den sistnämnda även omfattade andra produkttyper. Det är möjligt både att identifiera de berörda bestämmelserna och att förstå sökandenas argument, och därmed kan delgrunden tas upp till prövning.

374 Sökandena har i saken grundat sin argumentation på domen av den 28 oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic/rådet (T-35/01, EU:T:2004:317).

375 I punkt 127 i domen av den 28 oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic/rådet (T-35/01, EU:T:2004:317), slog tribunalen fast att rådet inte hade åsidosatt grundförordningen genom att göra en analys av varje segment för sig av den aktuella produkten, det vill säga elektroniska vågar, för att bedöma de olika skadeindikatorerna. Tribunalen framhöll att det enligt grundförordningen

inte var uteslutet att man gjorde en analys av varje segment för sig och att institutionerna fick göra en sådan analys, bland annat då det resultat som framkommit med en annan metod av en eller annan anledning föreföll vara vinklat. I det målet hade rådet angett, i skäl 83 i den omtvistade förordningen, att metoden att beräkna genomsnittspriset på alla typer av elektroniska vågar skulle ha förändrat resultaten på grund av ”förändringar av produktmixen (dvs. stora förändringar av försäljningsvolymen för de olika produktkategorierna mellan 1995 och undersökningsperioden)”.

376 I dom av den 24 september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Commission (T-500/17, ej publicerad, överklagad, EU:T:2019:691), vilken sökandena har åberopat i sitt svar på tribunalens skriftliga frågor, slog tribunalen fast att kommissionen, i och med att den hade fastställt att den aktuella produkten (i det målet vissa sömlösa rör av järn eller stål) ingick i tre olika segment (olja och gas, konstruktion och elproduktion), skulle ta hänsyn till denna uppdelning i segment vid fastställandet av en skada och, i synnerhet, inom ramen för analysen av prisunderskridandet. Tribunalen angav att det fanns skäl att göra en analys av varje segment för sig i det målet, på grund av den begränsade utbytbarheten mellan produkterna på efterfrågesidan, prisskillnaden mellan segmenten, den omständigheten att den största unionstillverkaren i stickprovet framför allt verkade inom olje- och gassektorn och att importen från de exporterande tillverkarna i stickprovet framför allt var koncentrerad till byggsektorn. Mot den bakgrunden angav tribunalen att det var möjligt att använda en jämförelsemetod grundad på produktkontrollnummer för att fastställa en överensstämmelse mellan produkttyperna – en prövning av varje produktkontrollnummer för sig – om det gjordes inom ramen för en analys som tog hänsyn till segmenteringen på marknaden.

377 Det framgår av dom av den 28 oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic/rådet (T-35/01, EU:T:2004:317), och dom av den 24 september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/kommissionen (T-500/17, ej publicerad, överklagad, EU:T:2019:691), att det kan vara motiverat med en analys av varje segment för sig när de produkter som undersökningen avser inte är utbytbara och när den dumpade importen kan beröra ett eller flera segment mer än andra.

378 Däremot krävs inte någon sådan analys av varje segment för sig när produkterna är tillräckligt utbytbara. I ett sådant fall innebär avsaknaden av en tydlig avgränsning mellan produkterna eller segmenten (A, B och C) och förhållandet dem emellan att unionstillverkarnas försäljning av produkt A och C också skulle kunna minska vid en ökad import av produkt B till unionen. Även om den dumpade importen är koncentrerad till ett segment av marknaden (B), kan den således påverka hela unionsindustrin.

379 När det är fråga om produkter som ändå är utbytbara är det endast för det fallet att resultatet av ett eller annat skäl visar sig vara snedvridet som det är motiverat att göra en segmenterad analys. I ett sådant fall ankommer det på den berörda parten att lägga fram konkreta uppgifter som ger stöd för påstående att olika produkter inte är tillräckligt utbytbara eller att avsaknaden av en segmenterad analys av produkter som är tillräckligt utbytbara i det aktuella fallet medför en snedvridning av resultatet.

380 Sökandena har anfört tre invändningar till stöd för sin argumentation i denna fråga om segmentering.

381 I den första invändningen har sökandena hänvisat till det klagomål som var skälet till att undersökningen inleddes. I klagomålet angav de berörda unionstillverkarna att den dumpade importen uteslutande avsåg standardprodukter och att situationen var en annan inom unionen,

där 90 procent av produktionen allmänt omfattade standardprodukter och 10 procent omfattade icke-standardprodukter. Sökandena menar att en analys av varje segment för sig mot den bakgrunden var det enda sättet att säkerställa att den skada som unionsindustrin lidit i fråga om sina icke-standardprodukter inte felaktigt tillskrevs importen från Folkrepubliken Kina.

382 Tribunalen framhåller i detta avseende att standardprodukter i klagomålet definieras som produkter som uppfyller standarden EN 124 eller EN 1433. Icke-standardprodukter har i förhållande till dessa standarder större öppningar och fler egenskaper som kan anses tillföra ett värde till produkten: täthet, låsningssystem, patent m.m.

383 Det är inte i sig tillräckligt att produkterna tillhör andra kategorier för att styrka att de inte är utbytbara och att det därför är lämpligt att göra en analys av varje segment för sig, eftersom produkter som tillhör olika kategorier kan fungera på samma sätt eller uppfylla samma behov (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 mars 1992, Sanyo Electric/rådet, C-177/87, EU:C:1992:111, punkt 12).

384 Tribunalen framhåller att sökandena i det nu aktuella fallet inte har lagt fram några uppgifter om eventuella specifika och olika behov hos kunderna som tillgodoses av var och en av produktkategorierna (standard och icke-standard).

385 Tribunalen finner under dessa förutsättningar att i det nu aktuella fallet är avsaknaden av en analys av varje segment för sig, där skillnad görs mellan standardprodukter och icke-standardprodukter, inte oförenlig med kraven i rättspraxis, i och med att sökandena inte har lagt fram några uppgifter som visar på motsatsen. Den första invändningen ska därför underkännas.

386 I den andra invändningen har sökandena anfört att kommissionen, för att bedöma skadan för unionsindustrin, borde ha gjort åtskillnad mellan de berörda produkterna beroende på om de tillverkades i segjärn eller gråjärn. Detta argument har även framförts inom ramen för den första grundens sjätte del och i den femte invändningen i den andra grundens första del.

387 Förhållandet mellan segjärn och gråjärn analyserades vid omprövningen av de första antidumpningsåtgärderna mot import av denna produkttyp från Folkrepubliken Kina.

388 Förfarandet för omprövning syftade i det aktuella fallet till att fastställa huruvida godset i segjärn precis som godset i gråjärn omfattades av definitionen av den produkt som berördes av förordning nr 1212/2005, det vill säga vissa artiklar i icke-aducerat gjutjärn.

389 I den förordning som antogs efter denna översyn, det vill säga rådets förordning (EG) nr 500/2009 av den 11 juni 2009 om ändring av förordning nr 1212/2005 (EUT L 151, 2009, s. 6), ansåg kommissionen att produkter av gråjärn och produkter av segjärn utgjorde en och samma produkt med avseende på antidumpningsförfarandet, eftersom de hade samma egenskaper (fysikalisk-kemiska och tekniska), var avsedda för samma användningsområden och var utbytbara.

390 Kommissionen angav i detta sammanhang att både gråjärn och segjärn härrörde från en legering av järn och kol, även om det kunde föreligga smärre skillnader i fråga om råvarustruktur och material som tillförs under tillverkningsprocessen. Kommissionen tillade att segjärn, till skillnad från gråjärn, visserligen hade tekniska egenskaper som gav materialet högre brotthållfasthet och framför allt att det i betydligt större utsträckning kunde deformeras utan att spricka vid tryckspänning. Denna skillnad kompenseras emellertid av att andra mekaniska eller tekniska

egenskaper, till exempel gjutegenskaper, slitstyrka och elasticitet, är jämförbara. Det framgår dessutom av förordning nr 500/2009 att den skillnad som nämns ovan bara påverkar gjutjärnsproduktens utformning (dvs. om det krävs någon låsanordning), men inte hur väl gjutjärnsprodukterna tjänar sitt syfte, som är att täcka eller ge tillgång till marksystem eller underjordiska system. Kommissionen framhöll även i sin bedömning att konsumenterna uppfattar de båda typerna av gjutjärnsprodukter som samma produkt som används för att täcka över brunnar, stå emot trafikbelastning, ge säkert och enkelt tillträde till underjordiska nät eller samla upp dagvatten (galler) och att båda typerna ger långsiktigt hållbara lösningar.

391 Tribunalen framhåller att sökandena inte har lagt fram några uppgifter som ifrågasätter dessa konstateranden, utan har hävdat att man i vissa medlemsstater ger ”företräde åt” eller har en ”preferens för” den ena eller den andra typen av gjutjärn. Sökandena menar att den tyska marknaden domineras av gråjärn och att den franska marknaden av segjärn.

392 Påståendet stöds inte av några konkreta uppgifter, och därför är det inte tillräckligt för att ifrågasätta kommissionens bedömning. Att företräde ges åt den ena eller den andra produkttypen gör det i varje fall inte möjligt att med säkerhet fastställa att produkterna inte är utbytbara eller att de inte är tillräckligt utbytbara, varför den andra invändningen också ska underkännas.

393 I den tredje invändningen har sökandena anfört att kommissionen borde ha gjort skillnad mellan Östeuropa och resten av unionen när den värderade skadan för unionsindustrin, på grund av de mindre utvecklade konkurrensförhållandena i denna del av unionen.

394 Denna invändning är inte tillräckligt underbyggd för att kunna bedömas i vederbörlig ordning, eftersom sökandena utan någon särskild förklaring bara har angett att konkurrensförhållandena i Östeuropa och i andra europeiska regioner inte är likadana.

395 Sökandena har visserligen påpekat att kommissionen i förordning nr 1212/2005, som ledde till att 2005 års antidumpningsåtgärder infördes, gjorde en analys för varje segment för sig och uteslöt ett visst geografiskt område, i det fallet Frankrike.

396 I skäl 73 i förordning nr 1212/2005 motiverade kommissionen emellertid detta förfaringssätt med att den dumpade importen inte var likformig på unionsmarknaden. Medan marknadspenetrationen för den dumpade importen var stor i 14 medlemsstater, hade den nämligen ännu inte riktats in på den franska marknaden. Samtidigt var vägningsfaktorn för de två franska tillverkare som ingick i urvalet i relation till unionsindustrins helhetssituation särskilt hög, i och med att deras tillverkning och försäljning av gjutjärnsprodukter i Frankrike utgjorde ungefär 36 procent av unionsindustrins sammanlagda tillverkning och försäljningsvolym. Under dessa särskilda omständigheter fann kommissionen det lämpligt att, vid sidan av skadeanalysen för hela unionsindustrin, redogöra för en analys av tendenserna för vissa indikatorer på de marknader som importen var inriktad på, det vill säga unionsmarknaden utom Frankrike.

397 Sökandena har inte visat att det i det nu aktuella fallet fanns omständigheter av denna typ som motiverade att skadan för unionsindustrin i Östeuropa och för unionsindustrin i Västeuropa analyserades var för sig. Den tredje invändningen och följaktligen den andra delen av den andra grunden ska därför underkännas.

– *Den andra grundens tredje del: importpriserna och storleken på prisunderskridandet*

398 I den andra grundens tredje del har sökandena anfört två invändningar, vilka har bestritts av kommissionen.

399 I den första invändningen har sökandena gjort gällande att kommissionen inte hade tillgång till tillförlitliga uppgifter om priserna på den dumpade importen.

400 I skäl 126 i den provisoriska förordningen medgav kommissionen att utvecklingen av priserna på den dumpade importen inte var ”fullständigt tillförlitlig”, eftersom uppgifterna grundade sig på importstatistik och produkttypmixen inte var känd.

401 I detta utdrag medgav kommissionen emellertid inte, i motsats till vad sökandena har angett, att prisutvecklingen på den dumpade importen inte var tillräckligt tillförlitlig för att kunna användas, utan endast att beräkningen av importpriset inte hade gett upphov till ett så pass detaljerat resultat som kommissionen hade önskat, utan att för den skull betrakta dessa uppgifter som fullständigt otillförlitliga och utan att överväga att inte alls använda dem vid utarbetandet av den angripna förordningen.

402 Den omständigheten att prisutvecklingen inte är ”fullständigt tillförlitlig” är en följd av att den berörda produkten i Eurostats uppgifter klassificeras under koder som även omfattar andra produkter och att uppgifterna har justerats av detta skäl, som anges ovan i punkterna 158–166.

403 Som svar på den första grundens första del fastställs ovan att kommissionen kunde grunda sig på dessa justerade uppgifter för att fastställa omfattningen av den dumpade volymen, eftersom den inte hade tillgång till mer exakta, aktuella och tillförlitliga uppgifter.

404 I förlängningen av denna bedömning finner tribunalen att kommissionen även kunde använda sig av dessa uppgifter för att värdera priset på den dumpade importen och få fram prisutvecklingen.

405 Den första invändningen kan följaktligen inte godtas.

406 I den andra invändningen har sökandena kritiserat kommissionen för att den inte värderade prisunderskridandets betydelse tillräckligt, med hänsyn till den andel av unionsindustrins produktion för vilken inget prisunderskridande hade fastställts.

407 I skäl 187 i den angripna förordningen angav kommissionen att 62,6 procent av den sammanlagda försäljningen i unionen för unionstillverkarna i urvalet hade underskridits av den dumpade importen från de exporterande tillverkare från Folkrepubliken Kina som ingick i urvalet. Kommissionen grundade denna slutsats på den omständigheten att alla importerade produkttyper var jämförbara med de produkttyper som såldes av unionstillverkarna i urvalet och att priserna för alla importerade produkttyper hade underskridit försäljningspriserna för de jämförbara produkttyper som såldes av de unionstillverkare som ingick i urvalet. Utifrån dessa olika omständigheter drog kommissionen slutsatsen att det var styrkt att priserna på den dumpade importen hade haft skadliga effekter på unionsindustrins försäljning.

408 Sökandena menar att kommissionen inte kunde dra denna slutsats mot bakgrund av den begränsade andel för vilken ett prisunderskridande faktiskt hade fastställts – i detta fall 62,6 procent av försäljningen från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Sökandena menar att en sådan andel är otillräcklig av två skäl. Sökandenas första invändning är att ett

prisunderskridande endast har fastställts för 26,9 procent av unionsförsäljningen, eftersom stickprovet av unionstillverkare motsvarar 43 procent av unionsindustrins sammanlagda försäljning. Sökandenas andra invändning är att denna andel på 62,6 procent innebär att det inte har fastställts något prisunderskridande för den återstående – men inte försumbara – delen av denna försäljning (över 37 procent). Sökandena menar att kommissionen mot den bakgrunden borde ha undersökt om ett orsakssamband verkligen kunde fastställas med den fastställda skadan för hela unionsindustrin. De har understrukit att unionsindustrins försäljning, i förhållande till den dumpade importen, uppvisade betydande skillnader beroende på produkt (segjärn eller gråjärn) och medlemsstat.

409 Tribunalen framhåller att kommissionen, som angetts ovan i punkt 290, enligt grundförordningen i ärenden av större omfattning får grunda sin undersökning på ett visst antal parter genom att använda sig av en stickprovsmetod som föreskrivs i artikel 17 i förordningen. Sökandena har i det nu aktuella fallet inte ifrågasatt denna möjlighet eller de metoder som föreskrivs i denna bestämmelse genom någon invändning om rättsstridighet.

410 För denna stickprovsmetod använde sig kommissionen i det nu aktuella fallet, som angetts ovan i punkt 296, av den andra metoden i denna bestämmelse, det vill säga ett urval som grundar sig på de största volymerna (tillverkning och försäljning).

411 Tribunalen finner därför, i enlighet med grundförordningen, att kommissionens analys grundade sig på uppgifter som måste anses vara representativa, vilket innebär att prisunderskridandet ska anses representativt för hela unionsindustrin, eftersom det har fastställts för de unionstillverkare som ingick i stickprovet.

412 Sökandenas första invändning, att prisunderskridandet endast avser 26,9 procent av unionsförsäljningen, vilken i sak innebär ett ifrågasättande av kommissionens rätt att grunda sig på representativa stickprov, kan således inte godtas.

413 I den andra invändningen har sökandena i sitt svar på tribunalens skriftliga frågor understrukit att den försäljning som motsvarade de 37,4 procent som inte beaktades inte var jämförbar med importen från de kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet och, per definition, inte var föremål för ett prisunderskridande.

414 Sökandena har till stöd för sitt resonemang hänvisat till domen av den 24 september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/kommissionen (T-500/17, ej publicerad, överklagad, EU:T:2019:691). Genom denna dom ogiltigförklarades en av kommissionens antidumpningsförordningar, bland annat på grund av att kommissionen i sin analys inte hade beaktat 8 procent av försäljningsvolymen från de unionstillverkare som ingick i urvalet för granskningen av prisunderskridandet, eftersom det inte fanns någon motsvarande importerad produkttyp.

415 Sökandena menar att samma slutsats ska dras i det nu aktuella fallet, mot bakgrund av likheterna mellan de båda målen, i synnerhet som den procentandel som kommissionen bortsett från är större i detta fall (ungefär 37 procent) än den som identifierades i det föregående fallet (8 procent). Alla uppgifter som kommissionen använde sig av för att fastställa de genomsnittliga styckepriserna och lönsamheten av försäljningen i unionen till oberoende köpare grundade sig i båda målen på samtliga produkttyper som sålts av unionstillverkarna i urvalet. På samma sätt fastställde kommissionen ett särskilt samband, i båda ärendena, mellan analysen av prisunderskridandet för den dumpade importen och prisutvecklingen för unionsindustrin. Enligt samma resonemang fastställde kommissionen i båda fallen ett förhållande mellan, å ena sidan, de

sänkta priserna för unionsindustrin och, å andra sidan, den försämrade lönsamheten för denna industri samt dess marknadsandelar. Slutligen underlät kommissionen i det nu aktuella fallet och i det tidigare målet att lämna en särskild motivering som gjorde det möjligt att utesluta att de produkter som inte beaktades kunde bidra – till en icke försumbar andel – till de sänkta priserna för unionstillverkarna i stickprovet.

416 I domen av den 24 september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/kommissionen (T-500/17, ej publicerad, överklagad, EU:T:2019:691), som sökandena har åberopat, uttalade sig tribunalen i ett sammanhang där kommissionen själv hade påpekat att det fanns olika segment inom den helhet som utgjordes av de varor som undersökningen avsåg. Tribunalen fastställde i det sammanhanget att kommissionen hade analyserat prisunderskridandet utan att göra någon åtskillnad mellan de segment som ändå hade identifierats av kommissionen. Tribunalen fann vidare att kommissionen i sin analys inte hade beaktat vissa produkttyper som såldes av unionstillverkarna i urvalet, för vilka det inte fanns någon motsvarande importerad produkttyp. Mot denna specifika bakgrund slog tribunalen fast, i punkt 74 i nämnda dom, att det ”inte kan uteslutas, i avsaknad av en särskild motivering i detta avseende i den angripna förordningen, att de 17 aktuella produkttyperna, vilka utgör 8 procent av försäljningsvolymen för nämnda tillverkare och kanske ännu mer i värde med hänsyn till prisvariationen mellan segmenten, bidragit – till en icke försumbar del – till prissänkningen för de utvalda unionstillverkarna”.

417 Denna situation skiljer sig från den som uppkommit i det nu aktuella fallet, där kommissionen inte har fastställt att det finns olika segment på marknaden för den berörda produkten och utförligt har förklarat sin ståndpunkt i detta avseende, och där sökandena inte har kunnat lägga fram några uppgifter som gör det möjligt att underkänna eller ifrågasätta denna bedömning.

418 Sökandena anser att deras andra invändning även stöds av slutsatserna från WTO:s överprövningsorgan i tvisten ”Kina – Åtgärder om införande av antidumpningstullar på sömlösa rör i rostfritt stål med hög prestanda ’HP-SSST’ med ursprung i Japan” (WT/DS 454/AB/R och WT/DS 460/AB/R, rapport av den 14 oktober 2015).

419 Enligt rättspraxis är den tolkning av avtalet om tillämpning av artikel VI i GATT (EGT L 336, 1994, s. 103) (nedan kallat antidumpningsavtalet) som återfinns i bilaga 1 A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994, s. 3), som antagits av detta organ, inte bindande för tribunalen när den ska bedöma giltigheten av en angripen förordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 mars 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121:54).

420 I den rapport som anges ovan i punkt 418 angav WTO:s överprövningsorgan för övrigt att undersökningsmyndigheten, för att objektivt bedöma effekten av den dumpade importen på de inhemska priserna, måste göra en dynamisk värdering av utvecklingen och tendenserna för priserna i förhållandet mellan, å ena sidan, priserna på den dumpade importen och, å andra sidan, priserna på en likadan inhemsk produkt under undersökningsperioden och därvid ta hänsyn till all relevant bevisning, däribland, i de fall detta är lämpligt, marknadsandelen för varje produkttyp.

421 Detta påstående ska emellertid sättas in i sitt sammanhang. I det målet var det fastställt att de aktuella produkterna, det vill säga sömlösa rör i rostfritt stål med hög prestanda (HP-SSST), skulle särskiljas i olika marknadssegment, motsvarande olika produktsortiment vars utbytbarhet inte hade fastställts. Under undersökningen hade den kinesiska undersökande myndigheten också påpekat att den dumpade importen och den inhemska försäljningen var koncentrerade till

olika marknadssegment för HP-SSST under undersökningsperioden. Samtidigt som merparten av den kinesiska inhemska tillverkningen av HP-SSST motsvarade produkter av kvalitet A, hade nämligen marknadsandelen för den dumpade importen av produkter av kvalitet A varit 1,45 procent år 2008 och 0 procent efter detta årtal.

422 Det var mot denna specifika bakgrund som WTO:s överprövningsorgan ansåg att den kinesiska undersökningen inte bara kunde konstatera, såsom den hade gjort, att det förelåg ett prisunderskridande för de importerade produkterna av kvalitet B och C, utan att den även var tvungen att beakta marknadsandelen för varje produkt för sig, A, B och C.

423 Situationen i det nu aktuella fallet är annorlunda, eftersom den berörda produkten, även om kommissionen delade in den i produktkodnummer för jämförelsen, omfattar en rad produkttyper som fortfarande är utbytbara.

424 WTO:s överprövningsorgan godkände för övrigt denna metod i den rapport som angetts ovan i punkt 418, i och med att detta organ i punkt 5.180 angav att den undersökande myndigheten enligt artikel 3.2 i antidumpningsavtalet inte var skyldig att fastställa förekomsten av ett prisunderskridande för varje produkttyp som avsågs med undersökningen eller i fråga om hela det varusortiment som utgjorde den likadana inhemska produkten.

425 Mot denna bakgrund finner tribunalen att det var tillräckligt att underskridandemarginalen låg inom intervallet 31,6–39,2 procent för 62,6 procent av försäljningen för unionstillverkarna i stickprovet, för att det i det nu aktuella fallet var möjligt att dra slutsatsen att det förelåg ett betydande prisunderskridande i förhållande till priset på en likadan produkt från unionsindustrin i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen.

426 Den andra invändningen kan mot bakgrund av det ovan anförda inte godtas. Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den andra grundens tredje del.

427 Eftersom samtliga argument som framförts inom ramen för den andra grunden har underkänts kan talan inte vinna bifall på denna grund.

Den tredje grunden: vägran att lämna ut vissa uppgifter

428 I den tredje grunden har sökandena klandrat kommissionen för att den vägrade att lämna ut uppgifter som tjänade till att fastställa dumpningen och skadan. Denna kritik har även framförts inom ramen för den första grundens sjätte del.

– Upptagande till sakprövning av den tredje grunden

429 Kommissionen menar att talan inte kan tas upp till prövning såvitt avser den tredje grunden med avseende på samtliga sökande. För det första kan CCCME inte med framgång göra gällande att processuella rättigheter enligt grundförordningen har åsidosatts, i och med att CCCME inte är en berörd part i den mening som avses i förordningen. För det andra kan CCCME:s medlemmar och de andra juridiska personer som namnges i bilaga I inte göra gällande att deras processuella rättigheter åsidosattes genom att de inte fick ta del av uppgifter, i och med att de inte deltog i undersökningen genom att lämna synpunkter och begära tillgång till den icke-konfidentiella akten.

430 För att pröva denna invändning om rättegångshinder ska tribunalen göra åtskillnad mellan tre olika fall, beroende på vilken enhet eller vilket företag som framfört grunden.

431 Det första fall som ska granskas är således det fallet där CCCME har fört fram argumentet för sin egen räkning.

432 Tribunalen framhåller att CCCME deltog i undersökningen och för sin egen räkning begärde att få ta del av de uppgifter som avses i den tredje grunden och att organisationen därför har processuella rättigheter som den får försöka tillvarata inom ramen för den nu aktuella talan.

433 Den tredje grunden kan under de förutsättningarna tas upp till sakprövning såvitt den har åberopats av CCCME för egen räkning.

434 Det andra fall som ska granskas är det fallet där grunden har anförts av CCCME:s medlemmar och av de andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I, vilka har ifrågasatt den angripna förordningen med motiveringen att information som är väsentlig för att de ska kunna tillvarata sina intressen inte har lämnats ut till dem.

435 Tribunalen framhåller att dessa båda kategorier består av företag som inte har styrkt att de deltog i undersökningen eller framställde någon begäran om att få ta del av uppgifterna i fråga.

436 Det framgår av grundförordningen, framför allt artikel 5.10, att institutionerna inte kan identifiera alla företag som kan beröras av ett antidumpningsförfarande och således fastställa vilka som ska få ta del av uppgifter som får lämnas ut, och att det därför ankommer på de berörda parterna att ge sig till känna och visa att de är intresserade av att underrättas om och delta i undersökningen.

437 Som anges i rättspraxis ska dessa parter göra det möjligt för institutionerna att ta ställning till de svårigheter som kan uppstå för dem på grund av att det bland de uppgifter som ställts till dess förfogande saknas en upplysning, eftersom de inte kan inge klagomål till unionsdomstolarna om att en upplysning inte har ställts till deras förfogande om parterna inte, under undersökningen, vid institutionerna begärt att få del av denna upplysning (se dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 93 och där angiven rättspraxis).

438 Den tredje grunden kan följaktligen inte tas upp till sakprövning med avseende på CCCME:s medlemmar och de andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I såvitt dessa företag avser att utverka en ogiltigförklaring av den angripna förordningen av det skälet att de inte fick ta del av uppgifter som de borde ha fått ta del av.

439 Det tredje och sista tänkbara fallet är det fallet där grunden har anförts av CCCME:s medlemmar och de andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I för att göra gällande att CCCME:s rätt till försvar inte har iakttagits.

440 Åsidosättande av rätten till försvar utgör enligt rättspraxis en rättsstridighet som till sin natur hänför sig till den enskilde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 oktober 2010, CNOP och CCG/kommissionen, T-23/09, EU:T:2010:452, punkt 45). Den ska således åberopas av den berörda personen själv och kan inte åberopas av en annan part (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/kommissionen, T-62/08, EU:T:2010:268, punkt 186).

441 Enligt denna rättspraxis kan de andra juridiska personerna, vars namn anges i bilaga I, följaktligen inte vid unionsdomstolen åberopa ett åsidosättande av de processuella rättigheter som tillerkändes CCCME under undersökningen.

442 Sökandena menar att unionsrätten emellertid ger medlemmar i en sammanslutning rätt att åberopa ett åsidosättande av sammanslutningens processuella rättigheter om nämnda sammanslutning agerade för egen räkning vid kommissionen under undersökningen, eftersom det som de i ett sådant fall begär, i slutändan är skydd för sina egna rättigheter, vilka utövades av sammanslutningen för deras räkning under detta administrativa skede.

443 Tribunalen framhåller att det medges i rättspraxis att en sammanslutning har möjlighet att utöva vissa av sina medlemmars processuella rättigheter under ett antidumpningsförfarande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 september 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry/kommissionen, T-228/17, EU:T:2019:619, punkt 36).

444 Enligt samma rättspraxis är denna möjlighet underordnad villkoret att enheten under undersökningen har visat sin avsikt att agera som företrädare för några av sina medlemmar, vilket förutsätter att de sistnämnda då har identifierats och att enheten kan styrka att den av dessa medlemmar fått mandat att utöva processuella rättigheter för deras räkning.

445 Det framgår av handlingarna i målet att CCCME i det nu aktuella fallet inte presenterade sig för kommissionen som en sådan företrädare under undersökningen, utan att den tvärtom under hela undersökningen uppträdde som en enhet som företrädde hela den kinesiska industrin.

446 I CCCME:s yttrande över den provisoriska förordningen, som gavs in den 15 september 2017, anförde CCCME följande:

”CCCME:s intresse motsvarar hela den kinesiska gjutjärnsindustrins intresse. Detta intresse kan sammanfalla med de intressen som innehas av de olika kinesiska exporterande tillverkarna, och så är också ofta fallet, men det kan också vara skilt från och sträcka sig längre än dessa enskilda intressen. CCCME:s medlemmar omfattar i synnerhet inte enbart de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet, utan även kinesiska exporterande tillverkare som inte valdes ut till stickprovet och som därmed omfattas av den tullsats som gäller för ’andra bolag som samarbetat som räknas upp i bilagan’ eller för ’alla andra bolag’. Dess medlemmar omfattar även bolag som, i detta skede, inte exporterar den berörda produkten till Europeiska unionen (EU) men som skulle kunna överväga att göra det i framtiden. CCCME deltar i denna undersökning i syfte att tillvarata medlemmarnas och den (exporterande) kinesiska gjutjärnsindustrins kollektiva intresse, i motsats till medlemmarnas enskilda intressen. Dessa enskilda intressen tillvaratas av de olika (exporterande) kinesiska tillverkarna själva, av vilka några deltar enskilt i detta förfarande.”

447 Under dessa förutsättningar kan kraven i rättspraxis inte anses uppfyllda för att sammanslutningens medlemmar ska kunna agera för att tillvarata de processuella rättigheter som CCCME utövade under den administrativa fasen.

448 Vid förhandlingen erbjöd sig sökandena att lägga fram de mandat som CCCME:s medlemmar hade gett CCCME för att ge denna organisation möjlighet och uppdraget att för deras räkning tillvarata de processuella rättigheter som de kunde göra anspråk på.

449 Tribunalen betraktar emellertid denna bevisuppgift som verkningslös i detta skede av förfarandet, eftersom dessa mandat, om de förelåg, borde ha lagts fram under undersökningen, så att kommissionen kunde ha beviljat de berörda företagen de processuella rättigheter som de kunde göra anspråk på.

450 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att den tredje grunden kan åberopas av CCCME som agerar för sin egen räkning i egenskap av sammanslutning som företräder hela den kinesiska industrin. Tribunalen kan inte ta upp de argument som inom ramen för denna grund har framförts av CCCME:s medlemmar och av andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I.

– Förhållandet mellan rätten till försvar och sekretess

451 I sak framhåller tribunalen att iakttagandet av rätten till försvar i alla förfaranden som inleds mot en person, och som kan leda till en rättsakt som går personen emot, enligt rättspraxis är en grundläggande princip i unionsrätten som ska säkerställas även när det saknas regler för det aktuella förfarande (se dom av den 1 oktober 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punkt 83 och där angiven rättspraxis).

452 Domstolen menar att principen är av grundläggande vikt i förfaranden om antidumpningsundersökningar (se dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 77 och där angiven rättspraxis).

453 Enligt denna princip ska de berörda företagen under det administrativa förfarandet ha getts tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen föreligger och är relevanta och på den bevisning som kommissionen har lagt till grund för sitt påstående om att det har förekommit dumpning och att detta har orsakat skada (se dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 76).

454 I detta sammanhang ska unionsinstitutionerna visa omsorg och ge de berörda företagen de uppgifter som krävs för att företagen ska kunna tillvarata sina intressen, samtidigt som de har en viss frihet att, i förekommande fall *ex officio*, välja ett sätt som de finner lämpligt för att lämna dessa upplysningar (se dom av den 27 juni 1991, Al-Jubail Fertilizer/rådet, C-49/88, EU:C:1991:276, punkt 17, och dom av den 3 oktober 2000, Industrie des poudres sphériques/rådet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 99; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 20 mars 1985, Timex/rådet och kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 30).

455 Dessa principer genomförs i grundförordningen, som föreskriver ett garantisystem som har två syften, dels att tillåta de berörda parterna att försvara sina intressen på ett ändamålsenligt sätt, dels att, när det är nödvändigt, bevara sekretessen för de upplysningar som samlas in under undersökningen (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 96).

456 I punkterna nedan granskas de regler som avser dessa två syften.

457 Vad gäller det första syftet fastställs de processrättsliga skyddsregler som säkerställer de berörda parternas rätt till information först i artikel 6.7 och därefter i artikel 20 i grundförordningen (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 97).

458 I artikel 6.7 i grundförordningen anges att de berörda parterna, däribland exportörerna och sammanslutningar som företräder dem, på skriftlig begäran kan få granska alla de uppgifter som har gjorts tillgängliga av någon av parterna i undersökningen, till skillnad från interna handlingar som upprättats av myndigheterna i unionen eller dess medlemsstater, under förutsättning att dessa har betydelse för framläggandet av deras sak och att de inte är konfidentiella och att de används i undersökningen (dom av den 30 juni 2016, Jinan Geide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 98).

459 I artikel 20 i grundförordningen identifieras två tidpunkter då de berörda parterna, däribland exportörerna och sammanslutningar som företräder dem, kan få specifik information om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av antidumpningsåtgärder, dels efter det att de provisoriska åtgärderna har införts, dels innan de slutliga åtgärderna införs (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 99).

460 Vad gäller det andra syftet fastställs i grundförordningen vilka regler som ska följas för att sekretessen för de uppgifter som inhämtas under undersökningen inte ska röjas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 103).

461 I artikel 19.1 i grundförordningen anges principen att konfidentiella uppgifter ska behandlas konfidentiellt av myndigheterna.

462 Konfidentiella uppgifter är uppgifter som är konfidentiella till sin natur eller på grund av att personer eller enheter som har lämnat uppgifterna har angett att de är konfidentiella. Den första kategorin omfattar uppgifter vars utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller leda till väsentlig skada för den person som lämnar uppgifterna, eller för en person från vilken vederbörande har erhållit uppgifterna. Vad gäller den andra kategorin innebär artikel 19.5 första meningen i grundförordningen att kommissionen, medlemsstaterna och deras tjänstemän inte får röja några uppgifter som lämnas av en person eller en enhet som har begärt konfidentiell behandling utan den senares särskilda tillstånd.

463 Enligt artikel 19.5 andra meningen i grundförordningen gäller förbudet mot utlämnande även uppgifter som utväxlas mellan kommissionen och medlemsstaterna eller interna handlingar som upprättats av unionens eller medlemsstaternas myndigheter. De enda undantagen är de som uttryckligen anges i grundförordningen.

464 Efter denna redogörelse för de två syften som eftersträvas med lagstiftningen, framhåller tribunalen att unionsrätten innehåller anvisningar om hur förhållandet mellan dem kan se ut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 105).

465 Vikten av skydd för konfidentiella uppgifter understryks i några bestämmelser i grundförordningen. I artikel 6.7 i nämnda förordning, som tribunalen erinrar om ovan i punkt 458, anges att den konfidentiella karaktären hos en uppgift som tillhandahållits av en berörd part i undersökningen utgör hinder för att de berörda parterna tar del av den. Vidare

föreskrivs i artikel 20.4 att ett slutligt utlämnande av uppgifter ska ske ”med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter” (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 105).

466 Samtidigt anges det i rättspraxis att förbudet mot att lämna ut konfidentiella uppgifter inte helt får urholka det väsentliga innehållet i rätten till försvar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 mars 1985, Timex/rådet och kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 29).

467 I artikel 19.2 i grundförordningen anges, som ett uttryck för båda dessa syften, att när konfidentiella uppgifter lämnas, ska en icke-konfidentiell sammanfattning tillhandahållas av den part som begärt att de ska behandlas konfidentiellt. Denna sammanfattning ska vara tillräckligt detaljerad för att det ska vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna.

468 I samma syfte, att iaktta rätten till försvar när sekretess utgör hinder för att lämna ut uppgifter, är institutionerna enligt artikel 19.4 i grundförordningen skyldiga att lämna ut allmänna uppgifter, bland annat de skäl som ligger till grund för de beslut som fattas inom ramen för grundförordningen.

469 Det är mot bakgrund av dessa principer och bestämmelser som tribunalen ska pröva huruvida CCCME hade möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt framföra sin syn i frågan om huruvida de sakförhållanden och omständigheter som anförts var sanna och relevanta och om den bevisning som kommissionen använt sig av, eftersom de berörda institutionerna, när de ska förena sekretesskrav och de berörda parternas rätt till information, mot bakgrund av dessa uppgifter måste bedöma den berörda partens särskilda situation och, bland annat, den ställning som denna berörda part har på den aktuella marknaden i förhållande till uppgiftslämnarens situation (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 199).

470 Vid denna prövning ska de tre delgrunderna prövas i tur och ordning.

– *Den tredje grundens första del: begäran om utlämnande av kommissionens beräkningar*

471 I den första delgrunden har CCCME klandrat kommissionen för att den inte fick ta del av de detaljerade beräkningarna av normalvärdet, dumpningsmarginalerna, den kinesiska importens effekter på priserna samt av skadan och skadeelimineringsnivån. CCCME menar att de berörda parterna kan lämna mer ändamålsenliga uppgifter till sitt försvar om de förfogar över kommissionens detaljerade beräkningar och de uppgifter som användes vid dessa beräkningar. De berörda parterna kan då kontrollera exakt hur kommissionen har använt dessa uppgifter och jämföra dem med sina egna beräkningar, vilket ger dem möjlighet att identifiera eventuella fel som kommissionen kan ha begått och som annars skulle vara omöjliga att upptäcka.

472 Kommissionen har inte bestritt att de beräkningar som begärts av CCCME kan utgöra viktiga omständigheter och överväganden i den mening som avses i artikel 20.2 i grundförordningen för sådana berörda parter som de exporterande tillverkarna, vilka kan komma att omfattas av de aktuella antidumpningsåtgärderna. Kommissionen anser emellertid att CCCME inte kan betraktas som en berörd part i grundförordningens mening, i och med att denna enhet inte själv tillverkar eller handlar med den berörda produkten. Kommissionen menar att upplysningsskyldigheten är mindre omfattande när det gäller representativa sammanslutningar än när det gäller de berörda parterna, i synnerhet de exporterande tillverkarna.

473 Tribunalen ska först fastställa huruvida de beräkningar som CCCME begärde att få ta del av innehåller konfidentiella uppgifter i den mening som avses i artikel 19.1 i grundförordningen, som kommissionen gjorde gällande under undersökningen.

474 Vad gäller beräkningarna av normalvärdet förklarade kommissionen i den angripna förordningen att olika beräkningsmetoder hade använts beroende på vilket fall som var aktuellt. Det första fallet var således när den exporterade produkttypen var likadan som eller jämförbar med en produkttyp som tillverkades på den indiska marknaden, eftersom Republiken Indien valdes ut som ett tredje land med marknadsekonomi som användes som referens vid beräkningen av normalvärdet. I detta fall tillämpades olika metoder beroende på huruvida den berörda produkttypen såldes i representativa kvantiteter eller inte på den indiska marknaden. När den aktuella produkttypen såldes i representativ mängd på den indiska marknaden, vilket konkret avsåg en produkttyp som såldes av en indisk tillverkare, använde kommissionen nämligen de försäljningspriser som tillämpades vid normal handel. När den aktuella produkttypen inte såldes i representativa mängder på den indiska marknaden, vilket avsåg alla andra typer av produkter som var likadana som eller jämförbara med de exporterade produkttyperna, skiljde kommissionen mellan en produkttyp som såldes i ”tillräcklig mängd” av minst en indisk tillverkare, i vilket fall den använde försäljningspriset vid normal handel (nedan kallad den andra metoden), och en produkttyp som inte såldes, men tillverkades av minst en indisk tillverkare, i vilket fall kommissionen konstruerade normalvärdet på grundval av produktionskostnaderna, med ett tillägg för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinsten av den inhemska försäljningen vid normal handel för denna indiska tillverkare (nedan kallad den tredje metoden). Det andra fallet var när den exporterade produkttypen inte var likadan som eller jämförbar med en produkttyp som tillverkades på den indiska marknaden. I det fallet använde kommissionen ett normalvärde baserat på de indiska tillverkarnas inhemska försäljning vid normal handel för alla produkttyper av samma råvara (segjärn eller gråjärn).

475 Mot bakgrund av dessa förklaringar konstaterar tribunalen att de beräkningar av normalvärdet som CCCME har begärt att få tillgång till avser de indiska tillverkarnas försäljningspriser samt produktionskostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinster, fördelade på produkttyper.

476 Sådana uppgifter som produktionskostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinster är i det nu aktuella fallet av konfidentiell karaktär i den mening som avses i artikel 19.1 i grundförordningen, eftersom tredje mans kännedom om dessa uppgifter i affärsverksamheten, som anges i denna bestämmelse, på ett märkbart sätt skulle gynna en konkurrent eller ha en betydande negativ inverkan på den person som lämnat informationen (se ovan punkt 462).

477 Tribunalen konstaterar att parterna i undersökningen i varje fall lämnade dessa uppgifter, precis som priserna, konfidentiellt, eftersom de hade tagits med i den begränsade versionen av frågeformuläret, vilket innebar att de myndigheter som hade kännedom om uppgifterna var skyldiga att iaktta sekretess, eftersom de annars skulle åsidosätta artikel 19.1 och 19.5 i grundförordningen (se ovan punkt 462.)

478 Samma konstaterande måste göras i fråga om de övriga beräkningar som CCCME har begärt.

479 Beräkningarna av dumpningsmarginalerna består av en jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset för de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet, och avser således konfidentiella uppgifter om de indiska och kinesiska exporterande tillverkare vars priser jämförs.

480 Skadeberäkningarna, inklusive beräkningen av den kinesiska importens inverkan på priserna, omfattar också konfidentiella uppgifter. Beräkningarna av prisunderskridandet, som gör det möjligt att bedöma importens inverkan på priserna på unionsmarknaden, följer av en jämförelse mellan exportpriserna för de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet och priserna på liknande modeller eller produkter från unionstillverkare som ingick i stickprovet. Skadan som unionsindustrin vållats bedöms vidare med hänsyn till importens inverkan på unionsindustrin. De konfidentiella uppgifter som unionsindustrin lämnat, det vill säga uppgifter om unionstillverkarna i stickprovet angående priser och faktorer som påverkar priserna, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, avkastning på investeringar och förmåga att anskaffa kapital, samlades in och analyserades med avseende på de mikroekonomiska indikatorer som kommissionen bedömde. Detsamma gäller uppgifterna om unionstillverkarnas tillverkning, tillverkningskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning och produktivitet vad gäller de makroekonomiska indikatorer som bedömdes av kommissionen.

481 Slutligen avser även beräkningarna av skadeelimineringsnivån på samma sätt konfidentiella uppgifter, eftersom dessa var resultatet av en jämförelse mellan exportpriserna och motsvarande oskadliga priser som unionsindustrin tillämpade.

482 Det framgår således av bedömningen ovan att samtliga beräkningar som begärts av CCCME är konfidentiella och skyddsvärda.

483 När uppgifter inte kan lämnas ut på grund av att de är konfidentiella, ska parterna emellertid enligt artikel 19.2–19.4 i grundförordningen när så är möjligt lämna en icke-konfidentiell sammanfattning av dessa uppgifter. Kommissionen är enligt samma bestämmelse skyldig att lämna ut allmän information, bland annat de skäl som ligger till grund för de beslut som fattas inom ramen för grundförordningen.

484 Tribunalen ska således fastställa huruvida CCCME, mot bakgrund av de upplysningar som den fick ta del av, bereddes möjlighet att lämna ändamålsenliga uppgifter till sitt försvar såsom krävs enligt rättspraxis.

485 Vid denna prövning ska två aspekter beaktas, dels vilka uppgifter som CCCME faktiskt förfogade över, dels vilken ställning CCCME hade under undersökningen (se den rättspraxis som angetts ovan i punkt 469). Dessa aspekter granskas nedan.

486 Tribunalen framhåller vad gäller den första aspekten att kommissionen, i fråga om beräkningarna av normalvärdet, för att skydda känsliga affärsuppgifter om de samarbetsvilliga indiska tillverkarna men även om de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet, lämnade ut en beskrivning av metoden för beräkning av normalvärdet för de olika fall som angetts ovan i punkt 474 och vissa uppgifter om beräkningsresultatet till CCCME. Kommissionen upplyste således CCCME om att resultatet låg i intervallet 3000–4000 renminbi yuan (CNY) och 8000–9000 CNY beroende på produkttyp. På CCCME:s begäran angav kommissionen även, i punkt 61 i det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter och i skäl 67 i den angripna förordningen, att summan av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst som hade lagts till i den tredje metoden uppgick till 1–10 procent för produkter av gråjärn och till 10–20 procent för produkter av segjärn.

487 Vad gäller beräkningen av dumpningsmarginalen fick CCCME veta vilken metod som kommissionen använt sig av, det vill säga att kommissionen, som anges i skäl 92 i den provisoriska förordningen, beräknade dumpningsmarginalen för de exporterande tillverkare som ingick i stickprovet genom att jämföra det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje likadan produkttyp som hade fastställts för det jämförbara landet med det vägda genomsnittliga exportpriset för den motsvarande berörda produkttypen. Kommissionen fick således fram en dumpningsmarginal för varje produkttyp. Därefter beräknade kommissionen dumpningsmarginalen per exporterande tillverkare som ingick i stickprovet i förhållande till de produkttyper som tillverkaren sålde. CCCME underrättades om att resultatet av dessa beräkningar visade att dumpningsmarginalerna var 15,5–38,1 procent.

488 Beträffande beräkningen av prisunderskridandet fick CCCME veta att kommissionen, som anges i skälen 127 och 128 i den provisoriska förordningen, fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra de viktade genomsnittliga försäljningspriser per produkttyp som de tre unionstillverkarna i stickprovet hade fakturerat icke-närstående köpare på unionsmarknaden, justerade till ”priser från fabrik” med motsvarande vägda genomsnittliga priser per produkttyp för importen från de fem exporterande kinesiska tillverkarna i urvalet till första icke-närstående kund på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån med lämpliga justeringar för en tull på 1,7 procent för produkter av gråjärn och en tull på 2,7 procent för produkter av segjärn. Kommissionen angav också att en prisjämförelse hade gjorts för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt och efter avräkning av avdrag och rabatter. Resultatet av jämförelsen uttrycktes i procent av omsättningen under undersökningsperioden för de tre unionstillverkarna i stickprovet och visade på prisunderskridandemarginaler på 35,4–42,7 procent, vilka sedan justerades, som anges i skäl 122 i den angripna förordningen.

489 För de beräkningar som låg till grund för granskningen av de mikroekonomiska och makroekonomiska indikatorerna, vilka gjorde det möjligt att bedöma den skada som vållats unionsindustrin, tillhandahölls CCCME de sammanlagda siffrorna per indikator och per år, vilka återges i skälen 137–166 i den provisoriska förordningen.

490 Vad slutligen beträffar beräkningen av skadeelimineringsnivån, fick CCCME veta att kommissionen, för att fastställa den vinst som rimligen skulle kunna uppnås av unionsindustrin under normala konkurrensförhållanden, använde sig av vinsten på försäljningen till icke-närstående kunder. Vinstmålet fastställdes preliminärt till 5,3 procent, i linje med 2013 års vinst på försäljningen till icke-närstående kunder. Kommissionen angav att i och med att den dumpade importen uppvisade en stor ökning 2014 och därefter stabiliserades, ansåg den att 2013 års vinstnivå återspeglade vad som rimligen skulle ha kunnat uppnås under normala konkurrensförhållanden, det vill säga om det inte förekom någon dumpad import. Kommissionen fastställde sedan nivån för undanröjande av skada på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset, justerat för importkostnader och tullar, för de kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet, såsom det fastställts för beräkningen av prisunderskridandet, och det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för den likadana produkten som unionstillverkarna i stickprovet sålde på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Den eventuella skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes i procent av det vägda genomsnittliga importvärdet cif. Resultatet av dessa beräkningar gav en procentsats på 70,7–80,7 procent.

491 Beträffande den andra aspekt som ska beaktas när det gäller att fastställa huruvida CCCME fick den information som organisationen behövde för att utöva sin rätt till försvar, erinrar tribunalen om att CCCME inte är en exporterande tillverkare som ingick i stickprovet. CCCME befinner sig således inte i samma situation som de aktörer som själva har lämnat enskilda uppgifter till kommissionen som denna institution har använt i sina beräkningar för att fastställa vad som krävs enligt grundförordningen. Det är till dessa aktörer som kommissionen lämnar ut sina beräkningar, till var och en vad beträffar just den aktören. En del av beräkningarna hänför sig till aktörernas egna uppgifter och ger inte upphov till några sekretessproblem i deras avseende, och en del hänför sig till konfidentiella uppgifter om indiska tillverkare eller unionstillverkare. Dessa förklaringar ger dem möjlighet att utifrån sin specifika situation förstå, med kommissionens förklaringar, vilka tullar de påförts, eftersom dessa förklaringar ska vara så detaljerade och exakta som möjligt så att de vid behov ska kunna bestrida de val som kommissionen gjort.

492 Som angetts ovan i punkt 58, hade CCCME under undersökningen ställning som berörd part i den mening som avses i grundförordningen. Inom ramen för undersökningen agerade CCCME, enligt sin egen framställning i början av förfarandet, i egenskap av en sammanslutning som företrädde samtliga kinesiska tillverkare som var verksamma inom den berörda branschen i Folkrepubliken Kina, det vill säga ett stort antal företag. CCCME kan därför inte göra anspråk på att tillhandahållas samtliga uppgifter om vissa kinesiska tillverkande exportörer utan deras medgivande. CCCME kan inte heller göra anspråk på att få tillgång till de indiska tillverkarnas och unionstillverkarnas konfidentiella uppgifter, vilkas beslut att samarbeta i undersökningen bland annat berodde på att de garanterades sekretess. Att låta CCCME få en så omfattande tillgång som organisationen har begärt skulle strida mot de sekretesskrav som åligger unionsinstitutionerna enligt grundförordningen.

493 I det nu aktuella fallet fick kommissionen följaktligen, som den gjorde, lämna ut uppgifter till CCCME som var exakta och samtidigt sammanställda för att iaktta sekretessen för de beräkningar som kommissionen gjort.

494 För övrigt var det till följd av CCCME:s kommentarer som kommissionen ändrade metoden för beräkning av normalvärdet, i synnerhet den andra och den tredje metoden, det vill säga den metod som ska tillämpas när den exporterade produkttypen är likadan som eller jämförbar med en produkttyp som tillverkas och säljs på den indiska marknaden i liten mängd och den som ska tillämpas när produkttypen inte säljs men tillverkas av minst en indisk tillverkare i stickprovet. Kommissionen konstruerade slutligen normalvärdet på grundval av de försäljningspriser som togs ut av dessa säljare (andra metoden), som förklaras i skäl 66 i den angripna förordningen, och på grundval av tillverkningskostnaden, plus försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst för inhemsk försäljning vid normal handel av den aktuella indiska tillverkaren (tredje metoden), som förklaras i skäl 67 i den angripna förordningen, i stället för att som tidigare grunda sig på ett normalvärde som konstruerats på grundval av den genomsnittliga tillverkningskostnaden för en likadan produkt från varje indisk tillverkare. CCCME kunde även bestrida beräkningen av normalvärdet enligt den tredje metoden och närmare bestämt beaktandet av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst för en enda indisk tillverkare, även om CCCME:s argument förkastades, såsom anges i skälen 70–72 i den angripna förordningen.

495 Under dessa förutsättningar anser tribunalen att kommissionen hade fog för att inte ge CCCME, som agerade i egenskap av sammanslutning som företrädde den kinesiska industrin, tillgång till detaljberäkningarna av normalvärdet, dumpningsmarginalerna, den kinesiska importens effekter på priserna, skadan och skadeelimineringsnivån, som CCCME begärde under undersökningen.

Vidare anser tribunalen att CCCME, med de uppgifter som organisationen fick ta del av och som angetts ovan i punkterna 486–490, i egenskap av sammanslutning som företrädde den kinesiska industrin, förfogade över de faktiska omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens avsikt att rekommendera att slutliga åtgärder skulle införas och att kommissionen, samtidigt som den iakttog sekretessen för de aktuella uppgifterna, gav CCCME möjlighet att ändamålsenligt lägga fram sin synpunkt i detta avseende.

496 CCCME har åberopat två domar mot denna ståndpunkt.

497 För det första har CCCME åberopat domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), i vilken tribunalen slog fast att kommissionen hade åsidosatt sökandens rätt till försvar genom att inte lämna ut detaljerade uppgifter om beräkningarna av normalvärdet för varje produkttyp för sig och resultatet av dessa beräkningar.

498 Tribunalen framhåller att omständigheterna i det mål som avgjordes genom domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), som CCCME har åberopat, skiljer sig från omständigheterna i det nu aktuella målet. Det förstnämnda målet avsåg en exporterande tillverkare som ingick i stickprovet, inte en sådan sammanslutning som företrädde en hel industri som CCCME, som av de skäl som angetts ovan i punkterna 491 och 492, befinner sig i en annan situation än en sådan exporterande tillverkare. Vidare ska tribunalens ogiltigförklaring i det målet under alla omständigheter ses mot bakgrund av ett specifikt sammanhang, där tillverkaren i det jämförbara landet, vars uppgifter användes i dessa beräkningar, hade samtyckt till att uppgifterna bakom beräkningarna lämnades ut. I domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), underkände tribunalen således det avslag som kommissionen hade meddelat trots att den aktör som uppgifterna härrörde från hade gått med på att de lämnades ut, varvid tribunalen fann att det som hade godtagits av aktören också kunde godtas av institutionen. I det nu aktuella fallet är läget ett annat, eftersom i synnerhet de indiska tillverkarna aldrig samtyckt till att deras uppgifter skulle lämnas ut.

499 CCCME har för det andra åberopat domen av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical Engineering/rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), i vilken tribunalen, för att ogiltigförklara den angripna förordningen, grundade sig på den omständigheten att kommissionen hade vägrat att lämna ut uppgifter om beräkningen av normalvärdet, bland annat källan till de priser som användes för den berörda produkten och faktorer som påverkade prisjämförelsen.

500 Tribunalen framhåller återigen skillnaderna mellan det nu aktuella målet och det mål som avgjordes genom domen av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical Engineering/rådet (T-442/12, EU:T:2017:372). Även det målet avsåg nämligen situationen för en exporterande tillverkare som var föremål för undersökningen, vilken skiljer sig från situationen för en sammanslutning som företräder hela industrin. Räckvidden av denna dom är inte heller lika omfattande som CCCME har hävdat. Tribunalens ogiltigförklaring avsåg först och främst vägran att lämna ut specifika uppgifter avseende beräkningen av normalvärdet, det vill säga uppgifter om prisskillnaden mellan vinsyran DL (föremålet för undersökningen) och vinsyran L+ (tillverkad i det jämförbara landet), utan att det i nämnda dom var fråga om att lämna ut själva priserna. Ogiltigförklaringen motiverades vidare av att kommissionens vägran att tillhandahålla dessa särskilda uppgifter inte grundades på ett giltigt skäl. Kommissionen hade nämligen inte motiverat sin vägran under det administrativa förfarandet. Vid tribunalen förklarade kommissionen slutligen att det var av sekretesskäl som den begärda informationen inte hade tillhandahållits. Tribunalen fann emellertid att en sådan förklaring inte kunde anföras för första

gången vid tribunalen. Förklaringen borde ha lämnats till sökanden under det administrativa förfarandet. Det framgår således av den ovannämnda domen att tribunalen inte uteslöt att kommissionen, om den under det administrativa förfarandet vederbörligen hade motiverat sin vägran att lämna ut uppgifterna, skulle ha kunnat neka sökanden tillgång till de aktuella uppgifterna.

501 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att CCCME, i egenskap av sammanslutning som företräder den kinesiska industrin, inte kan få tillgång till detaljberäkningarna av normalvärdet, dumpningsmarginalerna, verkningarna av den kinesiska importen på priserna, skadan och skadeelimineringsnivån, eftersom de rör konfidentiella uppgifter. Det framgår av omständigheterna att den information som CCCME erhöll angående de omständigheter och väsentliga överväganden som låg till grund för kommissionens avsikt att anta slutgiltiga åtgärder gjorde det möjligt för organisationen att på ett ändamålsenligt sätt försvara sina intressen i egenskap av sammanslutning som företrädde den kinesiska industrin.

502 Under undersökningen begärde CCCME att dess advokater skulle få tillgång till ovannämnda uppgifter mot att de iakttog sekretess för uppgifterna.

503 Tribunalen påpekar att det inte finns någon sådan regel i grundförordningen, trots att det, såsom angetts ovan i punkterna 467 och 468, anges i denna förordning exakt vad institutionerna och de parter som har tillgång till de berörda uppgifterna ska göra när uppgifterna är konfidentiella. Eftersom institutionerna och de berörda parterna har iakttagit de krav som åligger dem i detta sammanhang, finns det ingen anledning att kritisera kommissionens beslut att neka sådan tillgång.

504 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den tredje grundens första del.

– Den tredje grundens andra del: begäran om utlämnande av beräkningarna i sammanställd form

505 I den andra delgrunden, som är underordnad den första, har CCCME hävdat att kommissionen åtminstone borde ha tillhandahållit en sammanställning av de beräkningar som avses i den första delgrunden, i synnerhet för den del som avser beräkningarna av normalvärdet och inverkan av den kinesiska importen på priser och skadeelimineringsnivå samt för uppskattningarna av de makroekonomiska indikatorerna.

506 Kommissionen anser att talan inte kan bifallas på denna delgrund.

507 Tribunalen påpekar för det första att den omständigheten att konfidentiella uppgifter läggs fram i sammanställd form inte nödvändigtvis innebär att de förlorar sin konfidentiella karaktär. I det nu aktuella fallet gäller detta i synnerhet beräkningarna av normalvärdet. Kommissionen har mycket riktigt gjort gällande att den för vissa produkttyper använde sig av uppgifter från en enda indisk tillverkare och att uppgifterna om andra produkttyper avsåg två eller tre indiska tillverkare, varför en sammanställning av uppgifterna inte kunde ge tillräckliga garantier för att det inte var möjligt att identifiera de enskilda uppgifterna för tillverkarna. Detsamma gäller klagandenas uppskattningar av makroekonomiska indikatorer med avseende på de återstående tillverkarnas situation. Tribunalen har i detta avseende redan slagit fast att en beräknad produktion för berörda unionstillverkare, som låg till grund för kommissionens beräkning av förbrukningen, baserades på klagandenas marknadskännedom och att det därför var riktigt att betrakta den som konfidentiell.

Tribunalen fann således att kommissionen hade handlat i enlighet med grundförordningen genom att endast tillhandahålla uppgifter om den sammanlagda tillverkningen (dom av den 25 oktober 2011, CHEMK och KF/rådet, T-190/08, EU:T:2011:618, punkt 231).

508 För det andra vill tribunalen understryka, som kommissionen har gjort gällande, att beräkningar som görs för att kunna genomföra en undersökning och fastställa vad som krävs enligt grundförordningen inte alltid innebär att kommissionen förfogar över sammanställda resultat för samtliga berörda tillverkare.

509 I skäl 24 i den angripna förordningen angav kommissionen att det inte fanns någon sådan sammanställning av beräkningarna av prisunderskridandet som CCCME hade begärt, eftersom prisunderskridandet endast hade beräknats per produkttyp för varje exporterande tillverkare. Varje kinesisk exporterande tillverkare som ingick i stickprovet erhöll således beräkningar av prisunderskridandet för var och en av de produkttyper som tillverkaren exporterade.

510 Kommissionen kan visserligen vara skyldig att upprätta en handling för att säkerställa en parts rätt till försvar (se, analogt, dom av den 27 november 2019, Izuzquiza och Semsrott/Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, punkt 53 och där angiven rättspraxis).

511 Denna skyldighet kan emellertid inte göras så långtgående att kommissionen i det nu aktuella fallet blir skyldig att upprätta en handling åt en sådan part som CCCME, en sammanslutning som företräder den kinesiska industrin, för att CCCME ska kunna ta del av samtliga uppgifter på grundval av vilka handelspolitiska skyddsåtgärder planeras. I annat fall skulle kommissionen underkastas krav som går utöver vad som föreskrivs i grundförordningen i frågan hur sekretessen för uppgifterna ska hanteras för att skydda de berörda parternas rätt till försvar.

512 Tribunalen framhåller att omfattningen av de uppgifter som begärts av CCCME i det nu aktuella fallet är sådan att kommissionen skulle kunna hindras i sin verksamhet och i sin undersökning om den var tvungen att tillhandahålla en sammanställning av samtliga dessa uppgifter enbart för en sådan enhets skull. Tidsfristerna för de olika etapperna i ett antidumpningsförfarande är strikta. I artikel 6.9 i grundförordningen fastställs således en sammanlagd frist på femton månader för undersökningarna. I artikel 7.1 i denna förordning föreskrivs att de provisoriska tullarna ska införas senast nio månader efter det att förfarandet har inletts, och enligt artikel 9.4 ska ett förslag om införande av slutgiltiga tullar läggas fram senast en månad innan de provisoriska tullarna löper ut.

513 De argument som CCCME har anfört till stöd för den andra delgrunden föranleder således inte någon annan bedömning än den som tribunalen gjorde i bedömningen av den första delgrunden, nämligen att CCCME i det nu aktuella fallet förfogade över de viktigaste faktiska omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens avsikt att anta slutgiltiga åtgärder, varför denna enhet kunde tillvarata sina intressen i egenskap av sammanslutning som företrädde den kinesiska industrin.

514 Den tredje grundens andra del ska således underkännas.

– Den tredje grundens tredje del: andra uppgifter som begärts av CCCME

515 I den tredje delgrunden, som kommissionen har bestritt, har CCCME räknat upp tre typer av upplysningar som den anser vara viktiga och som kommissionen rättsstridigt nekade CCCME tillgång till.

516 I den första invändningen har CCCME klandrat kommissionen för att den inte lämnade några andra upplysningar än de egenskaper som framgår av produktkontrollnumret om de indiska tillverkarnas och unionstillverkarnas produkter vilka jämfördes med de importerade produkterna. CCCME har gjort gällande att detta förhållande hindrade CCCME från att avgöra om justeringar var nödvändiga för att säkerställa prisjämförbarheten. Sökandena har även framfört detta argument i den andra delen av den fjärde grunden.

517 Till stöd för invändningen har CCCME åberopat en rapport från WTO:s överprövningsorgan i tvisten ”Europeiska gemenskaperna – Slutgiltiga antidumpningsåtgärder avseende vissa fästdon av järn eller stål från Kina” (WT/DS 397/AB/RW, rapport av den 18 januari 2016).

518 I det målet hävdade WTO:s överprövningsorgan att ”[i] en antidumpningsundersökning som inbegriper en tillverkare i ett jämförbart land bör även de exportörer som är föremål för undersökningen informeras om ’de specifika produkter för vilka normalvärdet [fastställdes]’. I annat fall [skulle] de inte ha ’möjlighet att begära de justeringar som de ans[åg] nödvändiga’”. I det målet grundade överprövningsorganet sin ståndpunkt på den omständigheten att uppgifterna om normalvärdet i denna typ av undersökning hade erhållits från en utomstående källa, nämligen tillverkaren i det jämförbara landet. Eftersom exportörer som är föremål för en undersökning inte har tillgång till dessa uppgifter, vet de inte om de kan begära justeringar för att ta hänsyn till olikheter som påverkar jämförbarheten mellan de exporterade produkterna och de produkter som säljs på hemmamarknaden av tillverkaren i det jämförbara landet. Överprövningsorganet menade att det inte var tillräckligt att informera dessa tillverkare om vilka ”produktgrupper” som låg till grund för jämförelsen av transaktionerna genom att lämna ut produktkontrollnumren. De måste få alla uppgifter om de egenskaper hos produkterna från tillverkarna i det jämförbara landet som använts vid prisjämförelsen.

519 Såsom tribunalen erinrar om ovan i punkt 419, är de tolkningar av antidumpningsavtalet som antagits av detta organ enligt rättspraxis inte bindande för tribunalen vid dess bedömning av giltigheten av den angripna förordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 mars 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punkt 54).

520 Den tolkning som CCCME har gjort gällande är för övrigt inte användbar för att besvara de frågor som uppkommit i det nu aktuella fallet.

521 Det ärende som CCCME har hänvisat till avser nämligen exporterande tillverkare vars uppgifter beaktades vid beräkningen av dumpningsmarginalen. I den rapport som CCCME har hänvisat till angav WTO:s överprövningsorgan, för att motivera utlämnandet av uppgifter om produktmodeller i det fall metoden med jämförbart land tillämpas, att normalvärdet i en ”vanlig” antidumpningsundersökning vanligtvis fastställs på grundval av den berörda exportörens försäljning på hemmamarknaden. Överprövningsorganet menar att det således skulle kunna förväntas att den exportör som är föremål för undersökningen har nödvändig kännedom om sina egna produkter som använts för att fastställa både exportpriset och normalvärdet.

522 En exporterande tillverkare vars uppgifter granskas av kommissionen vid beräkningen av dumpningsmarginalen skulle således, om tillverkaren fick ta del av egenskaperna hos produkterna i det jämförbara landet, kunna kontrollera, genom att ha kännedom om samtliga parametrar, huruvida sistnämnda produkter är jämförbara med de produkter som tillverkaren själv har exporterat till unionen.

523 Situationen i det nu aktuella fallet är emellertid annorlunda, eftersom det är CCCME som, i enlighet med vad som angetts ovan i punkterna 445 och 446, agerar i egenskap av sammanslutning som företräder hela den kinesiska industrin, och som har begärt tillgång till upplysningar om produkternas egenskaper.

524 CCCME skulle inte kunna jämföra de aktuella produkterna ändamålsenligt, även om organisationen fick ta del av upplysningarna om produkternas egenskaper, eftersom CCCME i princip inte förfogar över de produktmodeller som släppts ut på marknaden av de kinesiska exporterande tillverkarna i stickprovet, vilka har jämförts med de indiska produkterna.

525 Det är således inte styrkt att utlämnandet av uppgifter om egenskaperna hos produkterna i det jämförbara landet skulle ha gjort det möjligt för CCCME att bättre säkerställa sin rätt till försvar.

526 Uppgifterna är under alla omständigheter konfidentiella, som kommissionen angav under undersökningen. Tribunalen anser därför, utifrån samma överväganden som ovan i punkt 501, att en sådan sammanslutning som företräder en hel industri, som CCCME, förfogar över de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka åtgärder planeras och därför på ett ändamålsenligt sätt kan föra fram sin ståndpunkt när den förfogar över de produkttyper (NCP) som jämförs till de beräkningar som erfordras enligt grundförordningen.

527 Samma slutsats gäller för utlämnandet av egenskaperna hos unionsindustrins produkter, vars priser jämförts med priserna på de kinesiska produkterna för att beräkna prisunderskridandet. Den första invändningen kan således inte godtas.

528 I den andra invändningen anser CCCME att kommissionen borde ha låtit CCCME ta del av beräkningarna av importvolymen från Folkrepubliken Kina, Republiken Indien och andra tredjeländer samt av källdokumenten.

529 Det framgår av handlingarna i målet att CCCME under antidumpningsförfarandet underrättades om den metod som kommissionen använde sig av för att beräkna importvolymen. CCCME kände i synnerhet till vilka procentsatser för importen från Folkrepubliken Kina, Republiken Indien och övriga tredjeländer som bokförts i de underkoder som användes tidigare, innan det allmänna KN-numret ex 7325 10 00 infördes, år 2014, vilket fast belopp som skulle dras av från KN-nummer ex 7325 99 10 för att få fram importen från Folkrepubliken Kina, Republiken Indien och övriga tredjeländer samt vilken procentandel som skulle dras av från den sammanlagda importen för att utesluta avloppsgaller. Uppgifterna som användes för att fastställa denna import hämtades dessutom från Eurostats statistik som är tillgänglig i den offentliga databasen Comext. Därför hade CCCME tillgång till all ändamålsenlig information för att återskapa kommissionens beräkningar som CCCME hade begärt att få ta del av. Under dessa omständigheter kan kommissionen inte anses ha åsidosatt grundförordningen på denna punkt.

530 Det är riktigt att tribunalen i punkt 207 i domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), som åberopats av CCCME, slog fast att rätten till försvar hade åsidosatts och angav att erhållandet av de beräkningar som kommissionen genomfört för sökanden utgjorde en betydande ökning av information som var av sådan art att den gjorde det möjligt för sökanden att framföra mer relevanta synpunkter än dem som redan hade framförts.

531 Det mål som avgjordes genom domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), skiljer sig emellertid på två viktiga punkter från det nu aktuella målet.

532 Först och främst var sökandens kunskapsnivå betydligt lägre än vad som kan fastställas i det nu aktuella fallet. I domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), hade sökanden således endast en allmän kännedom om den metod som använts för att beräkna normalvärdet för produkttyper som inte motsvarade varandra. Sökanden var ovetande om vilken marknad och vilka referenspriser kommissionen hade använt, i syfte att beräkna marknadsvärdet för justeringen av normalvärdet på dessa produkttyper med skillnader i de fysiska egenskaperna mellan dessa produkttyper och de motsvarande produkttyperna. Under de omständigheterna påpekade tribunalen att sökanden, om sökanden hade förfogat över beräkningarna av normalvärdet produkttyp för produkttyp, hade kunnat jämföra kommissionens resultat med de resultat som sökanden själv kommit fram till med en annan metod. Dessa omständigheter skiljer sig från det nu aktuella målet, där CCCME kände till vilken beräkningsmetod som kommissionen hade använt, såsom angetts ovan i punkt 529.

533 Parterna hade också en helt annan tid till sitt förfogande för att göra sina beräkningar med hänsyn till antalet handlingar som skulle behandlas. I domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), hade sökanden mycket kort tid på sig (sju dagar) för att upprepa kommissionens beräkningar, vilka var omfattande, eftersom de avsåg 1645 produkttyper. I det nu aktuella målet var det mer begränsade beräkningar som skulle göras, och CCCME erhöll de uppgifter som krävdes, angående den beräkningsmetod som använts för importen, senast när den provisoriska förordningen antogs, i vilken hänvisas till det klagomål som innehöll närmare uppgifter om vissa uppskattningar och som CCCME redan hade tillgång till.

534 Av dessa skäl kan den andra invändningen inte godtas.

535 I den tredje invändningen har CCCME bestritt kommissionens vägran att för varje makroekonomisk indikator som använts för att fastställa den skada som unionen lidit, dela upp de insamlade siffrorna i två kategorier beroende på om de grundar sig på faktiska uppgifter eller uppskattningar och lämna ut en sammanställning av dessa uppskattningar till CCCME.

536 Under undersökningen fick CCCME tillgång till en sammanställning, för varje makroekonomisk indikator som kommissionen beaktade, av siffrorna per år för hela unionsindustrin. Denna siffersammanställning var, som anges i den första grundens andra del, resultatet av en sammanställning av uppgifter som lagts fram av klagandena och av de unionstillverkare som ingick i urvalet samt av klagandenas uppskattningar avseende de återstående tillverkarna.

537 CCCME anser att kommissionen åsidosatte dess rätt till försvar genom att inte göra skillnad i de inhämtade siffrorna mellan, å ena sidan, siffror som härrörde från faktiska uppgifter och, å andra sidan, siffror som var följden av uppskattningar.

538 Tribunalen framhåller att kommissionen, som den själv påpekat, inte är skyldig att göra någon sådan åtskillnad när den utvärderar skadan för unionen, eftersom denna skada bedöms för hela unionsindustrin. Som angetts ovan i punkt 510 kan kommissionen emellertid bli skyldig att upprätta en handling när vad som är i fråga är kravet att de berörda parternas rätt till försvar ska säkerställas inom ramen för en antidumpningsundersökning. Kommissionen ska, i enlighet med rättspraxis, i den mån det är förenligt med kravet på att inte röja affärshemligheter, lämna ut de uppgifter som är relevanta för de berörda parternas försvar och därvid, i förekommande fall på eget initiativ, välja ett lämpligt sätt att lämna ut uppgifterna på (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 mars 1985, Timex/rådet och kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 30).

539 Det ska emellertid framhållas att i det nu aktuella fallet var både de faktiska uppgifterna från tillverkarna i urvalet och de övriga klagandena och de uppskattningar som gjordes för de återstående tillverkarna konfidentiella, även i sammanställd form.

540 Som anges ovan i punkt 507 slog tribunalen fast i dom av den 25 oktober 2011, CHEMK och KF/rådet (T-190/08, EU:T:2011:618, punkt 231), att uppskattningen av de berörda unionstillverkarnas tillverkning, som låg till grund för kommissionens beräkning av förbrukningen, baserades på klagandenas marknadskännedom och att det därför var riktigt att betrakta den som konfidentiell. Tribunalen ansåg således att kommissionen hade handlat i enlighet med grundförordningen genom att endast tillhandahålla uppgifter om den sammanlagda tillverkningen.

541 När det som i det nu aktuella fallet gäller en begäran som avser kommersiellt känsliga uppgifter om en del av unionsindustrin från en sammanslutning som företräder alla kinesiska exporterande tillverkare i branschen och dem som i framtiden kan komma att exportera de aktuella produkterna till unionen, som angetts ovan i punkterna 445 och 446, finner tribunalen att det var tillräckligt för att denna sammanslutning skulle kunna tillvarata sina intressen att den kände till de sammanställda sifferuppgifterna om hela unionsindustrin för var och en av de makroekonomiska indikatorer som kommissionen använt sig av.

542 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den tredje delgrunden och därmed inte såvitt avser någon del av den tredje grunden.

Den fjärde grunden: jämförbarheten hos de priser som användes för att beräkna dumpningsmarginalen och bedöma skadan

543 Den fjärde grunden består av tre delgrunder vilka har bestritts av kommissionen.

– Den fjärde grundens första del: prövning av varje produktkontrollnummer för sig

544 I den första delgrunden har sökandena bestritt den förenkling som kommissionen gjorde under undersökningen angående de egenskaper som hörde till de produktkontrollnummer som användes för att beräkna dumpningsmarginalen och bedöma skadan.

545 Tribunalen erinrar inledningsvis om att produktkontrollnummer är kontrollnummer som används i antidumpningsundersökningar för att fastställa en överensstämmelse mellan produkttyper. Under undersökningen anmodas de kontaktade företagen att klassificera sina produkter i kategorier som motsvarar dessa kontrollnummer. Till kontrollnumren hör egenskaper som är avsedda att beskriva de berörda produkterna.

546 Under undersökningen sorterade kommissionen i det nu aktuella fallet bort kontrollnummer för vissa egenskaper som kommissionen inte ansåg relevanta, trots att de ursprungligen hörde dit. Det produktkontrollnummer som meddelades de indiska tillverkarna för klassificering av deras produkter omfattade ursprungligen femton egenskaper. Under undersökningen beaktades endast några av dessa vid jämförelsen: En enda egenskap (råvara) i de fall den aktuella produkten varken tillverkades eller såldes av en indisk tillverkare som ingick i urvalet och tre egenskaper (råvara, belastningsklass och produkttyp) i övriga fall.

547 Enligt kommissionen är det vanligt att man bortser från vissa egenskaper vid jämförelsen när produkttyperna är komplexa, eftersom det gör det möjligt att finna en viss överensstämmelse mellan produkttyper som annars inte skulle kunna jämföras.

548 Sökandena har anfört två invändningar mot detta tillvägagångssätt i sitt resonemang, vilka har bestritts av kommissionen.

549 I den första invändningen har sökandena anfört att de femton egenskaper som ursprungligen hörde till de relevanta produktkontrollnumren var betydelsefulla och borde ha bibehållits under hela undersökningen och att kommissionen inte fick göra den förenkling som angetts ovan i punkt 546.

550 Tribunalen framhåller i detta avseende att det kan vara oundgängligt, när definitionen av den berörda produkten inrymmer ett brett sortiment av varor med betydande skillnader sinsemellan i fråga om egenskaper och pris, att klassificera dem i mer eller mindre homogena kategorier (dom av den 4 mars 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/rådet, T-409/06, EU:T:2010:69, punkt 172; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 18 november 2015, Einhell Germany m.fl./kommissionen, T-73/12, EU:T:2015:865, punkt 76).

551 Syftet med detta är enligt rättspraxis att möjliggöra en rättvis jämförelse mellan jämförbara produkter och därmed undvika en felaktig beräkning av dumpningsmarginalen och skadan till följd av olämpliga jämförelser (dom av den 4 mars 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Conseil, T-409/06, EU:T:2010:69, punkt 172).

552 Om sökandena har för avsikt att på ett ändamålsenligt sätt ifrågasätta kommissionens synsätt i detta sammanhang, måste sökandena visa att den kodifiering som kommissionen har föreslagit är uppenbart olämplig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 mars 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/rådet, T-409/06, EU:T:2010:69, punkt 180).

553 I det nu aktuella fallet har sökandena emellertid inte lagt fram någon uppgift som konkret visar på vilket sätt denna kodifiering ledde till uppenbart olämpliga produktkategorier.

554 I avsaknad av sådana uppgifter kan sökandena inte anses ha visat att kommissionens kodifiering var uppenbart olämplig. Den första invändningen kan följaktligen inte godtas.

555 I den andra invändningen har sökandena kritiserat kommissionen för att den inte använde sig av samma egenskaper för produktkontrollnumren vid fastställandet av dumpningen och vid bedömningen av skadan.

556 Tribunalen framhåller i detta avseende, som angetts ovan i punkterna 550 och 551, att produktkontrollnummernomenklaturen används för att identifiera de typer av egenskaper som, inom den kategori som utgörs av den berörda produkten, möjliggör en jämförelse av priser och värden inom ramen för en undersökning.

557 Denna nomenklatur, när den används i ett sammanhang som rör ett land utan marknadsekonomi, får som kommissionen har angett till följd att egenskaper som härrör från denna nomenklatur inte nödvändigtvis är identiska beroende på om det är fråga om att bedöma skadan eller fastställa dumpningsmarginalen.

558 För att bedöma skadan ska de produkter som kommer från Folkrepubliken Kina jämföras med produkter som tillverkas i unionen. Eftersom syftet är att undersöka vilken inverkan importen av de förstnämnda produkterna har på priset på de sistnämnda, måste det för denna jämförelse finnas en överensstämmelse mellan de typer som faktiskt jämförs.

559 Vid fastställandet av dumpningen avser jämförelsen de exporterande tillverkarnas försäljningspriser på deras inhemska marknad och priserna på de produkter som dessa exporterande tillverkare exporterar till unionen. För att fastställa dumpningen var det i det nu aktuella fallet nödvändigt att beakta att Folkrepubliken Kina inte ansågs vara ett land med de kännetecken som är utmärkande för en marknadsekonomi. Den omständigheten innebär enligt artikel 2.7 a i grundförordningen att det är omöjligt att vid jämförelsen använda de priser som tillämpas på den kinesiska inhemska marknaden.

560 Det är mot denna bakgrund som ett normalvärde ska konstrueras. För att konstruera detta normalvärde ska kommissionen försöka finna det land som, bland de länder som kan betraktas som en marknadsekonomi, i ekonomiskt hänseende ligger närmast Folkrepubliken Kina. I det nu aktuella fallet blev det Republiken Indien som valdes ut.

561 För att göra den jämförelse som beskrivits ovan ska kommissionen identifiera de produkter som, med hänsyn till de egenskaper som hör till produktkontrollnumren, ligger närmast de produkter som exporteras av de kinesiska exporterande tillverkarna till unionen. För att göra denna identifiering tar kommissionen allteftersom bort de egenskaper som gör att det inte är möjligt att finna en överensstämmelse mellan de berörda produkterna, ända till dess att kommissionen har kunnat identifiera de egenskaper som möjliggör en jämförelse.

562 I ett sådant sammanhang kan skillnaden mellan de produktkontrollnummer som används vid fastställandet av dumpningen och inom ramen för skadebedömningen förklaras av skillnaden mellan de produkter som ska jämföras, i syfte att göra de nödvändiga beräkningarna inom dessa två ramar.

563 Av dessa skäl kan talan inte vinna bifall såvitt avser den andra invändningen, eftersom kommissionen inte kan klandras för att inte ha använt samma egenskaper för produktkontrollnumren för att fastställa dumpningen och för att bedöma skadan.

564 Eftersom de båda invändningarna har underkänts, kan talan inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grundens första del.

– Den fjärde grundens andra del: avsaknad av uppgifter om de jämförda produkternas egenskaper

565 I den andra delgrunden har sökandena hävdat att kommissionen, även om den lämnade ut de använda produktkontrollnumren, inte lämnade några uppgifter om de produktmodeller som jämförts, vilket fick till följd att sökandena var förhindrade att avgöra om det var nödvändigt att göra justeringar för att säkerställa prisernas jämförbarhet.

566 Tribunalen framhåller i detta avseende att CCCME:s medlemmar och de andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I inte har styrkt att de deltagit i undersökningen eller framställt en begäran till kommissionen om att få del av de aktuella uppgifterna.

567 Eftersom CCCME:s medlemmar och de andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I inte berett kommissionen möjlighet att bedöma vilka problem de kunde få på grund av att dessa uppgifter saknades i den information som de fick ta del av, har de inte rätt att åberopa den andra delen av den fjärde grunden till stöd för sin talan, i enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 437.

568 Tribunalen framhåller vidare, i fråga om denna delgrund i den del den har åberopats av CCCME, att samma resonemang fördes fram av CCCME inom ramen för den tredje grundens tredje del, vilken underkänns ovan i punkterna 519–527.

569 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den fjärde grundens andra del.

– *Den fjärde grundens tredje del: justeringen för produktionskostnaderna för segjärn*

570 I den tredje delgrunden har sökandena anfört att kommissionen borde ha justerat de indiska priserna för att säkerställa jämförbarheten med de kinesiska priserna. Den omständigheten att de indiska tillverkarna inte har specialiserat sig vid tillverkning av produkter av segjärn påverkar de produktionskostnader som kommissionen har använt sig av inom ramen för sin analys. Dessa kostnader är avsevärt högre än kostnaderna för de kinesiska exporterande tillverkarna på grund av avsaknad av stordriftsfördelar och tekniskt kunnande hos de indiska exporterande tillverkarna.

571 Sökandena har i detta sammanhang framfört två invändningar som har bestritts av kommissionen.

572 I den första invändningen har sökandena anfört att begäran om justering inte kunde avslås av det skäl som kommissionen anförde, nämligen att den försäkrat sig om att försäljningen i Indien var representativ.

573 Här finns det skäl att framhålla att kommissionen som anges i skäl 89 i den angripna förordningen kontrollerade huruvida den inhemska försäljningen av produkter i segjärn från den enda indiska tillverkaren i stickprovet som tillverkade sådana produkter, och vars pris kommissionen använde sig av, var representativa i den mening som avses i grundförordningen, det vill säga om de i enlighet med artikel 2.2 i den förordningen utgjorde minst 5 procent av den sammanlagda försäljningsvolymen i unionen, om försäljningen inte hade skett med förlust och om den utgjorde normal handel.

574 Den indiska tillverkaren vars uppgifter har använts kan i och med dessa kontroller, tvärt emot vad sökandena har anfört, i och med att dess inhemska försäljning av produkter i segjärn utgjorde minst 5 procent av den sammanlagda försäljningsvolymen i unionen, anses ha ett visst tekniskt kunnande och förfoga över en viss produktionskapacitet, vilket talar emot invändningen om den indiska industrins brist på tekniskt kunnande och stordriftsfördelar vid tillverkning av segjärn på grund av den ringa mängd som tillverkas.

575 Den första invändningen kan följaktligen inte godtas.

576 I den andra invändningen har sökandena gjort gällande att det var omöjligt att underbygga en begäran om justering utan att ha tillgång till vare sig uppgifter om de indiska tillverkarnas tillverkningskostnader eller en sammanställning av dessa uppgifter. Kommissionen har således åsidosatt den rättspraxis som följer av domen av den 8 juli 2008, Huvis/rådet (T-221/05, ej publicerad, EU:T:2008:258, punkterna 77 och 78), enligt vilken en person som begär justering inte får åläggas en orimlig bevisbörda.

577 Tribunalen erinrar också om att det enligt artikel 2.10 i grundförordningen ska göras en rättvis jämförelse mellan exportpriset och normalvärdet, varvid hänsyn i form av justeringar ska tas i varje särskilt fall till olikheter i de faktorer som har anförts och som konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet.

578 I enlighet med domstolens praxis ska den part som med stöd av artikel 2.10 i grundförordningen begär justeringar för att normalvärdet och exportpriset ska kunna jämföras i syfte att bestämma dumpningsmarginalen visa att begäran är berättigad (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 58 och där angiven rättspraxis).

579 Enligt denna rättspraxis ankommer det således på sökandena att visa att det i det nu aktuella fallet är nödvändigt att göra en justering.

580 Det är riktigt att det kan härledas ur den rättspraxis som sökandena åberopat och som angetts ovan i punkt 576 att en person som begär en justering enligt artikel 2.10 i grundförordningen och på vilken det ankommer att styrka att den begärda justeringen är nödvändig inte ska behöva uppfylla en orimlig bevisbörda och att det ankommer på institutionerna att ange vilka uppgifter som är nödvändiga.

581 I det nu aktuella fallet skulle sökandena emellertid, på grundval av sin kännedom om åtminstone den kinesiska branschen, ha kunnat underbygga sin begäran genom att ange vilka tillverkningsmodeller och produktionskvoter som inte ledde till en alltför hög produktionskostnad per enhet.

582 I kontakterna med kommissionen påpekade CCCME emellertid endast att de indiska tillverkarna generellt tillverkade en begränsad mängd segjärn och drog utifrån det förhållandet slutsatsen att deras tillverkningskostnader per enhet var för höga och att deras priser således inte kunde vara representativa.

583 I ett sådant sammanhang, som också präglades av att de aktuella uppgifterna var konfidentiella, var det inte olämpligt av kommissionen att kräva att CCCME först skulle visa att begäran i någon mån var trovärdig och inte enbart grundade sig på allmänna antaganden.

584 Den andra invändningen kan mot bakgrund av det ovan anförda inte godtas. Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grundens tredje del i dess helhet.

585 Härav följer att talan inte kan vinna bifall på den fjärde grunden.

Den femte grunden: justeringen för mervärdesskatt

586 Genom den femte grunden har sökandena bestritt kommissionens justering av normalvärdet för mervärdesskatt.

587 Tribunalen framhåller inledningsvis att kommissionen jämförde exportpriset och normalvärdet för att avgöra om dumpning förekom. Normalvärdet ska i princip beräknas på grundval av de priser som vid normal handel har betalats eller ska betalas i exportlandet, det vill säga Folkrepubliken Kina. Kina betraktades emellertid inte som ett land med marknadsekonomi, och därför beräknades normalvärdet i det nu aktuella fallet på grundval av inhemska försäljningspriser i Indien, i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen.

588 Det framgår av skälen 79–81 i den angripna förordningen att i det nu aktuella fallet gjorde kommissionen med stöd av artikel 2.10 b i grundförordningen en justering för mervärdesskatt för att säkerställa jämförbarheten mellan exportpriset med ursprung i Folkrepubliken Kina och det indiska normalvärdet. I och med att mervärdesskattskattesatsen i Folkrepubliken Kina vid export uppgick till 17 procent, varav 5 procent återbetalades, valde kommissionen ett exportpris med en skattesats på 12 procent. För normalvärdet avsåg kommissionen, med beaktande av artikel 2.10 b i grundförordningen, att tillämpa den kinesiska mervärdesskatten på 17 procent minus 5 procent på de indiska priserna, i och med att de inte omfattades av mervärdesskatt.

589 Den femte grunden består av två invändningar som har bestritts av kommissionen.

590 Genom den första invändningen har sökandena hävdat att artikel 2.10 b i grundförordningen inte ger stöd för den beskrivna justeringen. Sökandena menar nämligen att det framgår av ordalydelsen i denna bestämmelse att en justering endast är tillåten när kostnaderna för normalvärdet inte uppbärs eller ersätts vid exporten. I det nu aktuella fallet finns det emellertid inte några ”indirekta skatter som tas ut för … produkten” som säljs i Indien eller några ”indirekta skatter som tas ut för … produkten” som säljs i Folkrepubliken Kina. Syftet med kommissionens justering var nämligen att korrigera en situation där det endast fanns indirekta skatter på exportförsäljning från Folkrepubliken Kina till unionen som inte återbetalades. Ordalydelsen i artikel 2.10 b i grundförordningen gör det emellertid inte möjligt att göra en justering för att ta hänsyn till denna situation.

591 Enligt artikel 2.10 i grundförordningen ska jämförelsen mellan exportpriset och normalvärdet vara rättvis. Härvid ska denna jämförelse göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med hänsyn tagen till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet.

592 Om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara ska hänsyn i varje särskilt fall tas i form av justeringar till olikheter i de faktorer som påstås och fastställs påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet.

593 När justeringen görs syftar den till att återställa symmetrin mellan normalvärdet och exportpriset för en produkt. Denna symmetri är således avgörande, vilket innebär att det ska fastställas om priserna är jämförbara i den mening som avses i artikel 1.2 i grundförordningen (dom av den 16 december 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/rådet, T-423/09, EU:T:2011:764, punkterna 42 och 43).

594 I artikel 2.10 i grundförordningen uppräknas de faktorer för vilka justeringar kan göras, däribland införandet av importavgifter och indirekta skatter. I artikel 2.10 b i grundförordningen anges således att ”[n]ormalvärdet ska justeras med ett belopp som motsvarar alla importavgifter eller indirekta skatter som tas ut för den likadana produkten, och för material som fysiskt ingår i denna, när produkten är avsedd för förbrukning i exportlandet och beloppet inte tas ut eller återbetalas för den produkt som exporteras till [unionen]”.

595 I artikel 2.10 k i grundförordningen anges att en justering också får göras för olikheter avseende andra faktorer som inte anges i artikel 2.10 a–j om det påvisas att de påverkar prisernas jämförbarhet på sätt som krävs enligt denna punkt, särskilt att kunder permanent betalar olika priser på hemmamarknaden på grund av olikheterna avseende dessa faktorer.

596 Tribunalen framhåller också att institutionernas stora utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om antidumpning omfattar omständigheter som talar för att den jämförelsemetod som tillämpats är rättvis, eftersom rättvisebegreppet bör konkretiseras av institutionerna i det enskilda fallet med hänsyn tagen till det relevanta ekonomiska sammanhanget (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 december 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/rådet, T-423/09, EU:T:2011:764, punkt 41).

597 I det nu aktuella fallet framhåller tribunalen först och främst att artikel 2.10 b i grundförordningen inte uttryckligen berör en justering av normalvärdet i det jämförbara landet som görs för att beakta mervärdesskatt på export i det land som den dumpade importen härrör från. Även om kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillämpa denna bestämmelse, har detta misstag, under de aktuella omständigheterna, ingen avgörande betydelse för resultatet av dess bedömning av det aktuella fallet, eftersom artikel 2.10 k i grundförordningen ger kommissionen tillåtelse att företa en sådan justering i syfte att återställa symmetrin mellan normalvärdet och exportpriset på den berörda produkten och säkerställa en rättvis jämförelse mellan dessa båda värden.

598 Tribunalen framhåller för det andra att kommissionen inte kan klandras för sitt val i det nu aktuella fallet, att jämföra normalvärdet och exportpriset ”inklusive mervärdesskatt”, med hänsyn till dess stora utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller vilken jämförelsemetod som ska tillämpas.

599 I domen av den 16 december 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/rådet (T-423/09, EU:T:2011:764), slog tribunalen fast att en sådan metod för att jämföra normalvärdet och exportpriset på vissa tegelstenar av magnesia med ursprung i Folkrepubliken Kina var rättvis. Tribunalen slog således fast att rådet inte gjort sig skyldigt till någon uppenbart oriktig bedömning när det i det aktuella fallet gjorde jämförelsen, med iakttagande av kravet på symmetri mellan normalvärdet och exportpriset, i samma handelsled för inhemsk försäljning och exportförsäljning som skett samtidigt, för vilka en mervärdesskattesats på 17 procent var tillämplig.

600 I och med att kommissionen i det nu aktuella fallet har rätt att använda sig av ett exportpris som inkluderar mervärdesskatt, eftersom Folkrepubliken Kina tillämpar en mervärdesskatt på export på 17 procent, varav 5 procent betalas tillbaka, är det skäligt att kommissionen justerar normalvärdet genom att lägga till en nettomervärdesskatt på 12 procent, i syfte att återställa en symmetri mellan de båda värdena.

601 Den första invändningen kan av dessa skäl inte godtas.

602 Genom den andra invändningen har sökandena hävdat att den aktuella justeringen inte får göras när kommissionen använder sig av metoden med jämförbart land. Denna metod syftar nämligen till att undvika att hänsyn tas till de priser och kostnader som gäller i länder utan marknadsekonomi, eftersom dessa parametrar inte utgör det normala resultatet av marknadskrafterna. Kommissionen betraktar systemet för återbetalning av mervärdesskatt som en allmän snedvridning i den kinesiska ekonomin som hindrar att landet ges ställning som en marknadsekonomi, och därför är detta just en sådan omständighet som institutionen inte ska beakta. Sökandena har med andra ord anfört att den påstådda snedvridningen av mervärdesskatteordningen redan har avhjälpts genom att metoden med jämförbart land har tillämpats.

603 Tribunalen framhåller att i fråga om import från länder utan marknadsekonomi, som Folkrepubliken Kina, ska normalvärdet enligt artikel 2.7 a i grundförordningen i princip bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi, i det nu aktuella fallet Republiken Indien.

604 Enligt rättspraxis är syftet med artikel 2.7 a i grundförordningen att undvika att hänsyn tas till de priser och kostnader som gäller länder utan marknadsekonomi, eftersom dessa parametrar i sådana länder inte utgör det normala resultatet av marknadskrafterna (se dom av den 28 februari 2018, kommissionen/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, punkt 64 och där angiven rättspraxis).

605 Detta betyder emellertid inte att det på detta sätt fastställda normalvärdet inte kan justeras. Det finns nämligen ingenting i grundförordningen som tyder på att artikel 2.7 a i denna förordning föreskriver ett allmänt undantag från kravet på justeringar enligt artikel 2.10 i samma förordning i jämförbarhetssyfte.

606 I ett sådant fall som det nu aktuella, där institutionerna ska fastställa normalvärdet genom tillämpning av metoden med jämförbart land i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, ska de i form av justeringar ta hänsyn till olikheter i de faktorer som påstås och fastställs påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet.

607 I de fall där en justering av normalvärdet övervägs är det emellertid nödvändigt att artikel 2.10 i grundförordningen tolkas mot bakgrund av och i samband med artikel 2.7 a i samma förordning. För att den sistnämnda bestämmelsen inte ska förlora sin ändamålsenliga verkan, bör de justeringar som institutionerna gör i sin analys inte inbegripa faktorer som har anknytning till de parametrar som i det landet, i detta fall Folkrepubliken Kina, inte utgör det normala resultatet av marknadskrafterna (se, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokaten Mengozzi i de förenade målen Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet, C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2016:928, punkt 102).

608 I det nu aktuella fallet innebär inte den omständigheten att den mervärdesskattesats som gäller i Folkrepubliken Kina tillämpas på normalvärdet att man inför eller återinför en snedvridande faktor i den kinesiska ordningen i beräkningen av det normalvärde som fastställts på grundval av metoden med jämförbart land.

609 Även om kommissionen i de handlingar som sökandena har gett in kunde se den kinesiska mervärdesskatteordningen som en källa till snedvridningar, var det, som kommissionen har angett, enbart på grund av hur Folkrepubliken Kina tillämpade mervärdesskatten på exporten, genom att föreskriva återbetalning av denna mervärdesskatt för vissa varor och inte för andra, som den vidtog en justering.

610 Den andra invändningen ska underkännas av samtliga dessa skäl. Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den femte grunden.

Den sjätte grunden: försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinster

611 I den sjätte grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen, för att fastställa normalvärdet för de produkttyper som inte såldes av samtliga de tre indiska tillverkare som ingick i urvalet men tillverkades av åtminstone en av dem, inte kunde använda sig av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinsten från denna tillverkares inhemska försäljning vid normal handel.

612 Sökandena menar att kommissionen inte kan motivera sin ståndpunkt med stöd av artikel 2.6 i grundförordningen, som den gjorde i skäl 71 i den angripna förordningen. Denna bestämmelse är nämligen enligt artikel 2.7 b i grundförordningen endast tillämplig på bolag för vilka marknadsekonomiska förhållanden råder.

613 Kommissionen anser att talan inte kan tas upp till prövning såvitt avser denna grund. Kommissionen har angett att i och med att sökandena försöker åberopa en ny grund, avseende åsidosättande av artikel 2.6 i grundförordningen, ska grunden avvisas, eftersom den fördes fram först i samband med repliken.

614 Tribunalen framhåller först och främst att kommissionen inte har framställt sökandenas argumentation på ett korrekt sätt. Sökandena har nämligen anfört att kommissionen åsidosatt artikel 2.7 a i grundförordningen, där det anges hur normalvärdet ska beräknas vid tillämpning av metoden med jämförbart land. Sökandena menar att artikel 2.7 a i grundförordningen innebär att kommissionen inte kan grunda sig på artikel 2.6 i nämnda förordning, som fastställer formerna för beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinster, eftersom denna bestämmelse endast är tillämplig vid import från länder med marknadsekonomi eller på bolag i ett land utan marknadsekonomi om vilka det har beslutats att de får verka under marknadsekonomiska förhållanden enligt artikel 2.7 b i grundförordningen. Argumentationen fördes redan i ansökan och kan följaktligen tas upp till sakprövning.

615 Tribunalen erinrar vidare om att kommissionen, som den angav i skäl 67 i den angripna förordningen, använde ett konstruerat värde vid beräkningen av normalvärdet när en produkttyp inte såldes av samtliga de tre indiska tillverkare som ingick i urvalet, men minst en av dem tillverkade den. Detta värde konstruerades på grundval av denna indiska tillverkares produktionskostnader, plus försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst för inhemsk försäljning vid normal handel.

616 Enligt artikel 2.6 i grundförordningen ska ”[b]eloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst … baseras på faktiska uppgifter om exportörens eller producentens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel”. I bestämmelsen räknas sedan andra metoder upp, för det fall beloppen inte kan fastställas på detta sätt.

617 Sökandena har inte bestritt att kommissionen skulle ha kunnat använda sig av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinsten för den enda indiska tillverkare som tillverkade de aktuella produkttyperna i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen, om den hade varit tillämplig. Sökandena har anfört att punkterna 1–6 i artikel 2 inte är tillämpliga i ett sådant fall som det nu aktuella, där normalvärdet ska fastställas i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen.

618 Som sökandena har gjort gällande till stöd för sitt resonemang, framgår det av rättspraxis att enligt artikel 2.7 a i grundförordningen ska normalvärdet, i fråga om import från länder utan marknadsekonomi, med avvikelse från de regler som föreskrivs i artikel 2.1–2.6 i densamma, i princip bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi (dom av den 19 juli 2012, rådet/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punkt 66).

619 Det framgår således av lydelsen och av strukturen i artikel 2.7 i grundförordningen att fastställelsen av normalvärdet för produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina, med tillämpning av de bestämmelser som anges i artikel 2.1–2.6 i grundförordningen, är begränsad till specifika enskilda fall, som det inte rör sig om i det nu aktuella fallet, där de berörda tillverkarna har, var och en för sitt vidkommande, gett in en korrekt underbyggd ansökan i enlighet med de kriterier och förfaranden som anges i artikel 2.7 c (dom av den 23 oktober 2003, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures och Zhejiang Yankon/rådet, T-255/01, EU:T:2003:282, punkt 40).

620 Syftet är att undvika att hänsyn tas till de priser och kostnader som gäller i ett land som inte tillämpar marknadsekonomi, eftersom dessa parametrar i sådana länder inte utgör det normala resultatet av marknadskrafterna (se dom av den 19 juli 2012, rådet/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punkt 66).

621 Av detta följer att kommissionen inte får frångå vad som föreskrivs i artikel 2.7 a i grundförordningen för att beräkna normalvärdet, vilket vill säga att kommissionen i enlighet med denna bestämmelse måste fastställa normalvärdet ”på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi eller priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet [unionen], eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i [unionen] för den likadana produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal”.

622 Artikel 2.7 a i grundförordningen ger dock, bortsett från källan till de priser eller kostnader som ska användas, vilken ska vara det tredjeland med marknadsekonomi som kommissionen valt, i det nu aktuella fallet Republiken Indien, och den ordning i vilken de angivna metoderna presenteras, vilken ska respekteras av kommissionen som erinrats om i rättspraxis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 mars 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkterna 24–26), ingen vägledning om hur priset eller det konstruerade värdet i det jämförbara landet ska beräknas, i synnerhet vad gäller försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst.

623 Mot den bakgrunden är det inte uteslutet att kommissionen kan använda sig av vissa metoduppgifter i artikel 2.1–2.6 i grundförordningen, på villkor att de inte är uppenbart olämpliga och att de inte får till följd att parametrar från ursprungslandet som inte är det normala resultatet av marknadskrafterna återinförs.

624 De försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinster som användes vid beräkningen av det normalvärde som konstruerades för en produkttyp i segjärn och två produkttyper i gråjärn var i det aktuella fallet de kostnader som inhämtats från den enda indiska tillverkare som tillverkade de aktuella produkterna och vars tillverkningskostnader följaktligen användes.

625 Med hänsyn till det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har på antidumpningsområdet, kan det inte anses ha varit uppenbart olämpligt att kommissionen till denna tillverkares tillverkningskostnad lade till de försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinster som avsåg dess försäljning. Den omständigheten att det endast var denna indiska tillverkares försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst som beaktades innebar inte heller att man återinförde parametrar från Folkrepubliken Kina som inte var det normala resultatet av marknadskrafterna.

626 Överklagandet kan därför inte vinna bifall på den sjätte grunden.

Begäran om åtgärder för processledning

627 I slutet av den första grunden har sökandena begärt att tribunalen, som en åtgärd för processledning, ska förelägga kommissionen att förete uppgifter som begärdes av denna institution redan under undersökningen, nämligen beräkningar och källuppgifter avseende omfattningen av den dumpade importen, skadan och dumpningsmarginalen för de kinesiska och de indiska exporterande tillverkarna.

628 Tribunalen framhåller att det enligt rättspraxis är tribunalen som ska bedöma nyttan av åtgärder för processledning (se dom av den 9 mars 2015, Deutsche Börse/kommissionen, T-175/12, ej publicerad, EU:T:2015:148, punkt 417 och där angiven rättspraxis).

629 I det nu aktuella fallet innehåller handlingarna i målet tillräckliga uppgifter för att tribunalen ska kunna uttala sig. Tribunalen har kunnat avgöra målet på grundval av de yrkanden, grunder och argument som förts fram under rättegången och beakta de handlingar som parterna har gett in.

630 Av detta följer att begäran om en åtgärd för processledning ska avslås och att talan ska ogillas i sin helhet. Tribunalen behöver inte uttala sig i frågan om samtliga invändningar som kommissionen har bestritt kan tas upp till sakprövning eller om de har verkan.

Rättegångskostnader

631 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen och intervenienterna har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Sökandena har tappat målet och ska därför bära sina egna rättegångskostnader och ersätta kommissionens och intervenienternas rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

2) China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products och övriga sökande vars namn anges i bilaga förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 19 maj 2021.

Justitiesekreterare Ordförande
E. Coulon

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten . . . 2

Förfarandet och parternas yrkanden . . . 3

Rättslig bedömning . . . 4

Upptagande till sakprövning . . . 4

Huruvida ansökan är oklar och otydlig . . . 5

Huruvida talan kan tas upp till prövning i den del den väckts av CCCME för egen räkning . . 6

– Talerätt . . . 7

– Huruvida sökanden har ett berättigat intresse av att få saken prövad . . . 11

Upptagande till sakprövning i den del talan väckts av CCCME för medlemmarnas räkning och upptagande till sakprövning av de argument som anförts till stöd för talan . . . 12

– Avsaknad av representativ karaktär . . . 12

– Den angripna förordningens art . . . 14

– Medlemmar som inte ingår i stickprovet . . . 15

– Begränsning av vilka argument som kan åberopas . . . 17

Upptagande till sakprövning av talan i den del den har väckts av andra juridiska personer vars namn anges i bilaga I . . . 18

Slutsats om upptagande till sakprövning . . . 19

Prövning i sak . . . 19

Domstolsprövningens omfattning . . . 19

Den första grunden: fastställande av skada och orsakssamband . . . 20

– Den första grundens första del: beräkningen av importens omfattning . . . 20

– Den första grundens andra del: makroekonomiska indikatorer som kommissionen använde för att fastställa skada för unionsindustrin . . . 28

– Den första grundens tredje del: unionstillverkarnas lönsamhet . . . 33

– Den första grundens fjärde del: unionstillverkarna i stickprovet . . . 34

– Den första grundens femte del: inbegripandet av koncerninterna priser i beräkningen av unionsindustrins kostnader . . . 37

– Den första grundens sjätte del, huvudsakligen avseende skillnaden mellan det agerande som tillskrevs de exporterande tillverkarna beroende på om de var indiska eller kinesiska . . . 38

Den andra grunden: orsakssamband . . . 40

– Den andra grundens första del: ökningen av den dumpade importen sammanfaller inte med försämringen av unionsindustrins situation . . . 40

– Den andra grundens andra del: behovet av att analysera skadan i varje segment för sig 45

– Den andra grundens tredje del: importpriserna och storleken på prisunderskridandet 49

Den tredje grunden: vägran att lämna ut vissa uppgifter . . . 52

– Upptagande till sakprövning av den tredje grunden . . . 52

– Förhållandet mellan rätten till försvar och sekretess . . . 55

– Den tredje grundens första del: begäran om utlämnande av kommissionens beräkningar . . . 57

– Den tredje grundens andra del: begäran om utlämnande av beräkningarna i sammanställd form . . . 63

– Den tredje grundens tredje del: andra uppgifter som begärts av CCCME . . . 64

Den fjärde grunden: jämförbarheten hos de priser som användes för att beräkna dumpningsmarginalen och bedöma skadan . . . 68

– Den fjärde grundens första del: prövning av varje produktkontrollnummer för sig . . . 68

– Den fjärde grundens andra del: avsaknad av uppgifter om de jämförda produkternas egenskaper . . . 70

– Den fjärde grundens tredje del: justeringen för produktionskostnaderna för segjärn . 71

Den femte grunden: justeringen för mervärdesskatt . . . 72

Den sjätte grunden: försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinster . . . 76

Begäran om åtgärder för processledning . . . 78

Rättegångskostnader . . . 78